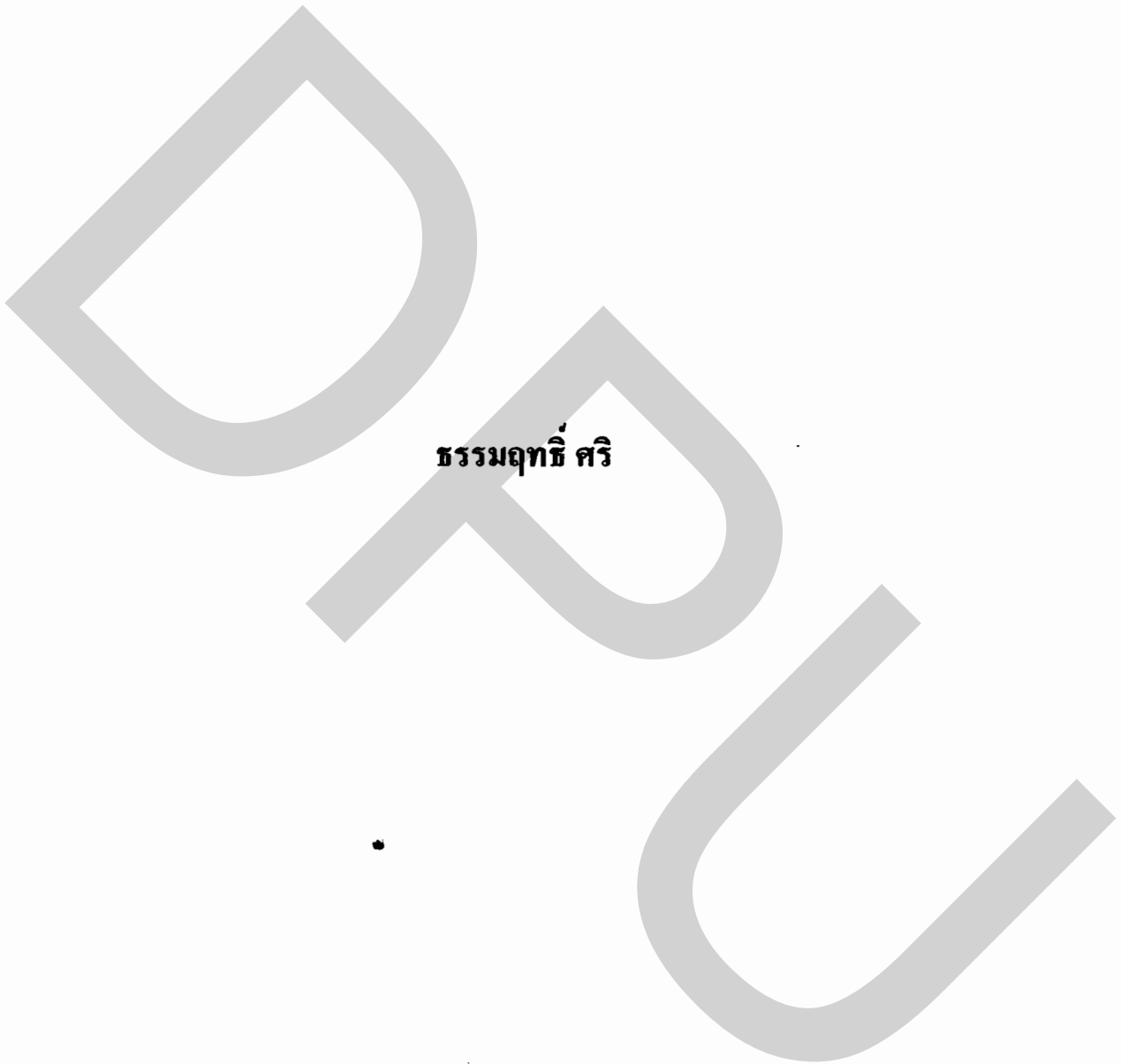

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิด
ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**

พ.ศ. 2550

**Factors affecting undue default of cash credit consumers with no security
in Bangkok and Metropolitan areas**

THUMMARIT SARI

**A Thesis Submitted in partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration
Department of Business Administration
Graduate School, Dhurakij Pundit University**

2008

เลขทะเบียน.....	0205134
วันที่ลงทะเบียน.....	10.8.2552
เลขวิชาการศึกษา.....	658.1526
	วิ 3634
	[2551]
	พ

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสด
ชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เสนอโดย ชรรมฤทธิ ศรี

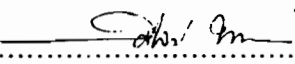
สาขาวิชา บริหารธุรกิจ (การจัดการการเงิน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.อดิสร่า พงศ์ขี้เหล็ก

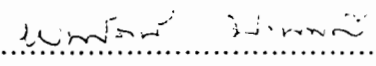
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.จรัญญา ปานเจริญ

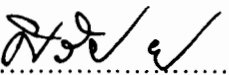
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รศ.วิรัช สงวนวงศ์วาน)

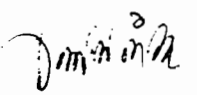

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผศ.ดร.อดิสร่า พงศ์ขี้เหล็ก)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผศ.ดร.จรัญญา ปานเจริญ)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.พนารัตน์ ปานมณี)

..... กรรมการ
(รศ.ศิริชัย พงษ์วิชัย)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผศ. ดร.สมศักดิ์ ดำริชอบ)

วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิสรณ์ พงศ์ยี่หล้า ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ อาจารย์ที่ปรึกษา เป็นอย่างสูง ที่ได้สละเวลากรุณาแนะนำชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ตลอดทั้งให้กำลังใจผู้วิจัยในขณะที่ประสบกับปัญหาต่างๆทั้งในด้านงานวิจัยและปัญหาส่วนตัวตลอดมา และผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญญา ปานเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์วิรัช สงวนวงศ์วาน รองศาสตราจารย์ศิริชัย พงษ์วิชัย รองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี กรรมการสอบที่กรุณาให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงงานวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นพิเศษต่อเจ้าหน้าที่ทุกท่านในคณะบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ช่วยอำนวยความสะดวก แนะนำขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ ให้ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

หากขาดบุคคลที่ผู้วิจัยได้เอ่ยนามมาข้างต้นงานวิจัยชิ้นนี้อาจสำเร็จลงได้อย่างแน่นอน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างสูง

หากงานวิจัยนี้จะมีคุณประโยชน์แก่ผู้ศึกษาค้นคว้า หรือ ด้านอื่นใด ผู้วิจัยขอขอบคุณดีให้แก่บิดาที่เสียชีวิตไปแล้ว มารดาและครอบครัวของผู้วิจัย ที่ได้ให้กำลังใจและสนับสนุน ผู้วิจัยในการเรียนตลอดมา แต่หากมีความบกพร่องประการใดผู้วิจัยต้องกราบขออภัยและขอน้อมรับความผิดไว้แต่เพียงผู้เดียว

ธรรมฤทธิ์ ศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการให้สินเชื่อของผู้ประกอบการ.....	8
2.2 แนวคิดทฤษฎีเรื่องการเงินส่วนบุคคล.....	12
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดกับผู้ประกอบการ ในกรณีมีจำนวนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในสัดส่วนที่สูง.....	15
2.4 ความเป็นมา ลักษณะและประเภทของสินเชื่อส่วนบุคคล ประเภทเงินสดแบบไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน.....	18
2.5 แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างการเพิ่มขึ้นของหนี้ภาคครัวเรือน และ สินเชื่อส่วนบุคคล.....	39
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อส่วนบุคคลของบริโภค.....	44
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. ระเบียบวิธีการวิจัย.....	52
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม.....	54
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
4.1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์.....	56
4.2 สถานภาพทางการเงิน.....	60
4.3 การประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าสรุปในแต่ละด้าน.....	62
4.4 สมมติฐานในการศึกษา.....	64
4.4.1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์ กับปัจจัยด้านต่างๆของผู้กู้ที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงที่ทำให้ เกิดการชำระหนี้ล่าช้า.....	64
4.4.2 รายจ่าย ภาระหนี้ และภาระการผ่อนชำระมีความสัมพันธ์ กับปัจจัยที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า.....	79
5. สรุปผลการศึกษาอภิปราย ข้อเสนอแนะ.....	86
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	87
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	92
5.3 อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน.....	97
5.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	106
5.5 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	107
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก.....	112
ประวัติผู้เขียน.....	146

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ยอดคงค้าง NPLs ทั้งระบบจำแนกตามสถาบันการเงิน.....	15
2.2 โครงสร้างการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคล.....	24
2.3 ส่วนแบ่งการตลาดของสินเชื่อส่วนบุคคลของ ธพ. และ Non-Bank แยกตามระดับรายได้ของผู้บริโภค	30
2.4 NPL ของสินเชื่อส่วนบุคคลของ ธนาคารพาณิชย์ และ Non-Bank แยกตามระดับรายได้ของผู้บริโภคจาก การสำรวจธนาคารพาณิชย์ 13 แห่ง Non-Bank 9 แห่ง.....	31
2.5 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์สินเชื่อเงินสดประเภทเงินกู้ตามระยะเวลา (Term Loan) ของธนาคารพาณิชย์.....	37
2.6 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์สินเชื่อเงินสดประเภทเงินกู้ตามระยะเวลา (Term Loan) ของ Non Bank.....	37
2.7 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์สินเชื่อเงินสดประเภทวงเงินเบิกเกินบัญชี หรือ Overdrafts ของธนาคารพาณิชย์.....	38
2.8 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์สินเชื่อส่วนบุคคลประเภทวงเงินเบิกเกินบัญชี หรือ Overdrafts ของ non-bank.....	38
2.9 พฤติกรรมการใช้จ่ายเปรียบเทียบกับรายได้.....	45
2.10 ลักษณะการใช้จ่าย.....	46
2.11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิตของคนใกล้ตัว.....	47
4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามเพศ.....	56
4.2 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามช่วงอายุ.....	57
4.3 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	57
4.4 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามจำนวนบุตร.....	58
4.5 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	58
4.6 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามอาชีพ.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.7 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	59
4.8 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้.....	60
4.9 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้.....	61
4.10 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้.....	61
4.11 ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามการ ประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า.....	63
4.12 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระหว่างเพศและ ความเสี่ยงที่ อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ t.....	65
4.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุและ ความเสี่ยงที่ อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F.....	66
4.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพสมรสและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F.....	68
4.15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนบุตรและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F.....	70
4.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษา และ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F.....	72
4.17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอาชีพและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F.....	73
4.18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F.....	77
4.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างค่าใช้จ่าย เมื่อเทียบกับรายได้และ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า.....	80
4.20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างภาระหนี้เมื่อเทียบกับ รายได้และ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า.....	82
4.21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างภาระการผ่อนชำระหนี้ เมื่อเทียบกับรายได้และความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า.....	84

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2.1 การแบ่งประเภทของสินเชื่อส่วนบุคคล.....	21
2.2 โครงสร้างรายได้ของประชากรผู้มีรายได้ประจำในประเทศไทย.....	22
2.3 โครงสร้างรายได้ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจาก ธนาคารพาณิชย์และNon-Bank.....	22
2.4 ผลกระทบจากการกำหนดเพดานดอกเบี้ยต่อผู้บริโภค.....	25
2.5 การกระจายตัวระดับรายได้ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลในระบบ.....	26
2.6 ความสัมพันธ์ของสินเชื่อบัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล และสินเชื่อในระบบเมื่อมีการ ออกกฎเกณฑ์ควบคุม.....	27
2.7 แนวทางการกำกับ พัฒนาสินเชื่อส่วนบุคคลที่น่าจะเหมาะสม.....	28
2.8 ปริมาณสินเชื่อคงค้างในประเทศไทยปี 2549.....	29
2.9 โครงสร้างของรายได้ของประชากรที่มีรายได้ประจำ ปี 2549.....	29
2.10 ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคล.....	31
2.11 จำนวนลูกค้าที่เป็น NPL ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล.....	32
2.12 ยอดคงค้างที่เป็น NPL ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล แยกตามรายได้ของลูกค้า.....	32
2.13 ตัวอย่างผู้ให้บริการในตลาด.....	33
2.14 โครงสร้างต้นทุนของผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล ประเภทไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน.....	34
2.15 อัตราการผิดนัดชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อบุคคลตามระดับรายได้.....	36
2.16 ผลที่เกิดขึ้นจากการออกกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดเกินไป.....	36
2.17 รายได้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนและจำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน.....	40
2.18 สินเชื่อบุคคลในธนาคารพาณิชย์และ Non-bank.....	41
2.19 สินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์และ สินเชื่อบุคคลในธนาคารพาณิชย์.....	42

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.20 สัดส่วนสินเชื่อบุคคลในธนาคารพาณิชย์.....	42
2.21 สัดส่วนหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อส่วนบุคคล ต่อยอดสินเชื่อคงค้างทั้งหมดในธนาคารพาณิชย์.....	43
2.22 ปัจจัยที่ตัดสินใจเลือกใช้บริการ.....	44
2.23 วัตถุประสงค์ในการใช้เครดิต.....	45
2.24 ลักษณะการชำระ	47
2.25 มูลค่าการใช้วงเงินเครดิตในปี 2549 เทียบกับปี 2550.....	48

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
ชื่อผู้เขียน	ธรรมฤทธิ์ ศรี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. อติลดา พงศ์ยี่หล้า
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผศ.ดร. จริญญา ปานเจริญ
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ (การจัดการการเงิน)
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ใช้บริการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนด โดยใช้หลักในการประเมินอัตราเสี่ยงเพื่อการพิจารณาสินเชื่อ "5C" นำมาเปรียบเทียบกับคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่าย ภาระหนี้และภาระการผ่อนชำระหนี้ กับปัจจัยความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนด ตัวอย่างซึ่งใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้บริการวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันที่ให้บริการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่เคยผ่อนชำระล่าช้าเกิน 1 รอบบัญชี จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไควสแควร์ F-test และ One-Way ANOVA และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบรายคู่โดยใช้สถิติ LSD (Least Significant Difference)

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากที่สุด โดยส่วนมากมีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี มีสถานภาพสมรส มีบุตร 2 คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพข้าราชการ มีช่วงรายได้ 20,001-30,000 บาท มีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้อยู่ในระดับปานกลาง มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้ในระดับมากที่สุด มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ในระดับมากที่สุด มีปัจจัยความเสี่ยงที่ทำให้ชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดในด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลในระดับมาก ด้านความสามารถในการหารายได้อยู่ในระดับปานกลาง ด้านความเข้มแข็งทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเงื่อนไขต่างๆ อยู่ในระดับน้อย

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับปัจจัยความเสี่ยงที่ทำให้ผู้บริการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดพบว่า เพศเป็นปัจจัยเดียวที่ไม่มีผลต่อความเสี่ยงที่ทำให้

ผู้ใช้บริการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนช่วงอายุ สถานภาพ จำนวนบุตร การศึกษา อาชีพข้าราชการ ช่วงรายได้ มีผลต่อความเสี่ยงที่ที่ทำให้ผู้ใช้บริการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน(ทางบวก)กับปัจจัยความเสี่ยงที่ทำให้ผู้ใช้บริการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนด

ผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างภาระหนี้เทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน(ทางบวก)กับปัจจัยความเสี่ยงที่ทำให้ผู้ใช้บริการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนด

ผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างภาระการผ่อนชำระเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน(ทางบวก)กับปัจจัยความเสี่ยงที่ทำให้ผู้ใช้บริการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนด

Thesis Title	Factors affecting undue default of cash credit consumers with no security in Bangkok and Metropolitan areas.
Author	Thummarit Sari.
Thesis Adviser	Assistant Professor Dr.Adilla Pongyeela.
Co- Thesis Adviser	Assistant Professor Dr.Charanya Panchareon
Department	Business Administration. (Financial)
Academic Year	2008.

ABSTRACT

The objectives of the study were to study the factors which affecting undue default consumers by estimating the risk rate to consider the credit in " 5 C" principles. There was the comparative study according to population characteristics and the relation with expenditure, credit situation and payment by installments situation and risk factors which brought about the undue default. The 400 consumers of this study were the cash credit consumers with no security in Bangkok and Metropolitan areas who were used to pay by installments lately over one account year. The research was used purposive sampling and the statistical technique used in this study were frequencies , percentage , chi-square , F-test , One -Way Anova , Least Significant Difference (LSD) and Pearson Correlation to study the relation with two variables in interval or ratio scale Pearson Correlation Coefficient.

The majority of respondents were women with aged between 41-50 years old, married with two children , with bachelor degree , civil service occupation with income between 20,001- 30,000 baht per month. The majority of respondents had more expenses than the revenues at moderate level , and had payment by installments situation more than the revenues at highest level.

The respondents answered that there were the risk factors affecting the undue default in personal characteristics at the highest level, the revenue capacity at moderate level , and the monetary strength at moderate level. The other condition was at low level.

The result of the study found that sex is the only factor did not affect The risk that made the consumers default unduly at the 0.05 level of significance.

The relation between the expenses and revenues was in the same direction with the risk factors that made the consumers default unduly at the 0.05 level of significance.

The relation between debt situation and revenues was in the same direction with the risk factors that made the consumers default unduly at the 0.05 level of significance.

The relation between the payment by installment and revenues was in the same direction with the risk factors that made the consumers default unduly at the 0.05 level of significance.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลังวิกฤตการณ์การเงินในปี 2540 ตลาดสินเชื่อบุคคล ประเภทสินเชื่อเงินสดที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันและไม่กำหนดวัตถุประสงค์ในการกู้ยืม ซึ่งอาจเรียกชื่อได้อีกอย่างอย่างย่อว่า “สินเชื่อเงินสด” เริ่มมีการก่อร่างขึ้นอย่างเต็มตัว เนื่องจากระบบเครดิตแบบเดิมถูกสั่นคลอนจากปัญหานี้เสียจำนวนมาก กระแสการเงินฝืดเคือง และประชาชนขาดความมั่นใจในภาวะเศรษฐกิจ ส่งผลให้ความต้องการอุปโภคบริโภคในประเทศลดต่ำลงอย่างรวดเร็ว ในท่ามกลางความชะงักงันของระบบเศรษฐกิจเดิม เป็นโอกาสให้ธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินแทรกตัวเข้ามาให้บริการทางการเงิน โดยในระยะแรกมีลักษณะร่วมมือกับร้านค้าในการให้บริการซื้อสินค้าด้วยเงินผ่อน มีเป้าหมายในการจับกลุ่มลูกค้าระดับล่าง เพื่อกระตุ้นยอดขายประกอบกับเพิ่มกำลังซื้อของคนระดับล่าง และเติบโตขึ้นเป็นลำดับในช่วงเวลาเพียงไม่กี่ปีหลังวิกฤตการณ์การเงิน จนกระทั่งมีการขยายเครือข่ายบริการ ครอบคลุมไปถึงการให้สินเชื่อเงินสดโดยไม่จำเป็นต้องผูกกับการผ่อนชำระค่าสินค้าบริการ ในขณะที่ระบบเครดิตเดิมสะดุดกับปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างแรงและยาวนาน จนกระทั่งนำไปสู่การล่มสลายของสถาบันการเงินไทยหลายแห่ง บางแห่งก็เกิดการเปลี่ยนมือความเป็นเจ้าของจากธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีคนไทยเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ไปสู่การเป็นธนาคารลูกครึ่งที่มีธนาคารแม่จากต่างประเทศเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ และได้อาศัยความเชี่ยวชาญในการทำตลาดสินเชื่อรายย่อยของธนาคารแม่จากต่างชาติ เข้าร่วมแข่งขันหาลูกค้าเพื่อชิงส่วนแบ่งตลาดจากสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศกลับคืนมา

ตลาดสินเชื่อเงินสดเริ่มฉายภาพการแข่งขันที่เข้มข้นขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่ปี 2543 และมาเด่นชัดยิ่งขึ้นในปี 2545 เมื่อธนาคารพาณิชย์ไทยแทบทุกแห่งกลับมาขยายฐานลูกค้าอีกครั้งหลังจากที่ปล่อยให้ลดลงอย่างต่อเนื่องภายหลังเกิดวิกฤตการณ์การเงิน เนื่องจากเล็งเห็นว่าเป็นสินเชื่อประเภทที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง สวนทางกับสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจและการลงทุนอื่น ๆ ที่ต้องรอสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ (กระแสทรรศน์ , 2545)

ในส่วนของสินเชื่อเงินสดในปัจจุบันนั้น นอกจากจะมีการเติบโตและสร้างวิวัฒนาการทางการเงินที่สามารถตอบสนองความต้องการเงินสดของผู้บริโภคได้แล้ว การออกเกณฑ์ควบคุม

ในส่วนของสินเชื่อเงินสดในปัจจุบันนั้น นอกจากจะมีการเติบโตและสร้างวิวัฒนาการทางการเงินที่สามารถตอบสนองความต้องการเงินสดของผู้บริโภคได้แล้ว การออกเกณฑ์ควบคุมธุรกิจบัตรเครดิตของทางการ รวมทั้งความต้องการเสนอบริการสินเชื่อรายย่อยให้หลากหลายและครบวงจรของผู้ประกอบการ ก็ล้วนมีส่วนหนุนให้เกิดการแข่งขันเพื่อขยายส่วนแบ่งทางการตลาดในธุรกิจนี้ อย่างไรก็ตาม สินเชื่อบุคคลเป็นสินเชื่อที่รองรับผู้มีรายได้น้อยที่สุดในประเภทของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคทั้งหมด โดยลูกค้ากลุ่มดังกล่าวเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ที่สุด แม้ว่าวงเงินต่อรายจะอยู่ในระดับต่ำกว่าสินเชื่อประเภทอื่นๆ ในขณะเดียวกัน สินเชื่อบุคคลเป็นสินเชื่อประเภทประสงค์ ต่างจากสินเชื่อบัตรเครดิต ที่ต้องมีการซื้อสินค้าหรือบริการจากร้านค้าที่รับบัตร ทำให้ธุรกิจสินเชื่อบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดออกประเภทนี้มีศักยภาพที่จะเติบโตได้อย่างรวดเร็ว แต่ก็มีระดับความเสี่ยงสูง จากระดับรายได้ของลูกค้าที่ต่ำกว่าลูกค้าในกลุ่มสินเชื่ออื่นๆ และไม่มีหลักทรัพย์หรือบุคคลค้ำประกัน (Unsecured Loans) และจากพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้บริโภค พฤติกรรมการให้สินเชื่อของผู้ประกอบการเองทำให้อาจเกิดการที่ผู้บริโภคชำระหนี้ล่าช้าโดยเริ่มจาก 1 งวดเป็น 2 งวด และเมื่อถึง 3 งวดจะถูกจัดชั้นเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Npl) ในที่สุด

แม้ในปัจจุบันจะมีระบบข้อมูลเครดิต (Credit Bureau) เข้ามาช่วยในการกลั่นกรองคุณภาพสินเชื่อ แต่สถาบันการเงินต่างๆ ก็ยังต้องมีการกระจายความเสี่ยงด้วยการขยายฐานลูกค้าออกไปให้มากที่สุดรวมถึงกำหนดอัตราดอกเบี้ยโดยเฉลี่ยในอัตราที่สูงกว่าสินเชื่อประเภทอื่นๆ ทั้งนี้ การกำหนดอัตราดอกเบี้ยขึ้นอยู่กับประเมินความเสี่ยง ทั้งจากข้อมูลส่วนตัว และจากประวัติการชำระเงินของลูกค้า แต่บางปัจจัยก็ไม่สามารถทราบได้จากการวิเคราะห์เอกสารเพียงอย่างเดียว และบางปัจจัยเกิดภายหลังการให้สินเชื่อไปแล้ว

สินเชื่อส่วนบุคคลประเภทประเภทสินเชื่อเงินสดนี้ นับเป็นธุรกิจที่ขยายตัวรวดเร็วมากในปัจจุบันผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (Non-Bank) อย่างน้อย 9 ราย เข้าร่วมให้บริการทางการเงินประเภทนี้ด้วย แต่เน้นจับกลุ่มลูกค้าระดับล่าง โดยมีการแบ่งแยกระดับรายได้อันต่ำไว้แตกต่างกันอย่างชัดเจน และวงเงินที่ให้มักจะไม่มากเท่ากับสถาบันการเงิน มีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม ในอดีตก่อนที่ธนาคารแห่งประเทศไทยจะออกกฎเกณฑ์มาควบคุม ดอกเบี้ยของผู้ประกอบการประเภท Non-bank อยู่ในระดับประมาณ 30-53% ต่อปี ซึ่งสูงกว่าธนาคารพาณิชย์ถึง 50-100%

จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยระบุว่าสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดเอนกในปัจจุบันประเทศไทยมียอดสินเชื่อคงค้างรวมทั้งหมดประมาณ 1.80 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 3 ของ ผลิตภัณฑ์ในประเทศ (GDP) และเป็นร้อยละ 3.5 ของสินเชื่อรวมทั้งระบบ โดยแบ่งเป็นสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์จำนวน 140,000 ล้านบาท ส่วนสินเชื่อ

ผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (Non Bank) มีจำนวน 40,000 ล้านบาท โดยมีผู้ใช้บริการทั้งหมดอยู่ประมาณ 3.86 ล้านคน ผู้ให้บริการที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยจำนวน 28 ราย และจากการเติบโตอย่างรวดเร็วและไม่มีมาตรการควบคุมที่ดีพอ อันจะส่งผลเสียในระยะยาว ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้ออกกฎเกณฑ์ขึ้นเพื่อควบคุมสินเชื่อส่วนบุคคลขึ้น โดยให้มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 โดยมีเนื้อหาหลักคือ การกำหนดเพดานดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมไม่ให้เกิน 28% ต่อปี เพื่อไม่ให้ผู้ประกอบการมีอิสระในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมต่างๆ เช่นแต่ก่อน โดยวัตถุประสงค์หลักคือไม่ให้ผู้บริโภคถูกเอาเปรียบจากสถาบันการเงิน และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ คือปริมาณหนี้ภาคครัวเรือนที่อาจสูงขึ้นจากการแข่งขันกันทำการตลาดเชิงรุกอย่างหนักในช่วงที่ผ่านมา แม้ในปัจจุบันร้อยละของหนี้ภาคครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์ในประเทศ (GDP) ของประเทศไทยอยู่ในระดับประมาณร้อยละ 33 ซึ่งถือว่าไม่สูง แต่ก็ไม่ใช่ไม่น่าห่วงชะทีเดียวเนื่องจากประเทศที่มีการพัฒนาทางด้านการเงินต่ำจะมีตัวเลขของหนี้ภาคครัวเรือนต่ำมาก เนื่องจากจะมีปริมาณหนี้ในระบบในปริมาณที่สูง ดังเช่นอินเดียและอินโดนีเซีย ต่างจากประเทศที่มีพัฒนาทางด้านการเงินสูงจะมีตัวเลขของหนี้ภาคครัวเรือนอยู่ในระดับที่สูงด้วยเนื่องจากสินเชื่ออยู่ในระบบและสะท้อนความเป็นจริงมากกว่า แต่ผลจากการออกกฎเกณฑ์นี้ก็มีเสียงคัดค้านจากผู้ประกอบการแทบทุกแห่งเนื่องจากมีผลบังคับใช้เร็วเกินไปทำให้ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน และกระทบต่อการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างมากเนื่องจากลูกค้าในต่างจังหวัดมีต้นทุนที่สูงกว่าในกรุงเทพฯ ดังนั้นหากถูกกำหนดเพดานดอกเบี้ย และ ค่าธรรมเนียม อาจทำให้ต้องยกเลิกการให้บริการลูกค้าต่างจังหวัด ซึ่งอาจทำให้ลูกค้ากลุ่มนี้หันไปใช้เงินกู้ในระบบมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลเสียที่ร้ายแรงกว่าได้ ปัจจุบันแม้ผู้ประกอบการจะสามารถปรับตัวได้แล้ว แต่ก็ยังมีการเรียกร้องให้ปรับเพดานดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมให้สูงขึ้นเนื่องจากมีต้นทุนที่สูง ทำให้รายได้ลดน้อยลงมาก

และจากความแพร่หลายของบริการสินเชื่อบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสด ที่เริ่มเข้าถึงประชาชนเพิ่มมากขึ้นในระยะหลังนี้ หากไม่มีระบบบริหารความเสี่ยงที่รัดกุมเพียงพอ อาจส่งผลถึงสภาพคล่อง และ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในอนาคต ที่เกิดจากภาระหนี้ที่มากเกินไปเกินความสามารถในการชำระของผู้บริโภค และสินเชื่อประเภทนี้น่าจะเป็นสินเชื่อประเภทสุดท้ายที่ผู้บริโภคจะชำระ เนื่องจากเป็นสินเชื่อที่ไม่มีหลักทรัพย์ หรือบุคคลค้ำประกัน ดังนั้น หากเกิดกรณีดังกล่าวเป็นจำนวนมากจะทำให้สถาบันการเงินมีความเสี่ยงในด้านเครดิต (Credit Risk) และ ด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงิน และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอย่างแน่นอน

ปัจจุบันสินเชื่อบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดเอนกประสงค์มีจำนวนของผู้บริโภคที่จัดเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ประมาณ 192,000 คน คิดเป็น 5% ของจำนวนผู้บริโภคทั้งหมด เป็นมูลหนี้ประมาณ 15,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงพอสมควร การที่ทางกระทรวงการคลังได้ออกมาตรการควบคุมสินเชื่อประเภทนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) มากขึ้นในอนาคต จึงเป็นเรื่องที่สมควรกระทำอย่างยิ่ง แต่ทั้งนี้กฎเกณฑ์ที่ออกมาใหม่นี้อาจมีการปรับปรุงให้เหมาะสมมากขึ้นหากไม่ได้ผลตามวัตถุประสงค์ โดยต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมทั้งในด้านของผู้บริโภค และ ในด้านของผู้ประกอบการ

ดังนั้นการศึกษาถึงสาเหตุหรือปัจจัยในด้านต่างๆที่ส่งผลให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า ของสินเชื่อประเภทนี้ในผู้ให้บริการปัจจุบันที่ยังไม่ได้จัดชั้นเป็นกลุ่มลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งผลที่ได้จะสามารถมีส่วนช่วยให้สามารถปรับปรุงวิธีการดำเนินงานด้านสินเชื่อในอนาคต รวมถึงการมาตรการในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ของผู้ประกอบการ และช่วยให้การออกหรือการปรับปรุงมาตรการเพื่อกำกับดูแลสินเชื่อประเภทนี้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด ซึ่งจะเป็นการช่วยลดผลกระทบที่จะเกิดต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ และเพื่อพัฒนาธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลให้ยั่งยืนอย่างมีเสถียรภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนด

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความเสี่ยงจากการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่าย ภาระหนี้และภาระการผ่อนชำระหนี้ กับปัจจัยที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนด

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านต่างๆของผู้กู้ที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

1.3.2 รายจ่าย ภาระหนี้ และภาระการผ่อนชำระมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรเป็นผู้ใช้และเคยใช้บริการสินเชื่อบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันที่ปัจจุบันอยู่ในระหว่างผ่อนชำระกับผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลและเคยผ่อนชำระหนี้ล่าช้าเกิน 1 รอบบัญชี (1 เดือน)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มีเนื้อหา ดังนี้

คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการสินเชื่อบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน

สถานภาพทางการเงินของผู้ใช้บริการสินเชื่อบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดเอนกประสงค์ชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน

คุณลักษณะต่างๆของผู้กู้ที่อาจส่งผลให้ผู้ใช้บริการสินเชื่อบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่สามารถชำระหนี้ได้ตรงตามกำหนด

ขอบเขตด้านเวลา

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง โดยเริ่มเก็บตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ – เมษายน 2551

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานด้านสินเชื่อของผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5.2 ใช้เป็นแนวทางให้การออกมาตรการควบคุมสินเชื่อประเภทนี้ทำได้เหมาะสมและแก้ปัญหาได้ตรงจุด เพื่อให้สามารถป้องกันการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในอนาคต ที่อาจส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

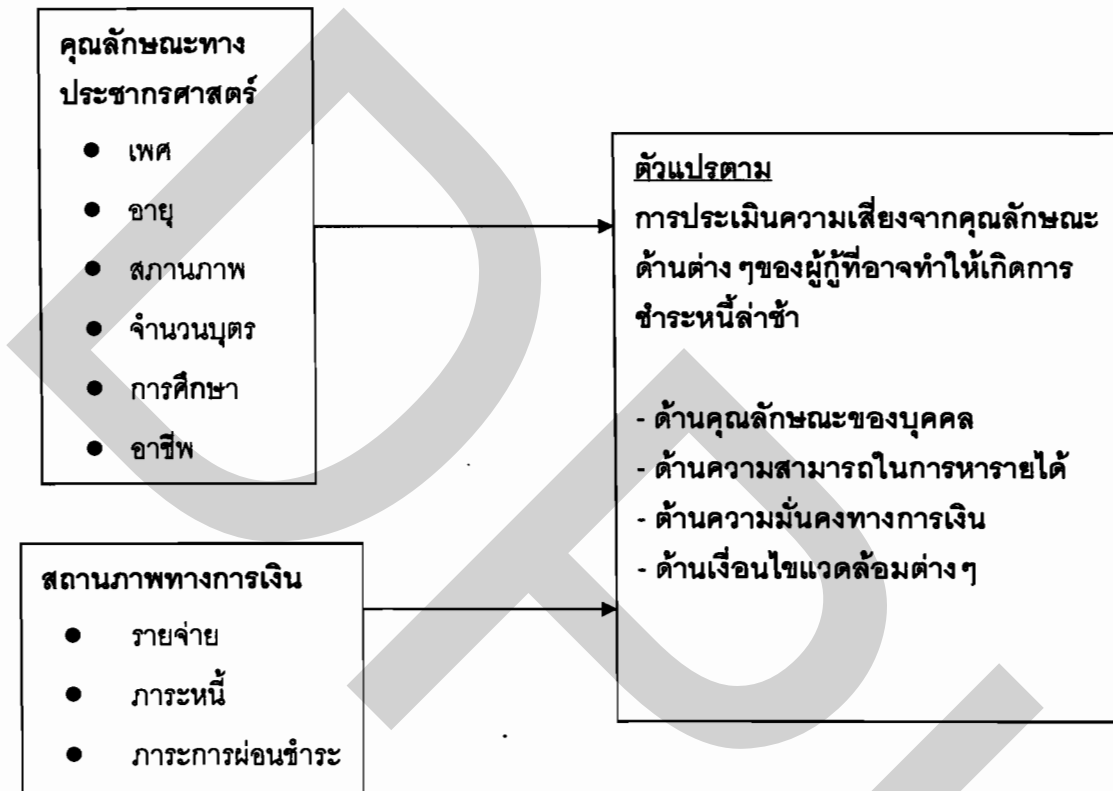
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะส่วนบุคคลที่อาจทำให้เกิดชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนด ในที่นี้ หมายถึง คุณลักษณะในด้านต่างๆของผู้กู้ หรือ เหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นกับผู้บริโภค (ลูกหนี้) ที่ทำให้ไม่สามารถชำระหนี้คืนแก่ผู้ประกอบการได้ตามกำหนดตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไป

สินเชื่อเงินสด หรือสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดนอกประสงค์ ในที่นี้ หมายถึง การให้กู้ยืมเงินสด หรือการให้วงเงินสินเชื่อพร้อมใช้ แก่บุคคลธรรมดาโดยมิได้ระบุดูประสงค์ เฉพาะที่ไม่มีทรัพย์สินหรือทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ทั้งนี้ไม่รวมถึงสินเชื่อที่เกิดจากการให้เช่าซื้อในสินค้าที่ผู้ประกอบการธุรกิจมิได้มีจำหน่ายเอง และสินเชื่อเฉพาะกิจต่างๆ เช่น สินเชื่อเพื่อการศึกษา สินเชื่อเพื่อการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ สินเชื่อเพื่อรักษาพยาบาล สินเชื่อเพื่อสวัสดิการพนักงานที่หน่วยงานต้นสังกัดได้มีการทำสัญญากับผู้ประกอบการธุรกิจ และสินเชื่อตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

หลักทรัพย์ค้ำประกัน หมายถึง ทรัพย์สินที่นำมาเป็นประกันการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ และเจ้าหนี้อาจมีสิทธิยึดทรัพย์นั้นไว้เป็นของตน หรือนำมาจำหน่ายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ หากลูกหนี้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขในสัญญา
รอบบัญชี หมายถึง ระยะเวลาการผ่อนชำระจากงวดหนึ่งไปอีกรวดหนึ่งเรียกว่า 1 รอบ โดยมากเป็นระยะเวลาประมาณ 1 เดือน

5C หมายถึง เทคนิคที่มีผู้นิยมนำมาใช้ในการประเมินอัตราเสี่ยงในด้านต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ เพื่อประกอบการพิจารณาในการให้สินเชื่อ

ตัวแปรอิสระตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสด ชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจะทำการศึกษาแนวคิดดังนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการให้สินเชื่อ ของผู้ประกอบการ

2.2 แนวคิดทฤษฎีเรื่องการเงินส่วนบุคคล

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการในกรณีมีจำนวนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในสัดส่วนที่สูง

2.4 ความเป็นมา ลักษณะและประเภทของสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทเงินสดแบบไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน

2.5 แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างการเพิ่มขึ้นของหนี้ภาคครัวเรือนและสินเชื่อส่วนบุคคล

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อส่วนบุคคลของผู้บริโภค

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการให้สินเชื่อ ของผู้ประกอบการ

2.1.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลสินเชื่อเป็นการศึกษาเทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้การให้สินเชื่อเป็นไปอย่างมีคุณภาพ โดยใช้หลัก 5C และ 4P

2.1.2 การวิเคราะห์สินเชื่อผู้ให้กู้จะต้องมีการหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้กู้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และนำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจให้สินเชื่อดังกล่าว โดยพิจารณาอัตราเสี่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนด “ความเสี่ยง” จะมีบทบาทตั้งแต่เริ่มให้สินเชื่อแก่ผู้กู้จนกระทั่งลูกค้าชำระหนี้เสร็จสิ้น ผู้ให้กู้พิจารณาตัดสินใจให้สินเชื่อแก่ลูกค้าจะต้องวิเคราะห์ความเสี่ยงโดยคำนึงถึงความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้แต่ละราย วงเงินให้กู้ขึ้นอยู่กับความสามารถชำระหนี้ได้ ระยะเวลาการให้สินเชื่อและเงื่อนไขการให้สินเชื่อต่างๆ การเพิ่มหรือลดของอัตราเสี่ยงขึ้นอยู่กับความตั้งใจที่จะชำระหนี้ และความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ของผู้กู้ ทุนดำเนินการ ทรัพย์สินหรือหลักทรัพย์ และช่องทางของกิจการของผู้กู้ในอนาคต ดังนั้นในการประเมิน

ความเสี่ยงจึงต้องนำสิ่งต่างๆ เหล่านี้มาพิจารณาวิเคราะห์เพื่อให้ทราบฐานะของผู้กู้ก่อนแล้วจึงนำมาประเมินความเสี่ยงเพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าจะให้หรือไม่ให้สินเชื่อแก่ผู้กู้ เทคนิคซึ่งมีผู้นิยมมาใช้ในการประเมินอัตราเสี่ยงเพื่อพิจารณาให้สินเชื่อแก่ผู้กู้คือวิธี 5C (วิจурย์ วัชรพันธ์ ,2542 : 9-19) มีดังต่อไปนี้

Character หมายถึง คุณสมบัติของผู้กู้ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการหรือความตั้งใจของผู้กู้ที่จะชำระหนี้คืนเมื่อครบกำหนดการกู้เป็นการสะสมคุณภาพทางด้านจิตใจ และศีลธรรมที่มีอยู่ในตัวผู้กู้ แล้วแสดงออกมาในรูปของความซื่อสัตย์ ความเที่ยงตรง ความรับผิดชอบ คงเส้นคงวา ความขยันหมั่นเพียร และความเชื่อถือได้เป็นต้น

Capacity หมายถึง ความสามารถในการหารายได้ของผู้กู้ เพื่อนำมาชำระหนี้ (Ability to Pay) เป็นปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าผู้กู้มีความสามารถในการชำระหนี้หรือไม่ ได้แก่รายได้-รายจ่ายของครอบครัว ระยะเวลาในการผ่อนชำระหนี้คืน

Capital หมายถึง ความเข้มแข็งทางการเงินของผู้กู้ ซึ่งดูได้จากส่วนเจ้าของทุนหรือเงินทุน (Equity หรือ Net Worth) หลักทรัพย์ เงินออมในรูปแบบต่างๆ อันแสดงถึงฐานะของผู้กู้หรือทุนของกิจการจะเป็นสิ่งประกันแก่เจ้าหนี้และสร้างความมั่นใจแก่เจ้าหนี้ว่าจะได้รับชำระหนี้คืน ในกิจการที่มีเงินกู้สูงเกินทุนผู้ให้กู้จะเกิดความเสี่ยงมากส่วนผู้กู้จะเสี่ยงน้อยอาจทำให้ไม่มีความตั้งใจทำธุรกิจอย่างจริงจัง

Condition หมายถึง เงื่อนไขต่างๆ ที่จะมีผลทำให้ฐานะของผู้กู้เปลี่ยนแปลงได้แก่

สภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Condition) เช่นภาวะเงินเฟ้อเงินฝืด เงินดิ่ง ระดับราคาสินค้าสูงขึ้นหรือลดลง ตลาดการเงินเปลี่ยนแปลงทำให้แหล่งเงินทุนในตลาดการเงินมีมากขึ้นหรือน้อยลง การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนดอกเบี้ยและการปรับนโยบายการเงินการคลังของรัฐบาล

สถานการณ์ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐบาล (Political Condition) เช่นการปฏิวัติรัฐประหาร การจลาจล สถานการณ์วุ่นวายในประเทศเพื่อนบ้านและชายแดน ซึ่งอาจทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพ กฎระเบียบ และนโยบายบางอย่างของรัฐที่อาจจำกัดหรือส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและอาจเป็นผลดีแก่บุคคลบางกลุ่ม

เงื่อนไขในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมนั้นๆ (Business or Industry Condition) เช่น การแข่งขันในอุตสาหกรรมหรือธุรกิจนั้นๆ มีมากน้อยเพียงใด ขนาดและฐานะของลูกค้าในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่เขาทำอยู่นั้นเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งกันเป็นอย่างไร เป็นผู้นำซึ่งมีอิทธิพลในวงการหรือเป็นผู้ประกอบการรายย่อย

เงื่อนไขเกี่ยวกับตัวผู้กู้ (Company Condition) ตัวผู้บริหารหรือทีมงานบริหารมีความสามารถ และความชำนาญพอที่จะควบคุมด้านต่างๆ ของกิจการไปได้ด้วยดีมีระบบและ

นโยบายในการบริหารงาน และดำเนินงานดีพอ และมีโครงการใหม่ๆที่ดีที่จะทำให้กิจการก้าวหน้า มั่นคงและเจริญเติบโตขึ้นหรือไม่ เงื่อนไขต่างๆดังกล่าวมาแล้วจะมีผลกระทบให้ Character , Capacity และ Capital ของผู้กู้ให้เปลี่ยนแปลงได้ และเงื่อนไขเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นโดยไม่อาจควบคุมได้ ดังนั้น ในการพิจารณาสินเชื่อจำเป็นต้องคำนึงถึงโดยเฉพาะการให้สินเชื่อระยะยาว จำเป็นต้องประเมินเงื่อนไขต่างๆอย่างละเอียดรอบคอบ

Collateral หมายถึง หลักทรัพย์ค้ำประกันหนี้ หลักประกันหนี้เป็นสิ่งที่ผู้ให้กู้ โดยเฉพาะธนาคารมักพิจารณาในการให้สินเชื่อ ทั้งนี้เพราะทรัพย์สินที่ผู้กู้ใช้เป็นหลักประกันนั้น จะทำให้ผู้ให้กู้มีความมั่นใจในกรณีที่ผู้ให้กู้ล้มเหลวในการดำเนินงาน ผู้ให้กู้ยังมีโอกาสได้รับการชำระหนี้คืนจากการขายทรัพย์สินของผู้กู้ที่นำมาจำหน่ายหรือจำนองไว้ หรืออาจทวงสิทธิเรียกร้องเอาจากผู้ค้ำประกันได้ การให้สินเชื่อโดยมีหลักประกันทำให้ธนาคารลดความเสี่ยงต่อหนี้สูญที่อาจเกิดขึ้นได้มากกว่าสินเชื่อโดยไม่มีหลักประกัน หลักประกันที่ผู้กู้นำมาเสนอ ผู้ให้กู้ควรพิจารณาถึงคุณภาพหลักประกันว่าใช้ค้ำประกันหนี้ได้หรือไม่ ผู้กู้ อาจเสนอหลักประกันหลายประเภท เช่น ใช้เงินฝากเป็นประกันหนี้ จดทะเบียนจำนองที่ดิน โรงงาน อาคารและ/หรือเครื่องจักร จำนำใบหุ้น มีหนังสือค้ำประกันการชำระหนี้จากธนาคารหรือบริษัทเงินทุน หนังสือโอนสิทธิการรับเงินค่างาน ให้แก่ผู้ให้กู้ ใช้บุคคลค้ำประกัน ฯลฯ หลักประกันแต่ละประเภทจะมีสภาพคล่องที่แตกต่างกัน ผู้ให้กู้จะต้องพิจารณาว่ามีคุณภาพและนำหนักพอที่จะใช้ค้ำประกันหนี้หรือไม่

วิฑูรย์ วัชรพันธ์ (2542) ยังได้อธิบายอีกแนวคิดหนึ่งในการประเมินผู้กู้เพื่ออนุมัติการให้สินเชื่อดังนี้

การประเมินอัตราเสี่ยงและวิธีการพิจารณาสินเชื่อโดยวิธี 4P's

People หมายถึง การวิเคราะห์ประวัติของผู้กู้เพราะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความตั้งใจของผู้กู้ในการชำระหนี้ การสอบถามจะทำให้ผู้ให้กู้ทราบถึงประวัติความเป็นมาและอุปนิสัยใจคอของผู้กู้ การเข้าถึงตัวผู้ขอกู้เป็นเทคนิคที่สำคัญของผู้วิเคราะห์สินเชื่อการหาข้อมูลจากผู้ขอกู้จะทำได้โดยการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง การมีข้อมูลของผู้กู้โดยละเอียด จะทำให้สามารถวินิจฉัยข้อมูลได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการลดความเสี่ยงของผู้ให้กู้ ควรมีข้อมูลดังนี้ อาชีพของสามีภรรยา รายได้ จำนวนบุตร ระดับการศึกษา

Purpose หมายถึง วัตถุประสงค์ของการกู้ยืม ผู้ให้กู้จำเป็นต้องทราบวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม เพื่อตรวจสอบจำนวนเงินที่ผู้กู้ขอว่าเพียงพอต่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์หรือไม่ หากผู้กู้เงินไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานก็อาจประสบภาวะล้มเหลวไม่สามารถชำระหนี้ได้ส่วนผู้ให้กู้ก็ควรพิจารณาวงเงินให้เหมาะสม นอกเสียจากผู้กู้มีเงินจากส่วนอื่นสมทบ หรือถ้าพิจารณา

พิจารณาเห็นว่าให้กู้แล้วเพิ่มภาระหนี้สูงเกินไปก็ไม่ควรให้กู้ และเมื่อให้กู้แล้วต้องติดตามการใช้เงินว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ถ้าใช้ผิดวัตถุประสงค์อาจทำให้ดำเนินงานไม่เต็มที่ และจะมีปัญหาการชำระคืนเงินกู้ในภายหลัง สิ่งที่ผู้ให้กู้ควรคำนึงถึง คือ วัตถุประสงค์ในการกู้เงินต้องเป็นการนำเงินไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้นจึงจะให้ผู้กู้ยืมเงินมีรายได้เพียงพอที่จะนำมาชำระหนี้ได้

3. Payment หมายถึง ความสามารถในการหารายได้มาชำระหนี้ ในการพิจารณาสินเชื่อผู้ให้กู้จะต้องทราบว่า โอกาสในการชำระหนี้คืนของผู้กู้ มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ผู้กู้วางแผนการชำระหนี้อย่างไร การที่ผู้กู้สามารถชำระหนี้คืนได้นั้นขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้กู้ หากผู้กู้มีรายได้แน่นอนก็ย่อมเป็นที่เชื่อถือได้ และควรได้รับพิจารณาให้กู้ ฉะนั้น เมื่อให้กู้ก็ต้องดูว่าผู้ให้กู้จะมีโอกาสได้เงินคืนหรือไม่ ผู้กู้สามารถชำระหนี้ได้โดยวิธีใด เป็นไปตามกำหนดหรือไม่ซึ่งแหล่งที่มาของรายได้ที่ผู้กู้จะได้เงินมาชำระหนี้ ได้แก่ กำไรของกิจการ เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่สุดซึ่งจะได้เงินมาชำระหนี้ รายได้จากการขายทรัพย์สินหรือหลักทรัพย์ ผู้กู้ยืมมาจากแหล่งอื่นมาชำระหนี้

4. Protection หมายถึง หลักประกันความเสี่ยงผู้ให้กู้ในการกู้ยืมนั้น ผู้ให้กู้ย่อมคาดว่าจะได้รับชำระหนี้จากรายได้หรือผลกำไรในการดำเนินกิจการของผู้กู้ แต่ก็จำเป็นต้องคำนึงถึงความเสี่ยงผลขาดล้มเหลวในการดำเนินกิจการของผู้กู้ที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะความสามารถในการบริหารงานของผู้กู้โดยตรง ทำให้รายได้ไม่เพียงพอและมีภาระหนี้สินมาก หรืออาจมาจากสิ่งที่ไม่ได้ตั้งใจ เช่น เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือการเปลี่ยนแปลงของสภาพ เศรษฐกิจ สภาพทางธุรกิจและอุตสาหกรรม ฉะนั้น ผู้พิจารณาให้กู้ยืมจึงควรพิจารณาถึงหลักประกัน เพราะเป็นการลดความเสี่ยงของผู้ให้กู้ อย่างไรก็ตามการพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้เป็นสิ่งสำคัญมากกว่า เพราะผู้ให้กู้ต้องการได้เงินคืนมากกว่าทรัพย์สินที่เป็นประกัน ผู้ให้กู้ไม่ประสงค์ให้มีการขายทรัพย์สินของผู้กู้มาชำระหนี้ เว้นแต่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะการได้ทรัพย์สินมานั้นย่อมทำให้ยุ่งยากในการจำหน่ายและอาจขาดทุนได้

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลสินเชื่อ สามารถทำให้ผู้ศึกษานำวิธีการพิจารณาให้สินเชื่อนี้มาปรับใช้ให้เหมาะกับการพิจารณาสินเชื่อส่วนบุคคลว่าจะต้องทราบคุณสมบัติของผู้กู้ในด้านต่างๆ เช่น แหล่งที่มาและจำนวนของรายได้ รายจ่าย ภาระหนี้ ฯลฯ เพื่อดูความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ ควรทราบวัตถุประสงค์ในการนำเงินกู้ไปใช้เพื่อดูความจำเป็นและความเหมาะสมในจำนวนเงินที่จะให้สินเชื่อ ควรทราบสภาพแวดล้อมของผู้กู้ที่จะทำให้มีผลกระทบต่อรายได้ให้มากที่สุดเช่นสภาพครอบครัว การเล่นการพนัน เป็นต้น ซึ่งหากขาดมาตรการในการวิเคราะห์สินเชื่อที่ตัวอย่างมีระบบแล้ว จะทำให้มีโอกาสในการเกิด NPLs ได้อย่าง

มาก และจะก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมากตามมาทั้งกับตัวผู้ประกอบการเองและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ และปัญหาทางสังคมต่างๆด้วย นอกจากนี้การศึกษาในแนวคิดนี้ยังใช้เป็นแนวทางในการศึกษางานวิจัยในด้านเนื้อหาที่จะทำการวิจัย เพื่อให้ผู้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น

2.2 แนวคิดทฤษฎีเรื่องการเงินส่วนบุคคล

สุขใจ นำฟูค (2545 : 72-74) ได้อธิบายไว้ว่าภาพพจน์ของครอบครัวในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมาก การอยู่บ้านผ่อนส่ง ขับรถผ่อนส่ง เครื่องใช้ไฟฟ้าผ่อนส่ง ปัจจุบันได้มีสินค้าและบริการผ่อนส่งใหม่ๆออกมามากกว่าในอดีต เช่นห้องเที่ยวผ่อนส่ง ประกันรถยนต์ผ่อนส่ง หรือการใช้สินค้าบริการอื่นๆ และนำยอดรวมเป็นก้อนเดียวเพื่อผ่อนส่งก็เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตจนกล่าวได้ว่า “เครดิต” หรือการใช้เงินในอนาคต ช่วยให้คนจำนวนมากมีชีวิตอยู่อย่างทันสมัย สะดวกสบาย ซึ่งทั้งๆที่ความจริงแล้วคนเหล่านั้นยังไม่อาจมีได้ เนื่องจากยังมีเงินไม่เพียงพอ

Benjamin Franklin (อ้างถึงใน คาร์ณี พุทธวิบูลย์, 2543 : 54) ได้กล่าวว่า “Creditors have better memories than debtors” เจ้าหน้าที่จกจำทุกสิ่งทุกอย่างได้ดีกว่าลูกหนี้เสมอ ดังนั้นจะทำอะไรจึงจะทำให้การใช้เครดิตของคนเราไม่เป็นการระแแต่ก่อให้เกิดประโยชน์และเป็นการสร้างสรรค์ความประทับใจให้กับเขาได้อย่างแท้จริง อีกทั้งการรู้จักใช้เครดิตอย่างถูกต้องยังเป็นการสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับครอบครัวด้วย

เครดิตเพื่อการบริโภค (Consumer Credit) คือสินเชื่อประเภทหนึ่งซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นสินเชื่อระยะสั้นที่ผู้ขายหรือสถาบันการเงินได้ให้กับผู้บริโภค เพื่อเปิดโอกาสให้เขามีเงินจำนวนหนึ่งไปใช้จ่ายตามความจำเป็น หรือใช้ซื้อหาสิ่งของและบริการตามที่ต้องการได้มากกว่าจำนวนเงินซึ่งเขามีอยู่ในขณะนั้น

ข้อดีของการใช้เครดิต

คนทั่วไปมักคิดว่าการใช้เครดิตจะมีประโยชน์เฉพาะเมื่อบุคคลมีปัญหาเงินขาดมือเท่านั้น แต่ความเป็นจริงแล้วการใช้เครดิตยังเป็นการช่วยเสริมสร้างความคล่องตัวทางการเงินของบุคคล เพราะเขาจะมีแหล่งเงินสำรองที่แน่นอน ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาเงินขาดมือเสียก่อน ประโยชน์ของเครดิตมีดังนี้

1. อำนวยความสะดวก (Convenience) ผู้บริโภคส่วนใหญ่รู้สึกว่าการซื้อสินค้าและชำระค่าบริการด้วยบัตรเครดิตนั้นจะมีความสะดวกสบาย และปลอดภัยยิ่งกว่าการชำระด้วยเงินสดหรือเช็ค เพราะไม่ต้องนำเงินสดติดตัวไปเป็นจำนวนมากก็สามารถซื้อสินค้าและบริการได้ และ

วิธีการชำระเงินก็สะดวกเพราะเมื่อถึงสิ้นเดือนหรือเมื่อครบกำหนดชำระทางผู้ให้บริการก็จะส่งใบแจ้งหนี้มาเรียกเก็บเงินตามรายการที่ใช้จ่าย และแจ้งกำหนดการชำระเงิน ยังเป็นความสะดวกในการบริหารการเงินตามงบประมาณบุคคล

2. เพิ่มขีดความสามารถในการบริโภค (Increase total consumption benefits) การใช้เครดิตจะทำให้บุคคลสามารถบริโภคสินค้าและบริการได้มากกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ ดังนั้นในแต่ละเดือน ถ้าสามารถใช้เครดิตในการบริโภคได้ด้วยแล้ว จะทำให้ผู้บริโภคสามารถซื้อสินค้าหรือบริการได้มากกว่ารายได้ที่หาได้ ซึ่งเรื่องนี้มีส่วนดีสำหรับผู้เริ่มต้นทำงานใหม่ หรือกำลังสร้างครอบครัวใหม่ ที่ระยะแรกยังมีรายได้ไม่มากนัก แต่มีความจำเป็นที่ต้องการใช้จ่ายมาก ดังนั้นเครดิตจึงนับว่ามีส่วนเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของบุคคลด้วย หากแต่ก็สามารถเป็นดาบสองคม หากมีการใช้เกินกว่าที่จำเป็นเป็นสัดส่วนที่มากกว่ารายได้ที่หาได้มาก

3. เป็นแหล่งเงินยามฉุกเฉิน (Emergency use) การขัดข้องทางการเงินมักเกิดขึ้นเสมอ กับทุกคน บางครั้งเกิดความจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายกระทันหัน เช่นเมื่อเกิดว่างงาน หรือเจ็บไข้ได้ป่วย รวมทั้งเหตุที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ต่างๆ เงินออมที่มีอยู่อาจไม่พอใช้ แต่ถ้าบุคคลมีเครดิตและได้รับวงเงินสินเชื่อจากธนาคารก็สามารถเบิกเงินกู้มาใช้ได้ก่อน

4. เป็นประโยชน์ในแง่การลงทุน (Investment purpose) ในการซื้อหาสิ่งของหรือทรัพย์สินลงทุนบางรายการที่มีมูลค่าสูง ราคาแพง บางครั้งไม่มีเงินสดเพียงพอที่จะซื้อหามาได้ แต่ ถ้าเปิดโอกาสให้มีการใช้เครดิต คือให้ซื้อเงินเชื่อได้จะช่วยให้คนจำนวนมากได้มีโอกาสเป็นเจ้าของทรัพย์สินลงทุนมีค่าดังกล่าว แต่ก็มีโทษตามมาเช่นกันหากผู้ใช้เป็นคนฟุ่มเฟือย ชอบใช้เงินผิดประเภทก็อาจซื้อทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงโดยที่ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เมื่อซื้อไปแล้วทรัพย์สินนั้นไม่สร้างมูลค่าตามที่คาด หรือเกิดปัจจัยอื่นที่ทำให้ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ก็ จะเกิดปัญหาอื่นๆตามมา ทั้งผู้ให้เครดิต และตัวผู้ใช้เครดิตเอง

5. ป้องกันความเสี่ยงจากเงินเฟ้อ (Protection against inflation) ในภาวะเงินเฟ้อ การใช้เครดิตเป็นสิ่งจำเป็น และมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะเงินเฟ้อได้ เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อที่ราคาสินค้าและบริการสูงขึ้นเรื่อยๆนั้น ถ้าเราเก็บออมเงินสดไว้เพื่อซื้อสินค้าบางครั้งทำไม่ได้เพราะเงินสดที่สะสมไว้เพิ่มไม่ทันกับราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ถ้ามีการซื้อโดยอาศัยเครดิตซื้อไปก่อนแล้วค่อยผ่อนทีหลังอย่างนี้แล้วก็จะทำให้ผู้บริโภคได้สินค้ามาใช้ทันทีในขณะที่ราคายังถูกอยู่ ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ใช้เครดิตจะได้ประโยชน์มาก

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่ออัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมก็มักจะสูงขึ้นตาม ดังนั้นการใช้เครดิตในภาวะเงินเฟ้อจึงควรระวังและใช้ให้เหมาะสม โดยต้องเปรียบเทียบกับต้นทุนเงินกู้ด้วย

ข้อเสียของการใช้เครดิต

1. การใช้จ่ายเกินตัว (Overspending) การใช้เครดิตช่วยเสริมให้บุคคลมีความสะดวกสบายและคล่องตัวในการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ดังนั้นจึงมักเกิดปัญหาเรื่องการใช้เงินเกินตัวอยู่เสมอ เพราะสิ่งของบางอย่างไม่จำเป็นก็ไม่สมควรซื้อเพียงเพื่อความอยากได้ซื้อ โดยมีได้มีการวางแผนล่วงหน้าไว้ก่อน จึงมักเกิดปัญหาการเงินในภายหลัง ยิ่งในปัจจุบันสินเชื่อบุคคลต่างๆ ทำได้ง่ายและสะดวกสบาย ผู้ประกอบการมีการแข่งขันทางการตลาดกันอย่างรุนแรง ก็เป็นสาเหตุจูงใจให้มีการใช้จ่ายเกินตัวมากขึ้น อย่างไรก็ตามเพื่อป้องกันปัญหาการใช้เงินเกินตัวนี้ ผู้ที่มีเครดิตควรต้องมีการวางแผนงบประมาณไว้ล่วงหน้าและควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในงบประมาณที่ตั้งไว้

2. ทำให้เกิดเงินเฟ้อ (Contributory to inflation) การส่งเสริมระบบเครดิตมากๆ จะยิ่งก่อให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อมากขึ้น เพราะถ้าคนส่วนใหญ่ในสังคมหันมาใช้เครดิตกันมากแล้ว ก็จะก่อภาวะที่เรียกว่า Demand มีมากกว่า Supply คือความต้องการซื้อสินค้าและบริการมีมากกว่าสินค้าและบริการที่ผลิตได้ ดังนั้นจึงยิ่งผลักดันให้ราคาสินค้าและบริการสูงขึ้นไปอีก อันจะนำความเสียหายมาสู่เศรษฐกิจระดับมหภาคได้

3. ต้นทุนสูง (High cost) ต้นทุนการใช้เครดิตจะสูง เพราะต้นทุนของการใช้เครดิตนั้นอาจมีทั้งดอกเบี้ยจ่าย ค่าธรรมเนียม หรือค่าธรรมเนียมรายปี ซึ่งการใช้เครดิตแต่ละประเภทต้องมีการคำนวณต้นทุน กับวัตถุประสงค์ในการใช้ว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไรเพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินผิดประเภท เช่น ถ้านำไปลงทุนและมีผลตอบแทนกลับมามากกว่าต้นทุนของเครดิตนั้นก็อาจจะคุ้ม แต่หากนำไปใช้จ่ายเพื่อความฟุ่มเฟือยและไม่สร้างผลตอบแทนใดๆ จะเป็นการสร้างหนี้อย่างรวดเร็ว

4. เป็นวงเงินหมุนเวียน (Revolving credit) เครดิตบางประเภท เป็นเครดิตประเภทนี้ เช่น บัตรเครดิต หรือสินเชื่อบุคคลบางประเภท ทำให้เมื่อใช้ไปแล้วไม่จำเป็นต้องชำระทั้งหมด ส่วนที่เหลือก็จะเสียดอกเบี้ยที่สูงต่อไป และส่วนที่ชำระไปแล้วสามารถหมุนเวียนมาใช้ได้ใหม่ ทำให้มูลหนี้ไม่ลดลง และอาจได้รับวงเงินเพิ่มขึ้นทั้งจากผู้ให้เครดิตเดิมหรือรายใหม่ อาจจะทำให้เกิดหนี้สินไม่จบสิ้น หากผู้ใช้เครดิตไม่รู้จักรู้จักการใช้เครดิตอย่างมีหลักการ และรอบคอบ

ผลที่เกิดจากการใช้วงเงินเครดิตผิดประเภท ในระยะแรกที่ไม่สามารถหมุนเวียนเงินมาชำระได้ก็อาจจะมีภาระล่าช้าบ้าง แต่หากยังใช้เครดิตมากเกินไป ก็จะมีการชำระล่าช้ามากขึ้น จำนวนงวดที่ค้างชำระมากขึ้น จนถึง 3 งวด ก็จะถูกจัดชั้นเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือ Npl และหากไม่มีการเจรจากับเจ้าหนี้หรือเจรจาแล้วตกลงเงื่อนไขไม่ได้ก็อาจถูกฟ้องร้องเพื่อยึดทรัพย์สิน आयัดเงินเดือนต่อไป และในกรณีที่มูลหนี้สูงเกินตัวมากๆ ทรัพย์สินไม่เพียงพอชำระหนี้

อาจถูกฟ้องล้มละลายได้แต่สำหรับสินเชื่อส่วนบุคคลนั้นโดยมากมักจะลงเอยที่การอายัดเงินเดือนรายได้ หรือทรัพย์สินเนื่องจากมีมูลหนี้ไม่มาก

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการเงินส่วนบุคคลเกี่ยวกับการใช้เครดิตนี้ พบว่าการใช้เครดิตแท้จริงแล้วสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้ที่ได้รับเครดิตมากหากใช้อย่างถูกวิธี ซึ่งหากใช้เครดิตอย่างผิดวิธีแล้วจะทำให้เกิดภาระทางการเงินทันทีซึ่งภาระนี้จะคงอยู่ตลอดไป และมากขึ้นจนถึงระดับที่ไม่มีทางออกและถึงขั้นล้มละลายได้หากไม่มีการปรับปรุงวิธีการใช้เครดิตให้เหมาะสม

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดกับผู้ประกอบการในกรณีมีจำนวนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในสัดส่วนที่สูง

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non performing Loan) หรือที่เรียกกันสั้นๆว่า NPL หมายถึง เงินให้สินเชื่อจัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานสงสัย สงสัยจะสูญ และสูญ ตามหลักเกณฑ์การจัดชั้นในประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่อง สินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ และสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ของธนาคารพาณิชย์ 18 กุมภาพันธ์ 2545 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงลูกหนี้จัดชั้นสงสัยจะสูญที่ธนาคารพาณิชย์กันสำรองครบร้อยละ 100 และตัดออกจากบัญชีแล้วแต่ยังไม่ได้รับทักกลับเข้ามาในบัญชี (www.bot.or.th : 2550)

ตารางที่ 2.1 ยอดคงค้าง NPLs ทั้งระบบจำแนกตามสถาบันการเงิน

	ณ สิ้นไตรมาส 1(มี.ค.)	ณ สิ้นไตรมาส 2(มิ.ย.)	ณ สิ้นไตรมาส 3(ก.ย.)
ช.พ. ในประเทศ	435,204	455,988	467,829
(% ต่อสินเชื่อรวม)	8.13	8.43	8.53
ช.พ. ต่างประเทศ	10,517	12,401	13,482
(% ต่อสินเชื่อรวม)	1.79	2.16	2.28
รวมธนาคารพาณิชย์	445,721	468,389	481,311
(% ต่อสินเชื่อรวม)	7.50	7.83	7.92
บริษัทเงินทุน	3,422	3,831	3,944
(% ต่อสินเชื่อรวม)	9.17	11.30	11.60

ตารางที่ 2.1 ยอดคงค้าง NPLs ทั้งระบบจำแนกตามสถาบันการเงิน ณ 30 กันยายน 2550 (ต่อ)

ระบบสถาบันการเงิน	449,143	472,220	485,255
(% ต่อสินเชื่อบริษัท)	7.51	7.85	7.94
บริษัทเครดิตฟองซิเอร์	424	423	414
(% ต่อสินเชื่อบริษัท)	74.98	74.69	74.05
รวมสถาบันการเงิน	449,567	472,643	485,669
(% ต่อสินเชื่อบริษัท)	7.52	7.86	7.95

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (กันยายน 2550)

ความแข็งแกร่งของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบัน

ในการกำกับดูแลสถาบันการเงินนั้น จำเป็นต้องทราบฐานะที่แท้จริงของสถาบันการเงิน เพื่อกำหนดนโยบายวางแผนและปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์ให้ถูกต้องเหมาะสม แต่ที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน คือ ประชาชนทั่วไปจำเป็นต้องรู้ถึงสุขภาพของสถาบันการเงินและเข้าใจความเสี่ยงจากการฝากเงิน เพราะในอนาคตอันใกล้ หากรัฐบาลยกเลิกการกำกับเงินฝากแบบไม่จำกัดจำนวนและนำเอาระบบประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้แล้ว (ซึ่งก็แปลว่าเงินฝากของประชาชนไม่ได้รับการรับประกัน 100 % อีกต่อไป เงินฝากของประชาชนได้รับการรับประกันเพียงบางส่วน) การฝากเงินก็จะมีความเสี่ยงเสมือนหนึ่งการลงทุนในตราสารหนี้ของธนาคาร ถึงตอนนั้นผู้ฝากเงินจำเป็นต้องพิจารณาเปรียบเทียบแสวงหาข้อมูลและแยกแยะฐานะความเสี่ยงของธนาคารที่รับฝากเงิน นำไปสู่การเลือกธนาคารที่มีความแข็งแกร่ง ฝากธนาคารไหนก็เหมือนกันอีกต่อไป ดังนั้น การที่ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจให้ความสำคัญกับฐานะและผลการดำเนินงานของธนาคาร เปรียบเทียบความแตกต่างและติดตามการเปลี่ยนแปลงในฐานะการเงิน ประกอบการตัดสินใจในการฝากเงิน (ซึ่งทำให้กระบวนการตัดสินใจฝากเงินเหมือนกับกระบวนการตัดสินใจลงทุน) จะนำไปสู่การสร้างวินัยให้กับธนาคารที่จะต้องดำเนินกิจการอย่างรอบคอบรักษาความแข็งแกร่งเพื่อที่จะสามารถดึงดูดและรักษาเงินฝากจากประชาชนได้

และหากสถาบันการเงินใดมีส่วนหนึ่งของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่สูง ผลกระทบโดยตรงที่เกิดในทันทีก็จะก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิต (credit / default risk) คือ โอกาสหรือความน่าจะเป็นที่คู่สัญญา (counterparty) ไม่สามารถปฏิบัติตามภาระที่ตกลงไว้ รวมถึงโอกาสที่คู่ค้าจะถูกปรับลดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของสถาบันการเงิน ความเสี่ยงด้านเครดิตเป็นความเสี่ยงที่มีความสำคัญมาก เพราะเกี่ยวข้องกับเงินให้สินเชื่อที่เป็นธุรกรรมหลักของสถาบันการเงิน ทั้งในสินเชื่อที่เป็นสินทรัพย์ของสถาบันการเงินและส่วนที่เป็

นภาระผูกพัน เช่น การให้กู้ยืม เงินให้สินเชื่อในธุรกิจหรือในอุตสาหกรรม การรับรอง อาวัลหรือ การค้ำประกันของสถาบันการเงินที่เกิดจากรูกรวมสินเชื่อที่สถาบันการเงินอาจต้องจ่ายชำระหนี้ แทนซึ่งจะเป็นสินทรัพย์ของสถาบันการเงินในที่สุด รวมถึงรูกรวมสินเชื่อ และรูกรวมที่เกิดจากการที่คู่สัญญามีภาระที่ต้องส่งมอบ สินทรัพย์หรือชำระหนี้แก่สถาบันการเงิน (pre-settlement, settlement risk) เช่น รูกรวมที่เกี่ยวกับเงินลงทุน รูกรวมที่เกี่ยวกับการค้าเงินตรา ต่างประเทศ เงินให้สินเชื่อในธุรกิจหรือในอุตสาหกรรมและรวมถึงโอกาสที่คู่ค้าจะถูกปรับลดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต (downgrade) ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายจากการตีราคามูลค่าตลาด (mark to market) ของตราสารที่มีมูลค่าลดลง และ/หรือมีผลต่อการต้องดำรงเงินทุน (economic capital) สูงขึ้นและผลกระทบโดยตรงล่าสุดสถาบันการเงินจะต้องเผชิญกับความเสียด้านสภาพคล่องซึ่ง หมายความว่าความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่สถาบันการเงิน ไม่สามารถ ชำระหนี้สินและภาระผูกพันเมื่อถึงกำหนดเนื่องจากไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ หรือ ไม่สามารถจัดหาเงินทุนได้เพียงพอ หรือสามารถจัดหาเงินทุนได้แต่ด้วยต้นทุนที่สูงเกินกว่าระดับที่ ยอมรับได้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของสถาบันการเงินทั้งในปัจจุบันและ อนาคต เช่น สถาบันการเงินแห่งหนึ่งมีปัญหาด้านคุณภาพของสินทรัพย์และมีชื่อเสียงหรือข่าวลือ ในทางไม่ดี ทำให้เงินฝากลดลงอย่างมาก และเจ้าหน้าที่ระงับวงเงินสินเชื่อที่สถาบัน การเงินแห่งนั้น ได้รับอยู่สถานการณ์เหล่านี้ทำให้สถาบันการเงินมีความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความต้องการใช้เงินทุนมีปริมาณสูงกว่าสภาพคล่องที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก อาจทำ ให้สถาบันการเงินล้มได้ ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องยังเกิดจากการที่สถาบันการเงินไม่สามารถ ยกเลิก (unwind) หรือหักกลบ (offset) ความเสี่ยงที่มีอยู่จากสินทรัพย์ที่ถืออยู่ได้ ทำให้ต้องขายสิน ทรัพย์ในราคาต่ำกว่าต้นทุนที่ซื้อเข้ามาเนื่องจากสินทรัพย์ที่ถืออยู่มีสภาพคล่องต่ำ หรือเกิดภาวะตลาด ขาดสภาพคล่อง เช่น สถาบันการเงินแห่งหนึ่งได้ทำสัญญาขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าให้กับ ลูกค้า และได้ทำสัญญาซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าเป็นจำนวนเงินเท่ากันเพื่อป้องกันความเสี่ยง ถ้าหากลูกค้าของสถาบันการเงินไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้ สถาบันการเงินก็ จำเป็นต้องยกเลิก (unwind) สัญญาซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าที่ทำไว้เพื่อป้องกันความเสี่ยง โดยการขายสัญญา ดังกล่าวออกไป ซึ่งอาจทำให้สถาบันการเงินเกิดผลขาดทุน และหากมีจำนวนสูงก็จะส่งผลกระทบต่อ สภาพคล่องของสถาบันการเงินได้

นอกจากนี้ สัญญาณเดือนถึงปัญหาของสภาพคล่องยังอาจรวมถึง ต้นทุนเงินทุนที่เพิ่ม สูงขึ้น การถูกเรียกหลักประกันในการกู้ยืมในขณะที่ที่ผ่านมาไม่ต้องใช้หลักประกันใดๆ การ ถูกลด อันดับความน่าเชื่อถือในตลาด การลดลงของวงเงินในการกู้ยืม หรือการลดลงของแหล่ง เงินทุน

ระยะยาวที่จะสามารถใช้ได้ รวมทั้งการถูกระงับการให้การสนับสนุนจากสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกัน และอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้นการต้องกันสำรองสำหรับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) จำนวนมากมีผลกระทบต่อสภาพคล่องของสถาบันการเงินแน่นอน และในปัจจุบันเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของธนาคารพาณิชย์ก่อนปฏิบัติการตามเกณฑ์มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ IAS 39 ทำให้ธนาคารพาณิชย์ต้องทยอยกันเงินสำรองสำหรับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)

ทั้งนี้จากการศึกษาสรุปได้ว่า NPLs ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิต (credit / default risk) และ ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) โดยตรงซึ่งเป็นสาเหตุให้สถาบันการเงินหลายแห่งในอดีตต้องปิดตัวลง หรือเกิดการขาดทุนสุทธิ เป็นจำนวนมากเช่นผลการขาดทุนสุทธิของธนาคารทหารไทยในงวดปี 2549 กว่า 12,000 ล้านบาท และอาจทำให้ต้องมีการเพิ่มทุนถึง 35,000 ล้านบาทในปี 2550 อีกด้วย ดังนั้นสถาบันการเงินทุกแห่งพยายามหาวิธีป้องกัน Npls โดยวิธีต่างๆ แต่ก็ยังไม่สามารถป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากนัก เพราะหลายปัจจัยเกิดภายหลังจากการปล่อยสินเชื่อไปแล้ว และไม่สามารถควบคุมได้

2.4 ความเป็นมา ลักษณะและประเภทของสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทเงินสดแบบไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน

สินเชื่อส่วนบุคคลได้เกิดขึ้นครั้งแรกในปี 2539 โดยธนาคารต่างชาติ แต่จะอยู่ในรูปของสินเชื่อส่วนบุคคลประเภท วงเงินเบิกเกินบัญชี หรือ Overdrafts เท่านั้น ต่อมา ในช่วงหลังวิกฤตการณ์ทางการเงินเมื่อปี 2540 สินเชื่อส่วนบุคคลเริ่มมีวิวัฒนาการมากขึ้น โดยมีการเปิดโอกาสให้ธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินแทรกตัวเข้ามาให้บริการทางการเงิน โดยในระยะแรกมีลักษณะร่วมมือกับร้านค้าในการให้บริการซื้อสินค้าด้วยเงินผ่อน มีเป้าหมายในการจับกลุ่มลูกค้าระดับล่าง เพื่อกระตุ้นยอดขายประกอบกับเพิ่มกำลังซื้อของคนระดับล่าง และเติบโตขึ้นเป็นลำดับในช่วงเวลาเพียงไม่กี่ปีหลังวิกฤตการณ์การเงิน ต่อมาธนาคารลูกครึ่งที่มีธนาคารแม่จากต่างประเทศเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ และได้อาศัยความเชี่ยวชาญในการทำตลาดสินเชื่อรายย่อยของธนาคารแม่จากต่างชาติ จนกระทั่งมีการขยายเครือข่ายบริการ ครอบคลุมไปถึงการให้สินเชื่อเงินสดประเภท เงินกู้ตามระยะเวลา หรือ Term Loans โดยไม่จำเป็นต้องผูกกับการผ่อนชำระค่าสินค้าบริการ และรวมถึงสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อการรีไฟแนนซ์หนี้บัตรเครดิต ที่ให้อัตราดอกเบี้ยต่ำพิเศษ

ตลาดสินเชื่อส่วนบุคคล เริ่มฉายภาพการแข่งขันที่เข้มข้นขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่ปี 2543 และมาเด่นชัดยิ่งขึ้นในปี 2545 เมื่อธนาคารพาณิชย์ไทยแทบทุกแห่งกลับมาขยายฐานลูกค้าอีกครั้ง หลังจากที่เคยส่วนแบ่งตลาดให้สาขานานาชาติไปไม่น้อยในช่วงปี 2541-2542 และ

หลังจากที่ปล่อยให้ลดลงอย่างต่อเนื่องภายหลังเกิดวิกฤตการเงิน เนื่องจากเล็งเห็นว่าเป็นสินเชื่อประเภทที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง สวนทางกับสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจและการลงทุนอื่น ๆ ที่ต้องรอสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ต่อมาในปี 2546 การแข่งขันยิ่งรุนแรงมากยิ่งขึ้นเนื่องจากการเข้ามาคุมเข้มธุรกิจบัตรเครดิตของผู้ประกอบการต่างๆของธนาคารแห่งประเทศไทยตั้งแต่ปลายปี 2545 ที่ผ่านมา และเป็นปี que เห็นผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาบุกตลาดสินเชื่อบุคคลที่ชัดเจนมากขึ้น และผู้ประกอบการทุกแห่งมีการทำกิจกรรมทางการตลาดที่เข้มข้น เพื่อเร่งขยายฐานลูกค้า และต้องการนำรายได้จากสินเชื่อส่วนบุคคลมาชดเชยรายได้จากบัตรเครดิตซึ่งมีมาตรการควบคุมอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมทำให้รายได้ของผู้ประกอบการลดลง ในปี 2547 ผู้ประกอบการที่โดดเด่นที่สุดคือสถาบันที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ หรือ Non-bank เป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่มีการเติบโตของสินเชื่อเงินสดมากที่สุดในปีนี้ จากการดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดที่เข้มข้น และในปี 2547 มีการเพิ่มผู้เล่น Non-bank หน้าใหม่เข้ามาในตลาด โดยผู้ประกอบการกลุ่มนี้ประสบความสำเร็จในการเป็นที่รู้จักของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายในวงกว้าง ผ่านการขยายสาขาเพิ่มทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดอย่างรวดเร็ว และจากการมุ่งเน้นการอนุมัติสินเชื่อที่รวดเร็ว ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการกลุ่มนี้จะคิดอัตราดอกเบี้ยโดยเฉลี่ยสูงกว่าผู้ประกอบการรายอื่น ในขณะเดียวกัน นอกจากการบุกทำตลาดอย่างจริงจังแล้ว ผู้ประกอบการกลุ่มนี้ยังมีความโดดเด่นในเรื่องการมีความชำนาญในการทำธุรกิจลูกค้ารายย่อยจากโครงสร้างการดำเนินธุรกิจที่มุ่งเน้นเฉพาะสินเชื่อรายย่อยเท่านั้น การเติบโตของสินเชื่อส่วนบุคคลในปี 2547 ยังมีการเติบโตในอัตราที่สูง ซึ่งเป็นผลทางอ้อมจากการที่ทางการได้ออกมาตรการควบคุมเรื่องการอนุญาตใช้บัตรเครดิต ผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยต่างปรับโครงสร้างการทำธุรกิจ เพื่อมุ่งเน้นสินเชื่อเงินสดทดแทนธุรกิจบัตรเครดิต เนื่องจากสินเชื่อส่วนบุคคลยังคงเป็นสินเชื่อที่ไม่มีข้อกำหนดอัตราดอกเบี้ย และเกณฑ์การกำหนดรายได้ขั้นต่ำ นอกจากนี้ผู้ประกอบการและผู้บริโภคก็มีแรงจูงใจในการหันมาใช้บริการและใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลทดแทนสินเชื่อบัตรเครดิต

และจากการแข่งขันที่รุนแรงโดยปราศจากกฎเกณฑ์ควบคุมทำให้ทางการเกรงว่าจะมียอดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เป็นจำนวนมากขึ้นแม้มูลหนี้ไม่สูงแต่จำนวนรายอาจมีมากขึ้น และเพื่อความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค ดังนั้นในเดือนพฤษภาคม 2548 กระทรวงการคลังมีนโยบายให้สานนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ทำการศึกษาแนวทางเพื่อออกมาตรการควบคุมสินเชื่อส่วนบุคคลขึ้น และในวันที่ 24 มิถุนายน 2548 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกประกาศมาตรการควบคุมสินเชื่อส่วนบุคคลขึ้นเป็นครั้งแรก โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2548 เป็นต้นไป ซึ่งคาดว่าหลังจากออกประกาศฉบับนี้การเติบโตของสินเชื่อส่วนบุคคลน่าจะมีการเติบโตใน

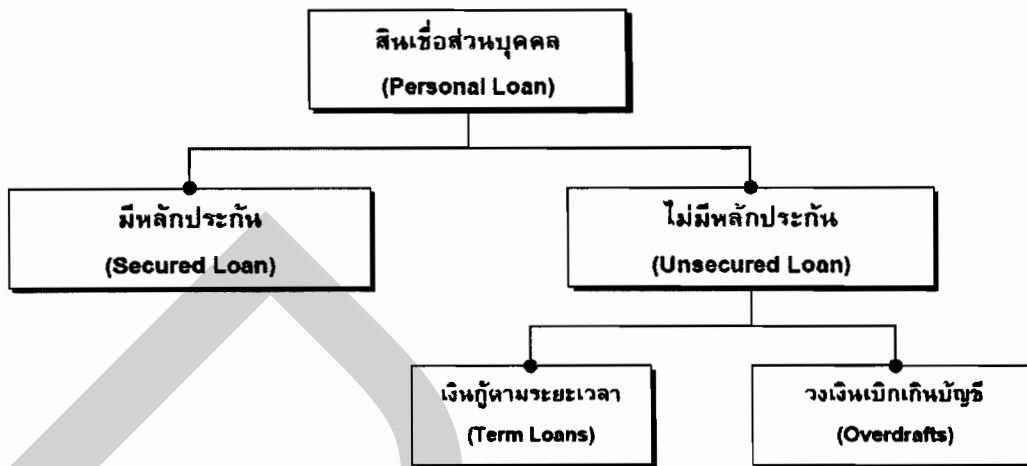
อัตราที่ต่ำลง และในปัจจุบันการออกมาตรการดังกล่าวเริ่มส่งผลที่ชัดเจน กล่าวคือสินเชื่อส่วนบุคคลมีแนวโน้มในอัตราที่ชะลอลงเนื่องมาจากกฎเกณฑ์ดังกล่าว

ประเภทของสินเชื่อส่วนบุคคล

สินเชื่อบุคคลสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ส่วน (เอกสารงานวิจัยสำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2547 : 17-18) ได้แก่ สินเชื่อแบบมีหลักประกัน (Secured Loan) (เช่น สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย) และสินเชื่อแบบไม่ต้องมีหลักประกัน (Unsecured Loan) ในการศึกษานี้จะหมายถึงสินเชื่อแบบไม่มีหลักประกันและไม่ระบุวัตถุประสงค์การกู้ยืมเท่านั้น โดยจะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปลายปี 2545 ถึงปี 2546 ผู้ประกอบการหลายแห่งเริ่มให้ความสนใจต่อสินเชื่อประเภทหลังมากยิ่งขึ้น จากที่เป็นสินเชื่อที่ไม่ต้องมีหลักทรัพย์หรือบุคคลค้ำประกัน ซึ่งสามารถเพิ่มความคล่องตัว และอำนวยความสะดวกเมื่อขยืมเงินหรือถูกเงินในชีวิตประจำวันให้แก่ลูกค้า ทั้งนี้ ในการศึกษาจะทำการศึกษาเฉพาะสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักทรัพย์และบุคคลค้ำประกันเท่านั้นสินเชื่อแบบไม่มีหลักประกันสามารถแบ่งออกได้เป็น

1. **เงินกู้ตามระยะเวลา หรือ Term Loans** เป็นสินเชื่อเงินก้อนหรือสินเชื่อเงินสดที่ปล่อยให้ลูกค้าในคราวเดียว โดยมีการกำหนดระยะเวลาและจำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระที่แน่นอน ซึ่งผู้ประกอบการแต่ละแห่งจะกำหนดระยะเวลาสูงสุดในการผ่อนชำระสินเชื่อ เช่น 3 ปี 5 ปี และระยะเวลานั้นต่ำในการปิดบัญชีการจ่ายชำระสินเชื่อดังกล่าวไว้ เช่น ห้ามปิดบัญชีก่อน 6 เดือน มิฉะนั้นอาจจะต้องเสียค่าปรับ หรือไม่มีการยกเว้นค่าธรรมเนียมให้ เป็นต้น ทั้งนี้ เงินกู้ตามระยะเวลา แต่เดิมส่วนใหญ่จะถูกกำหนดเพื่อจุดประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงเพื่อความจำเป็นในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การกู้เพื่อซ่อมแซมบ้าน ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค การกู้เพื่อท่องเที่ยว แต่ปัจจุบันมักมิได้มีการกำหนด

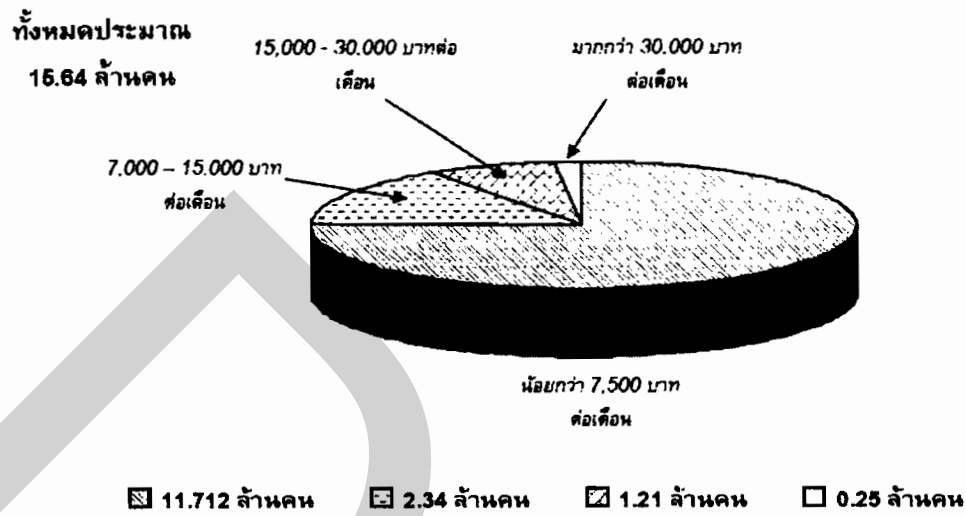
2. **วงเงินเบิกเกินบัญชี หรือ Overdrafts** เป็นวงเงินสินเชื่อหมุนเวียน ที่ให้วงเงินแก่ลูกค้าในยามฉุกเฉิน เหมาะสำหรับการดำเนินธุรกิจหรือบุคคลที่ต้องการสำรองวงเงินสินเชื่อไว้ขยืมจำเป็น โดยสามารถเบิกถอนเงินสดภายในวงเงินที่กำหนดได้ทันทีที่ต้องการผ่านตู้ ATM หรือเช็คเงินสด ซึ่งเงื่อนไขการจ่ายชำระคืนไม่ตายตัวเหมือนสินเชื่อประเภทแรก ทั้งนี้ ดอกเบี้ยของสินเชื่อประเภทนี้ส่วนใหญ่จะสูงกว่าสินเชื่อประเภทแรก จากที่เป็นสินเชื่อที่เพิ่มความสะดวกไม่ว่าผู้กู้จะนำเงินไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ในขณะที่วงเงินที่ได้จะน้อยกว่าสินเชื่อประเภทแรก จากลักษณะที่เหมือนเป็นวงเงินเพิ่มเติม ในการเสริมสภาพคล่องชั่วคราว อันเป็นการเพิ่มสิทธิในการสามารถใช้วงเงิน มากกว่าสินเชื่อประเภทแรกที่มีความจำเป็นมากกว่า และมีภาระผูกพันที่แน่นอนตั้งแต่เริ่มกู้

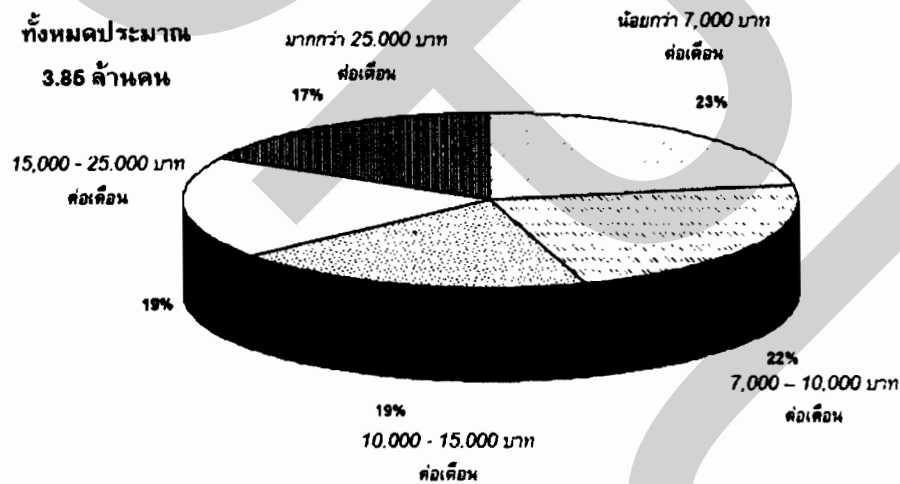
ภาพที่ 2.1 การแบ่งประเภทของสินเชื่อส่วนบุคคล
ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

โครงสร้างทางรายได้ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล

การพิจารณาโครงสร้างทางรายได้ ของประชากรในประเทศไทยเฉพาะที่มีรายได้ประจำตามรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า มีผู้ที่มีงานทำทั้งประเทศประมาณ 35 ล้านคน และในจำนวนนี้เป็นผู้ที่มีรายได้ ประจำอยู่ประมาณ 15.64 ล้านคน คิดเป็นประมาณร้อยละ 44.68 โดยในจำนวนของผู้ที่มีงานทำและเป็นรายได้ประจำนั้น เป็นผู้ที่มีรายได้ น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือนอยู่ประมาณ 14 ล้านคน (ภาพที่ 2.2) และจากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยถึงจำนวนผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลทั้งระบบนั้นพบว่าผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลแบบไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันนั้นมีจำนวนทั้งหมดประมาณ 3.85 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 13 ของผู้ที่มีงานทำในประเทศไทย โดยในจำนวนผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลนี้มีผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือนอยู่ 2.4 ล้านคน หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 62 ของจำนวนผู้ใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันทั้งหมดหรือคิดเป็นร้อยละ 16 ของจำนวนผู้ที่มีรายได้ประจำในประเทศไทย

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างรายได้ของประชากรผู้มีรายได้ประจำในประเทศไทย
ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างรายได้ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจากธนาคารพาณิชย์และ Non-Bank
ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาภาพรวมของการให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลทั้งระบบพบว่า ลูกค้ายุทธศาสตร์เป้าหมายของผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่เป็น Non-Bank คือ กลุ่มลูกค้าที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ระบุจำนวนผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของ Non-Bank ที่มีอยู่ทั้งหมด 1.82 ล้านราย นั้น มีผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือนถึง 1.26 ล้านรายหรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 70 ผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของ Non-Bank ทั้งหมดจากตัวเลขโครงสร้างรายได้ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้บริการ

สินเชื่อส่วนบุคคลส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ต่ำ และผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีรายได้ต่ำเหล่านี้ส่วนใหญ่ใช้บริการจากกลุ่มผู้ให้บริการที่เป็น Non-Bank ดังนั้น การควบคุมรายได้ขั้นต่ำของผู้กู้หรือกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยอาจทำให้ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะกลุ่ม Non-Bank หยุคให้สินเชื่อแก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งจะทำให้ผู้ที่มีรายได้ต่ำเหล่านี้ได้รับผลกระทบ และอาจจำเป็นต้องไปใช้บริการเงินกู้นอกระบบแทน โดยจากรายงานของ ธนาคารแห่งประเทศไทยหลังจากที่มีการพัฒนาธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลทำให้ปริมาณหนี้นอกระบบลดลง โดยในปัจจุบันร้อยละ 36 ของผู้ที่มีรายได้ต่ำเป็นลูกหนี้ของผู้ให้บริการนอกระบบ

ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข้อเสนอของธนาคารแห่งประเทศไทยในการกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ย

การกำหนดเพดานดอกเบี้ยอาจจะทำให้ผู้ให้บริการที่เป็น Non-Bank เปลี่ยนกลุ่มเป้าหมาย จากการให้สินเชื่อแก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำเป็นผู้ที่มีรายได้สูงแทน ซึ่งมีสาเหตุสำคัญอยู่ 2 ประการ กล่าวคือ ประการแรก ในการประกอบธุรกิจประเภทนี้มีต้นทุนที่ใช้ในการคิดดอกเบี้ย ที่สำคัญคือ ต้นทุนการดำเนินการ (Operation Cost) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นต้นทุนคงที่ (Fix Cost) ดังนั้นหากขนาดของสินเชื่อที่ปล่อยออกไปมีขนาดเล็กจะทำให้เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนต่อต้นทุนการดำเนินการแล้ว จะทำให้ค่าใช้จ่ายต่อสินเชื่อที่มีขนาดเล็กนั้นสูง เมื่อเทียบกับการให้สินเชื่อที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งให้บริการแก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำส่วนใหญ่เป็นจะการให้สินเชื่อที่มีขนาดเล็กกว่าผู้ที่มีรายได้สูงเนื่องจากข้อจำกัดของรายได้ประการที่สอง ผู้ที่มีรายได้ต่ำมักจะมีอัตราการผิดนัดชำระหนี้สูง ซึ่งจากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยพบว่าจำนวนลูกหนี้ที่เป็นหนี้เสีย (NPL) และมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน ซึ่งใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลทั้งระบบ มีจำนวนถึง 1.43 แสนคน หรือคิดเป็นร้อยละ 74 ของลูกหนี้ที่เป็นหนี้เสีย (NPL) ทั้งหมดจากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ต้นทุนในการให้สินเชื่อแก่ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่ำนั้น มีต้นทุนที่สูงกว่าผู้ที่มีรายได้สูง ทำให้ผู้ให้บริการต้องลดภาระต้นทุน โดยการไม่ปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำหากมีการกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยที่ไม่สะท้อนถึงต้นทุนที่ถูกต้อง จะทำให้ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่ำน้อยเสมือนถูกบีบบังคับให้ไปใช้บริการสินเชื่อระบบ และจะทำให้มีการแข่งขันอย่างรุนแรงในธุรกิจนี้เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนกลุ่มลูกค้าของผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่ใช่ธนาคาร (Non-Bank) โดยจะเปลี่ยนจากกลุ่มผู้ที่มีรายได้ต่ำไปยังกลุ่มผู้บริโภคที่มีรายได้สูงซึ่งปัจจุบันมีธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ให้บริการอยู่แล้ว ซึ่งผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีภาระหนี้มากเกินความจำเป็น ขณะที่กลุ่มลูกค้าที่มีรายได้ต่ำเมื่อถูกกลไกของตลาดบังคับให้ไปใช้สินเชื่อระบบ (Black Market) ก็จะทำให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจและสังคมได้ อย่างไรก็ตามผู้บริโภคบางส่วนอาจหันไปใช้บริการจากธนาคารเฉพาะกิจแทน แต่ธนาคารเฉพาะกิจนั้นอาจไม่สามารถให้บริการลูกค้ากลุ่มนี้ได้อย่างทั่วถึงเนื่องจากได้ให้บริการแก่

กลุ่มลูกค้าที่มีรายได้น้อยซึ่งไม่ใช่รายได้ประจำอยู่แล้วที่มีอยู่เป็นจำนวนมากอย่างไรก็ตามข้อมูลที่ได้อาจธนาคารแห่งประเทศไทย แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของต้นทุนที่ใช้ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ย ของผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่เป็นธนาคารและ Non-Bank นั้น ข้อมูลที่ได้ค่อนข้างที่จะมีความแปรปรวนอยู่สูง ซึ่งควรพิจารณาถึงความถูกต้องของข้อมูลด้วย โดยสังเกตได้จากในส่วน ของต้นทุนการดำเนินการนั้นมีความแตกต่างกันอยู่ถึงร้อยละ 17 ในผู้ที่มีต้นทุนการดำเนินการ สูงสุดกับต่ำสุดของกลุ่มผู้ประกอบการที่เป็นธนาคารและแตกต่างกันอยู่ถึงร้อยละ 15 ในผู้ที่มี ต้นทุนการดำเนินการสูงสุดกับต่ำสุดของกลุ่มผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ธนาคาร(Non-Bank)

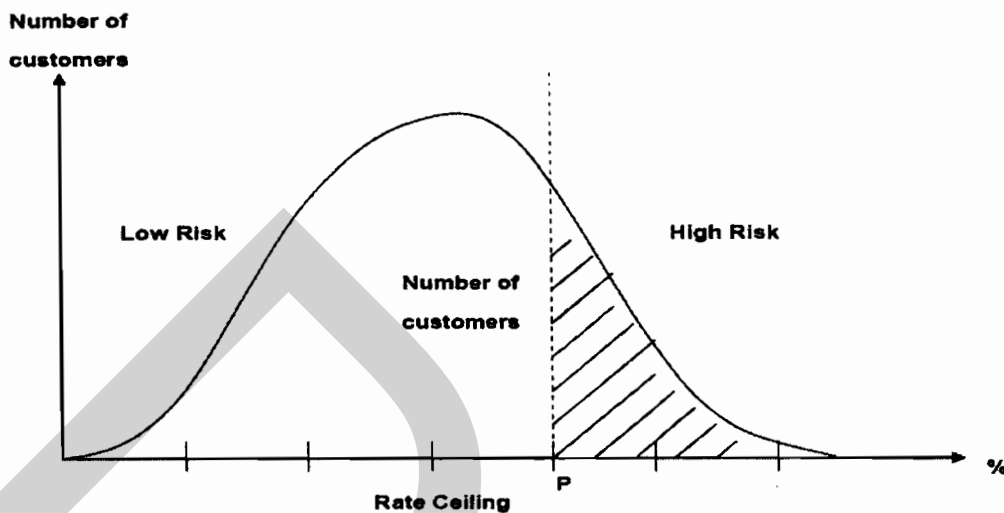
ดังนั้นหาก ธนาคารแห่งประเทศไทยนำตัวเลขโครงสร้างต้นทุนเฉลี่ย ดังกล่าวมา พิจารณาในการกำหนดเพดานดอกเบี้ยอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้ทั้งนี้หากจำเป็นที่ต้องมี การกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยควรที่ผู้กำกับดูแลจะต้องทำการศึกษาเพิ่มเติมว่าเพดานอัตรา ดอกเบี้ยที่เหมาะสมควรอยู่ที่ระดับเท่าไร หรือควรกำหนดลักษณะของเพดานอัตราดอกเบี้ยเป็นอย่ างไร เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอิตาลีนั้นมีการกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยตาม ขนาดของยอดเงินที่กู้ เป็นต้น ซึ่งการกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวต้องไม่ได้เกิดจากการหาค่า เฉลี่ยของต้นทุน ในการคิดอัตราดอกเบี้ยจากผู้ประกอบการทุกรายเนื่องจากจะเกิดผลกระทบดังที่ ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นแต่ควรที่จะกำหนดเพดานดอกเบี้ยเพื่อให้ผู้ประกอบการทุกรายสามารถที่จะ ดำเนินธุรกิจต่อไปได้ โดยสามารถที่จะให้บริการแก่ทุกกลุ่มของผู้ขอสินเชื่อ ซึ่งจะสอดคล้องกับ นโยบายของรัฐบาลที่พยายามจะให้ประชาชนใช้บริการสินเชื่อในระบบโดยควรเริ่มศึกษาจากโครง สร้างของเงินทุนของผู้ประกอบการอย่างละเอียดรอบคอบก่อน

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคลก่อนที่มีกฎเกณฑ์ควบคุม

โครงสร้างการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคล						
โครงสร้างอัตราดอกเบี้ย (%)	Bank			Non-Bank		
	AVG	Max	Min	AVG	Max	Min
Cost of fund	2.5	3.8	1.7	3	4.0	2.5
Operation Cost	13.2	19.1	2	11.8	19.0	3.6
Default rate	5.9	9	3.2	9.1	19.5	3
Margin	1.4	12.5	-9.2	1.5	6.6	-7.5

¹ ข้อมูลจากการสำรวจ ธก. 5 แห่ง (13 Products) และ Non-Bank 7 แห่ง

ที่มา : ศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย (ณ 31 ธันวาคม 2547)

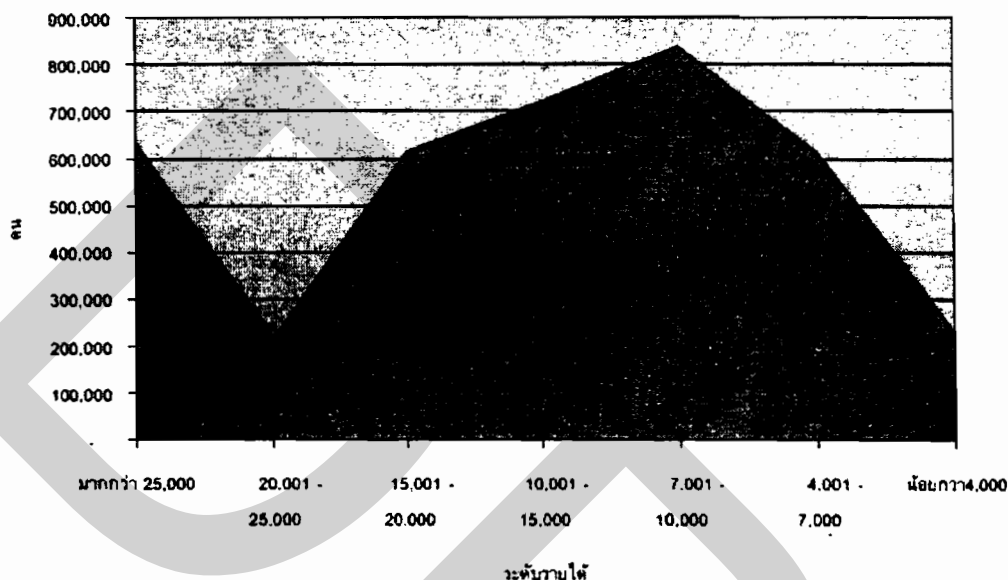
ภาพที่ 2.4 ผลกระทบจากการกำหนดเพดานดอกเบี้ยต่อผู้บริโภค

ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ภาพที่ 2.4 เป็นตัวอย่างโครงสร้างการกระจายตัวของประชาชนแบ่งตามรายได้ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงผลกระทบจากการกำหนดเพดานดอกเบี้ยต่อผู้บริโภคตามระดับรายได้ที่ต่างกัน โดยมีสมมติฐานที่ว่าลูกค้าที่มีรายได้ต่ำจะมีความเสี่ยง (Default Risk) สูงกว่าลูกค้าที่มีรายได้สูง เนื่องจากการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่จะคิดจากผู้ขอสินเชื่อผู้ให้บริการจะกำหนดจากความเสี่ยงของผู้บริโภคแต่ละราย (Risk Based Pricing) เพื่อให้ครอบคลุมต้นทุนที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น จากรูปผู้บริโภคที่มีรายได้น้อยซึ่งมีความเสี่ยงสูงในการให้สินเชื่อจะอยู่ทางด้านขวาของรูป ในขณะที่ผู้บริโภคที่มีรายได้สูงหรือความเสี่ยงต่ำในการให้สินเชื่อจะอยู่ทางด้านซ้ายของรูป โดยพื้นที่ใต้กราฟแสดงจำนวนผู้บริโภค หากมีการกำหนดเพดานดอกเบี้ยที่ P จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถให้สินเชื่อแก่ผู้บริโภคที่มีต้นทุนจากความเสี่ยงที่ต่ำกว่าเพดานดอกเบี้ยที่ตั้งไว้ซึ่งเป็นจำนวนของผู้บริโภคที่อยู่ทางด้านซ้ายของจุด P และทำให้ผู้บริโภคที่ต้นทุนจากความเสี่ยงสูงซึ่งก็คือจำนวนของผู้บริโภคที่อยู่ทางด้านขวาของจุด P ผู้ประกอบการไม่สามารถให้สินเชื่อได้หรือหากให้ได้ก็จะต้องมีหลักเกณฑ์พิเศษเช่น อาจต้องมีคนค้ำประกันเงินกู้ มีคนกู้ร่วม หรือขอหลักประกันอื่น เป็นต้น ดังนั้นเมื่อภาครัฐกำหนดเพดานดอกเบี้ย ผู้ให้บริการจะหลีกเลี่ยงการปล่อยสินเชื่อแก่ลูกค้าในกลุ่มนี้ หรือมีกฎเกณฑ์ที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงของผู้บริโภคกลุ่มนี้ทำให้โอกาสในการใช้สินเชื่อลดลงไป ดังนั้นการกำหนดเพดานดอกเบี้ยจะทำให้เกิดผลกระทบ 2 ทางแก่ผู้ที่มีรายได้น้อยได้แก่

1. มีความยุ่งยากมากขึ้นในการขอสินเชื่อและโอกาสในการขอสินเชื่อลดลง

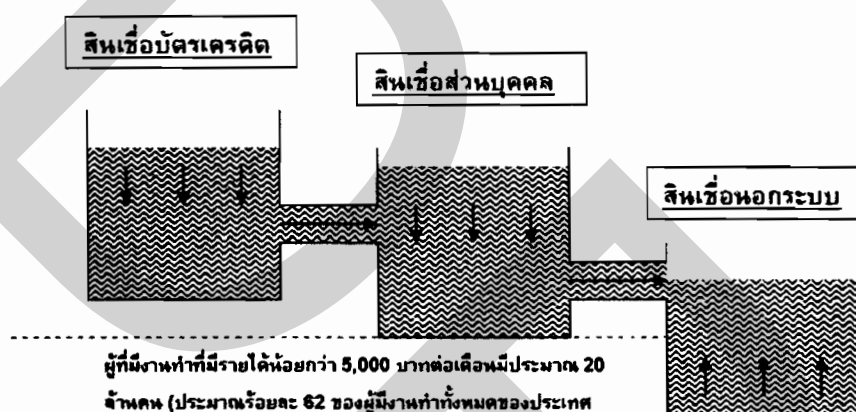
2. ลูกค้าจะหาแหล่งเงินเชื่ออื่นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เช่น แหล่งเงิน
กู้ยืมในระบบ เป็นต้น

ภาพที่ 2.5 การกระจายตัวระดับรายได้ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลในระบบ
ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

จากภาพที่ 2.5 แสดงให้เห็นถึงลักษณะการกระจายตัวของจำนวนผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลในระบบซึ่งมีการกระจายตัวแบบปกติ (Normal Distribution) ซึ่งการกระจายตัวของหนี้เสียที่เกิดจากการใช้สินเชื่อส่วนบุคคลที่แยกตามระดับรายได้นั้นก็ยังมีลักษณะที่คล้ายกัน ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ผู้มีรายได้น้อยมีความเสี่ยงในการให้สินเชื่อมากกว่าผู้มีรายได้สูงของผู้ให้บริการ ดังนั้นกลุ่มผู้ให้บริการที่มีรายได้น้อยที่อยู่ด้านขวาของรูปจะได้รับผลกระทบดังกล่าวที่ได้อ้างมาข้างต้นอย่างไรก็ตามลูกค้าในส่วนที่เหลือนั้นมีความเสี่ยงต่ำเพียงพอที่ผู้ให้บริการสามารถให้บริการสินเชื่อได้อย่างปลอดภัยได้รับผลกระทบจากการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มรายได้จากจำนวนลูกค้าที่เหลือ เช่น การพยายามขยายขนาดของสินเชื่อในการปล่อยแต่ละบัญชีเพิ่มขึ้นโดยพยายามให้วงเงินกู้ที่สูงกว่าความต้องการที่จะบริโภค หรือการเพิ่มระยะเวลาในการชำระคืนสินเชื่อให้มากขึ้น เป็นต้น ทำให้เกิดการให้สินเชื่อที่เกินความจำเป็นมากเกินไปแก่ผู้บริโภคเพียงกลุ่มเดียวและทำให้เกิดภาระในการผ่อนชำระของผู้บริโภคคนานและมากเกินไปการกำหนดเพดานดอกเบี้ยจะทำให้กลไกที่สำคัญหนึ่งในการดำเนินธุรกิจการให้บริการสินเชื่อหยุดทำงานไปนั่นคือ Risk Based Pricing ซึ่งเป็นผลที่จะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการคิดอัตราดอกเบี้ย กล่าวคือ คนที่มีเครดิตดี มีวินัยทางการเงินดี จะถูกคิดดอกเบี้ยเท่ากับคนที่เครดิตไม่ดีหรือไม่มีวินัยทางการเงิน

เนื่องจากผู้ให้บริการจะคิดอัตราดอกเบี้ยเท่ากันทุกราย ยิ่งไปกว่านั้นจะมีการพยายามที่จะให้วงเงินกู้มากขึ้นเกินความจำเป็นซึ่งจะทำให้เกิดกลุ่มผู้บริโภครวมเพียงกลุ่มเดียวมีอำนาจในการใช้จ่ายที่เกินความจำเป็นดังนั้นการกำหนดเพดานดอกเบี้ยเป็นการแก้ปัญหาแค่จุดเดียวแต่ทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกหลายจุดดังหลายๆ ประเทศเช่น ปัญหาทางสังคม ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น การทำให้เกิดการแข่งขันกันอย่างเสรีของธุรกิจประเภทนี้จะมีประสิทธิภาพมากกว่าการกำหนดอัตราเพดานดอกเบี้ยในการคุ้มครองผู้บริโภคและการเพิ่มโอกาสให้ผู้บริการรายใหม่เข้ามาในตลาดมากขึ้น เป็นการเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นของผู้ที่มีรายได้น้อย

ภาพที่ 2.6 ความสัมพันธ์ของสินเชื่อบัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคลและสินเชื่อในระบบเมื่อมีการออกกฎหมายคุ้มครอง

ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

การกำหนดวงเงินกู้สูงสุดไม่เกิน 5 เท่าของรายได้

การกำหนดวงเงินกู้สูงสุดนั้นควรจะกำหนดวงเงินกู้สูงสุดต่อคน (Borrower Based) โดยผู้ให้บริการหนึ่งรายสามารถขอรับสินเชื่อได้ไม่เกินวงเงินที่เป็นจำนวนเท่าของรายได้ (อาจสูงกว่า 5 เท่าของรายได้) ของผู้ให้บริการรวมกัน ไม่ใช่ เป็นวงเงินสูงสุดไม่เกิน 5 เท่าของรายได้ของผู้กู้ที่มีกับผู้ให้บริการแต่ละราย ซึ่งจะทำให้เกิดการขอสินเชื่อจากหลายผู้ให้บริการในเวลาเดียวกันได้ ด้วยเหตุนี้จึงต้องกำหนดให้ศูนย์ข้อมูลเครดิตกลางแจ้งข้อมูลด้านภาระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อแต่ละรายแก่สมาชิก ผู้ให้บริการเพื่อเป็นข้อมูลในการอนุมัติสินเชื่อของลูกค้าแต่ละราย โดยต้องมีการปรับปรุงข้อมูลอยู่ตลอดเวลาและสมาชิกสามารถเข้าไปขอข้อมูลของลูกค้าแต่ละรายได้ทันที

แนวทางการกำกับดูแลและพัฒนาธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล

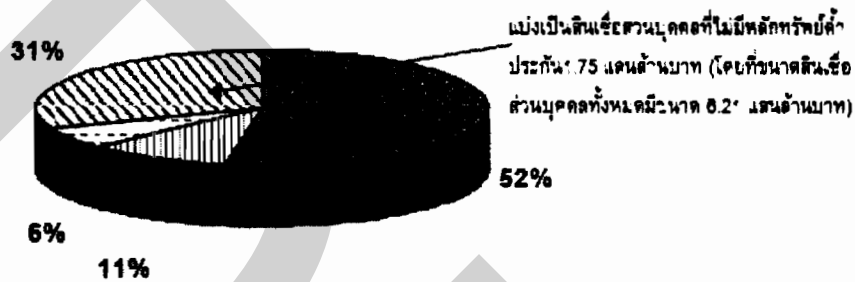
ภาพที่ 2.7 แนวทางการกำกับ พัฒนาสินเชื่อส่วนบุคคลที่น่าจะเหมาะสม

ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2550)

บทบาทและขนาดของอุตสาหกรรม

ปริมาณหนี้ภาคครัวเรือนคงค้างในประเทศไทย คิดเป็นตัวเลขรวม 2 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 33 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยมีสินเชื่อส่วนบุคคลอยู่ 6.21 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 31 ของปริมาณสินเชื่อคงค้างในระบบซึ่งในจำนวนนี้แบ่งเป็นสินเชื่อที่มีหลักประกันประมาณร้อยละ 67 หรือคิดได้ประมาณ 4.45 แสนล้านบาท และแบ่งเป็นสินเชื่อแบบไม่มีหลักประกันประมาณ 1.75 แสนล้านบาท (ธุรกิจบัตรเครดิตมีขนาดของตลาดที่ 1.18 แสนล้านบาท) ซึ่งในสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทไม่มีหลักประกันนี้ ผู้ประกอบการที่เป็นสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารมีส่วนแบ่งตลาดเพียงร้อยละ 20 หรือประมาณ 36,422 ล้านบาทและ ผู้ประกอบการที่เป็นธนาคารพาณิชย์ มีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 80 ซึ่งคิดเป็น 139,531 ล้านบาท ทั้งนี้จำนวนของลูกค้าที่ใช้ บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันของธนาคารพาณิชย์และ Non-Bank

มีจำนวนทั้งสิ้น 3.85 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นลูกค้าที่ใช้บริการจากธนาคารพาณิชย์ 2 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 52 และเป็นลูกค้าของผู้ประกอบการที่เป็น Non-bank จำนวน 1.85 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 48 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการที่เป็น Non-bank มีลูกค้าที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ต่อเดือนเป็นจำนวนถึง 1.26 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 70 ของลูกค้าทั้งหมด

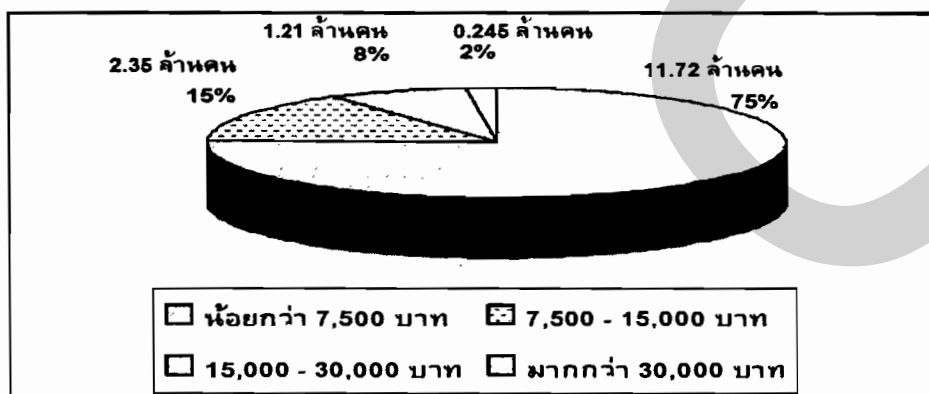

■ สินเชื่อที่อยู่อาศัย □ สินเชื่อเช่าซื้อรถ ▨ บัตรเครดิต ▩ สินเชื่อบุคคล

ภาพที่ 2.8 ปริมาณสินเชื่อคงค้างในประเทศไทยปี 2549 (พันล้านบาท)

ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2550)

หากพิจารณาถึงโครงสร้างรายได้ของประชาชนในประเทศแสดงให้เห็นว่าประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,500 บาทต่อเดือน มีจำนวนถึง 11.7 ล้านคน (ไม่รวมผู้ทำธุรกิจส่วนตัวหากรวมมีจำนวนถึง 24 ล้านคน) ซึ่งประชากรจำนวนนี้เป็นประชากรที่อาจได้รับผลกระทบหากมีการควบคุมธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล (กำหนดเพดานดอกเบี้ยหรือกำหนดรายได้ขั้นต่ำ) ดังนั้นการออกนโยบายใดๆเพื่อการกำกับดูแลควรที่จะคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดกับประชากรที่มีรายได้น้อยซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศ

ภาพที่ 2.9 โครงสร้างของรายได้ของประชากรที่มีรายได้ประจำ ปี 2549

ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2550)

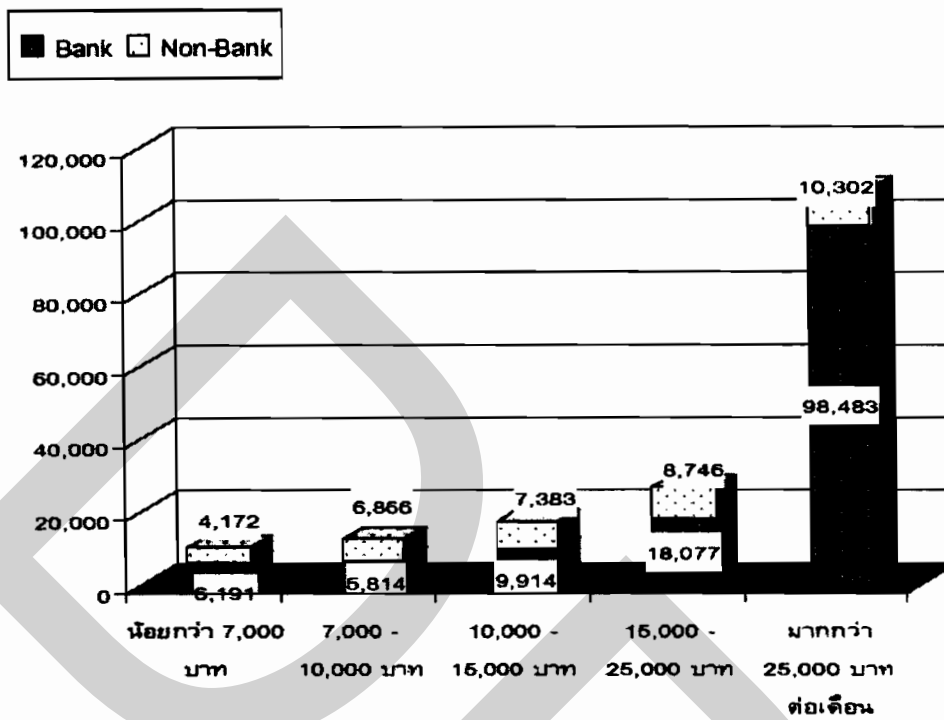
การพัฒนาธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลจะทำให้ธุรกิจเงินกู้ในระบบลดลงเนื่องจากประชาชนจะหันมากู้เงินในระบบแทนทำให้ประชาชนลดภาระในการที่จะต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราที่สูงและได้รับการคุ้มครองการบริโภคอย่างเป็นธรรมเพื่อลดปัญหาการที่ประชาชนถูกเอาเปรียบ อย่างไรก็ตามธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลยังจะช่วยให้การบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้น และอาจช่วยในการเป็นแหล่งเงินกู้เพื่อการลงทุนของประชาชนที่มีรายได้น้อยรวมถึงการซื้อหาที่อยู่อาศัยและการลงทุนเรื่องการศึกษา แต่ต้องมีการควบคุมให้เกิดการบริโภคและการลงทุนอย่างเหมาะสม หากประชาชนบริโภคสินค้าที่ฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นจากการใช้สินเชื่อส่วนบุคคลซึ่งเป็นการนำรายได้ในอนาคตมาใช้มากขึ้น และไม่สามารถหารายได้ตามที่คาดหวังไว้อาจทำให้เกิดปัญหา Npl's ในระบบมากขึ้น

ตารางที่ 2.3 ส่วนแบ่งการตลาดของสินเชื่อส่วนบุคคลของ ธพ. และ Non-Bank แยกตามระดับรายได้ของผู้บริโภค

กลุ่มรายได้ ต่อเดือน	ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคล (ล้านบาท)			จำนวนลูกค้าสินเชื่อส่วนบุคคล (คน)		
	Bank	Non-Bank	รวม	Bank	Non-Bank	รวม
น้อยกว่า 7,000 บาท	6,191	4,172	10,363	424,329	415,390	839,719
7,000 - 10,000 บาท	6,866	5,814	12,680	345,416	491,302	836,718
10,000 - 15,000 บาท	9,914	7,383	17,302	360,205	359,890	720,095
15,000 - 25,000 บาท	18,077	8,746	26,823	386,464	319,231	705,695
มากกว่า 25,000 บาท	98,483	10,302	108,785	393,278	239,044	632,322
รวม	139,531	36,417	175,953	1,909,692	1,824,857	3,734,549

หมายเหตุ : ข้อมูลจากการสำรวจจากธนาคารพาณิชย์ 13 แห่ง Non-Bank 9 แห่ง ธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

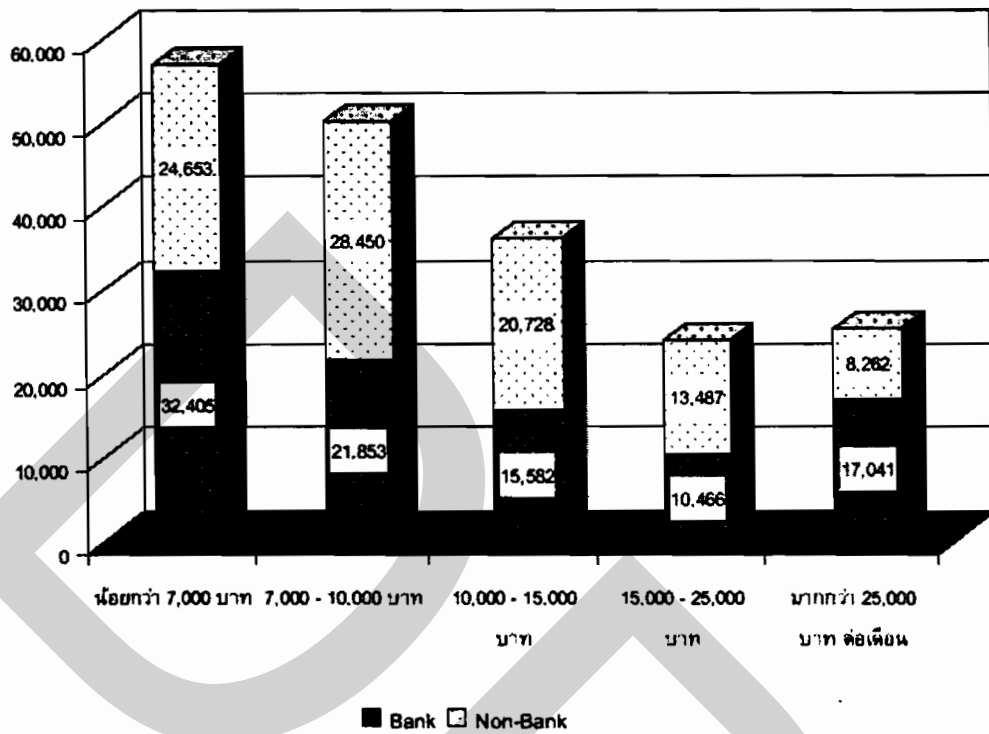

ภาพที่ 2.10 ยอดคงค้างสินเชื่อบุคคล (ล้านบาท)
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2549)

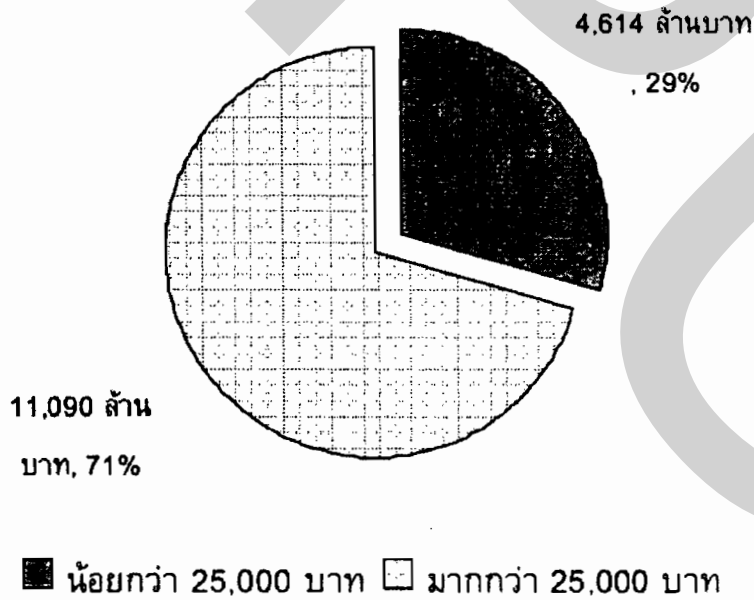
ตารางที่ 2.4 NPL ของสินเชื่อบุคคลของ ธนาคารพาณิชย์ และ Non-Bank แยกตามระดับรายได้ของผู้บริโภคจากการสำรวจธนาคารพาณิชย์ 13 แห่ง Non-Bank 9 แห่ง

กลุ่มรายได้ ต่อเดือน	จำนวนลูกค้าที่เป็น NPL			ยอดคงค้าง NPL		
	Bank	Non-Bank	รวม	Bank	Non-Bank	รวม
น้อยกว่า 7,000 บาท	32,405	24,653	57,058	853	1,027	1,880
7,000 - 10,000 บาท	21,853	28,450	50,303	607	223	830
10,000 - 15,000 บาท	15,582	20,728	36,310	616	360	976
15,000 - 25,000 บาท	10,466	13,487	23,953	629	299	928
มากกว่า 25,000 บาท	17,041	8,262	25,303	10,830	260	11,090
รวม	97,347	95,580	192,927	13,535	2,169	15,704

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ข้อมูล ณ 30 มิถุนายน 2550)

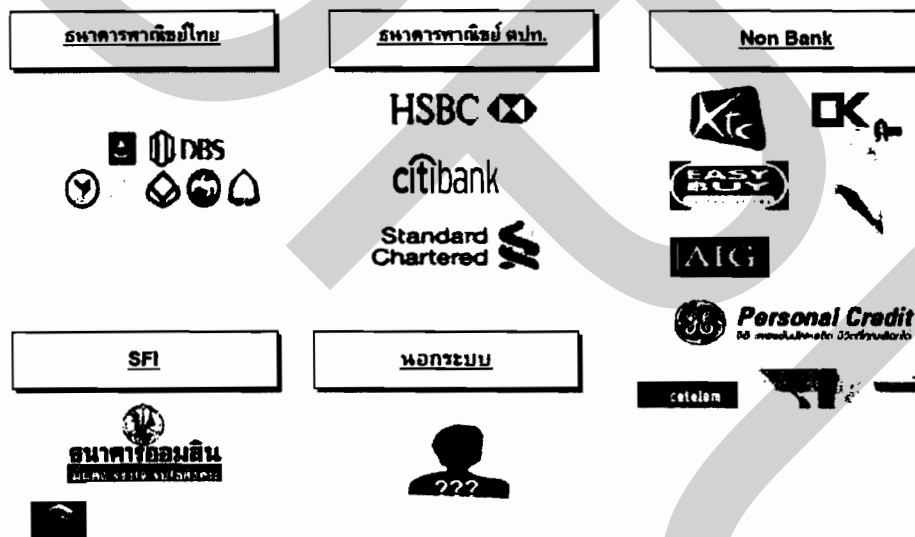

ภาพที่ 2.11 จำนวนลูกค้าที่เป็น NPL ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล (คน) ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ข้อมูล ณ 30 มิถุนายน 2550)

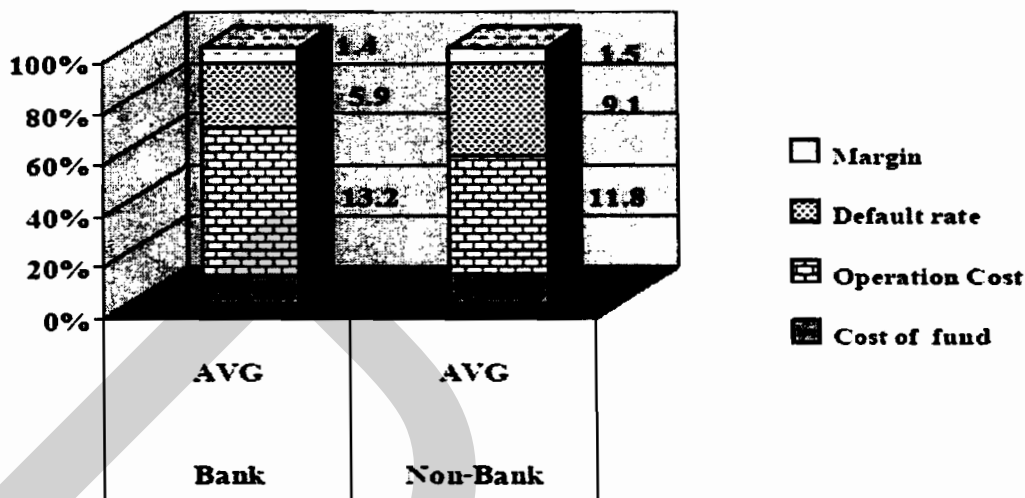

ภาพที่ 2.12 ยอดคงค้างที่เป็น NPL ของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลแยกตามรายได้ของลูกค้า ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2550)

จากภาพที่ 2.12 แสดงให้เห็นว่ายอดคงค้างที่เป็น NPL ส่วนใหญ่เกิดจากผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้สูงกว่า 25,000 บาทต่อเดือน ที่มีจำนวนเพียง 25,303 ราย หรือหากคิดเป็น NPL ต่อรายแล้ว จะคิดเป็น 4.7 แสนบาทต่อคน ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 25,000 บาทต่อเดือนที่เป็นหนี้เสียมีจำนวนถึง 148,908 คน หรือหากคิดเป็นหนี้เสีย (NPL) ต่อรายแล้วจะคิดเป็น 0.31 แสนบาทต่อคน แต่หากดูสัดส่วนของจำนวนลูกค้าที่เป็นหนี้เสียต่อจำนวนลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสด ทั้งหมดพบว่าสัดส่วนของลูกค้าที่เป็นหนี้เสียและมีรายได้ต่ำกว่า 25,000 บาทต่อเดือนเทียบลูกค้าทั้งหมด (ประมาณ 3.58 ล้านคน) คิดเป็นร้อยละ 3.86 ในขณะที่ลูกค้าที่เป็นหนี้เสียและมีรายได้มากกว่า 25,000 บาทต่อเดือนเทียบกับลูกค้าทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 0.65 ดังนั้น หากเทียบปริมาณหนี้เสียต่อคนแล้วผู้มีรายได้สูงจะมีปริมาณหนี้เสียสูงกว่า แต่หากเปรียบเทียบปริมาณคนที่ทำให้เกิดหนี้เสียแล้วผู้ที่มีรายได้น้อยจะสูงกว่า

ภาพที่ 2.13 ตัวอย่างผู้ให้บริการในตลาด

ภาพที่ 2.14 โครงสร้างต้นทุนของผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2549)

เนื่องจากผู้ประกอบการที่ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ประเภทสินเชื่อเงินสดที่อยู่ในธุรกิจนี้มีต้นทุนการดำเนินการต่างกัน โดยต้นทุนของเงินทุน (Cost of fund) ของผู้ประกอบการที่เป็นธนาคารนั้นต่ำกว่ากลุ่มผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ธนาคารเล็กน้อยทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้ประกอบการที่เป็นธนาคารสามารถรับเงินฝากได้ ซึ่งมีต้นทุนที่ต่ำกว่าผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ธนาคารทำให้มีความสามารถในการแข่งขันสูงกว่าเล็กน้อย แต่ ในส่วนของต้นทุนของการดำเนินการ (Operation Cost) ผู้ประกอบการที่เป็นธนาคารมีต้นทุนในการดำเนินการ (Operation Cost) สูงกว่าผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ธนาคาร แต่หากมองที่อัตราการผิดนัดชำระหนี้ (Default rate) ที่ผู้ประกอบการที่เป็นธนาคารต่ำกว่าผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ธนาคารมากถึงเกือบร้อยละ 3 ของต้นทุนทั้งหมด ทำให้ผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ธนาคาร (Non-Bank) มีต้นทุนรวมในการดำเนินธุรกิจเฉลี่ยสูงกว่าผู้ประกอบการที่เป็นธนาคารอยู่ประมาณร้อยละ 2

ในปัจจุบันมีผู้ให้บริการสินเชื่อเงินสดแบบไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันแบ่งเป็น 4 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ธนาคารพาณิชย์ในประเทศ สถาบันการเงินจดทะเบียนประเภทมิใช่ธนาคารพาณิชย์ (Non-bank) และผู้ให้สินเชื่อระบบ ซึ่งแต่ละแห่งมีความสามารถในการแข่งขันและมีจุดแข็งจุดอ่อนต่างๆกันไป ดังนี้

ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ

จุดแข็ง

- มีภาพลักษณ์ที่ดีในการเป็นผู้ให้บริการ

- มีความชำนาญในการให้บริการเนื่องจากเป็นผู้เริ่มต้นในการรูดตลาด
- มีนวัตกรรมใหม่ๆและหลากหลาย อีกทั้งมีการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ๆเพื่อให้ตรงตาม

ความต้องการของลูกค้า

จุดอ่อน

- มีอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมสูงในตลาด
- ช่องทางในการเข้าถึงลูกค้าจำกัด
- สามารถรับความเสี่ยงได้ต่ำทำให้มีขนาดของตลาดแคบกว่า

ธนาคารพาณิชย์ไทย

จุดแข็ง

- มีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำเนื่องจากมีต้นทุนของเงินทุนต่ำ
- มีสาขามากทำให้มีช่องทางการขยายธุรกิจมากขึ้น

จุดอ่อน

- ขาดความชำนาญในการให้สินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกันทำให้สามารถรับ

ความเสี่ยงได้ต่ำ

- ไม่มีนวัตกรรมใหม่ๆในการทำการตลาด

Non-bank

จุดแข็ง

- รับความเสี่ยงได้สูงเนื่องจากมีความชำนาญในการทำธุรกิจประเภทนี้
- สามารถเข้าไปในกลุ่มของลูกค้าที่มีรายได้น้อยได้และมีความหลากหลายในผลิตภัณฑ์

จุดอ่อน

- อัตราต้นทุนทางการเงินสูงกว่าประเภทอื่นทำให้ขาดความสามารถในการแข่งขันทาง

ด้านต้นทุน

- มีข้อจำกัดในเรื่องช่องทางที่จะเข้าถึงผู้บริโภค
- มีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อผู้บริโภคประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่จำกัดทำให้อาจเกิดผล

กระทบมาก

หากมีการกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ย

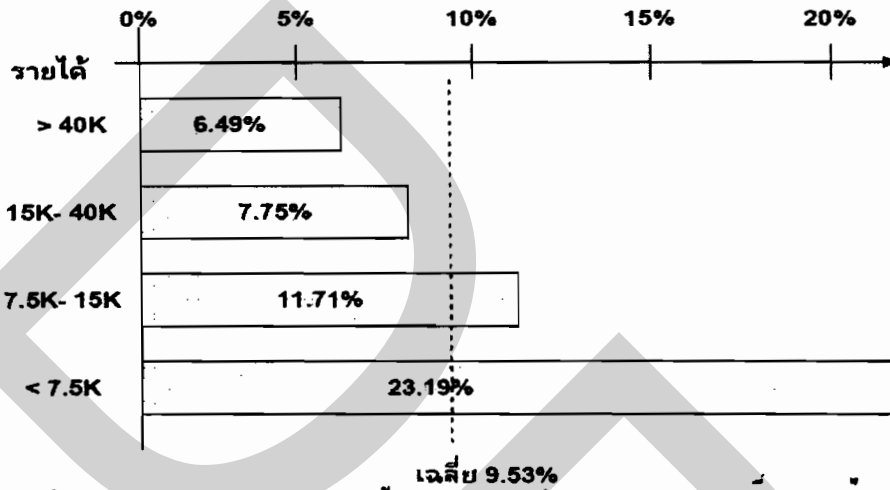
เงินทุนในระบบ

จุดแข็ง

- รับความเสี่ยงได้ไม่จำกัด
- ง่าย สะดวก ไม่มีกฎเกณฑ์ควบคุม

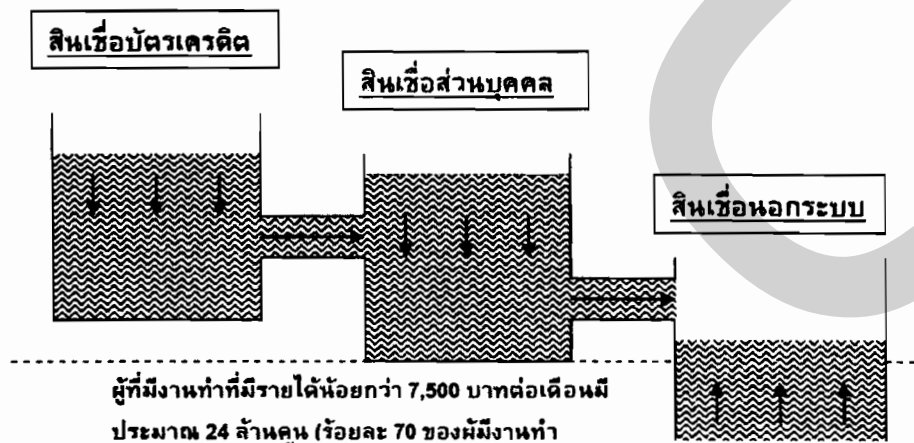
จุดอ่อน

- มีอัตราดอกเบี้ยสูงมาก
- ไม่มีการบริการ
- มีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อผู้บริโภค

ภาพที่ 2.15 อัตราการคิดนัดชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อบุคคลตามระดับรายได้ ที่มา : กรุงเทพเครดิต

เนื่องจากผู้ที่มีรายได้น้อยมีอัตราการคิดนัดชำระหนี้สูง แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่ำทำให้เกิดภาระต้นทุนที่สูงกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้สูงแก่ผู้ประกอบการ ดังนั้นหากมีการกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยจะทำให้ผู้ประกอบการหันไปให้บริการกับผู้ที่มีรายได้สูงกว่าซึ่งมีต้นทุนและความเสี่ยงต่ำกว่าทำให้การกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยก็เสมือนเป็นการกำหนดรายได้นั้นต่ำของผู้บริโภคเช่นกัน

ภาพที่ 2.16 แสดงผลที่เกิดขึ้นจากการออกกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดเกินไป

ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ตัวอย่างคุณลักษณะของสินเชื่อเงินสดเอนกประสงค์ที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน
ตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์สินเชื่อเงินสดประเภทเงินกู้ตามระยะเวลา (Term Loan) ของ
ธนาคารพาณิชย์

ธนาคาร	หลักเกณฑ์	ดอกเบี้ย	โปรโมชั่น	วงเงินอนุมัติ
SCNB :	เงินเดือน 15,000บ. อายุงาน 4 เดือน อายุ 21-60	22 – 28%	ฟรีค่าธรรมเนียม, อนุมัติใน 3 วัน	5 เท่าของรายได้ไม่เกิน 1,000,000
CTB :	เงินเดือน 15,000บ. อายุ 21 ปีขึ้นไป อายุงาน 4เดือน	16-28%	ฟรีค่าธรรมเนียม	สูงสุด 1.5ล้าน
BT :	เงินเดือน10,000บ. อายุงาน 1 ปี ,อายุ 21-59 ปี	18 – 27%	ฟรีค่าธรรมเนียม ,ผ่อน 84 เดือน	5 เท่าของรายได้,สูงสุด .5 ล้านบาท
SCIB	เงินเดือน 7,000	16-25%	-	3 เท่าของรายได้,สูงสุด 1 ล้านบาท
HSBC	เงินเดือน 12,000บ. อายุงาน 4 เดือน,อายุ 20-65	23-27%	-	4 เท่าของรายได้ สูงสุด 1.0 ล้าน

ตารางที่ 2.6 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์สินเชื่อเงินสดประเภทเงินกู้ตามระยะเวลา (Term Loan) ของ
Non Bank

ผู้ประกอบการ	หลักเกณฑ์	ดอกเบี้ย	โปรโมชั่น	วงเงินอนุมัติ
GE	เงินเดือน 15,000บ. อายุงาน 1 ปี	21-28%	โอนเงินภายใน 1 วัน	5 เท่าของรายได้ สูงสุด 3,000,000บ.
EASY BUY :	เงินเดือน 5,000บ. อายุงาน 4 เดือน อายุ 20-55	28%	ชำระตรง กำหนด ท้องถิ่น ทองคำ	สูงสุด 1 ล้านบาท
Capital OK	รายได้ 8,000บ อายุ 20-65.	17 - 28%	รับเงินใน 2 วัน ทำการ	5 เท่าของรายได้
Quick Cash	อายุ 22-60 ปี อายุงาน 6 เดือน รายได้ 8000	23-28%	ฟรี ค่าธรรมเนียม, คืนเงินสด5%	สูงสุด 1.0 ล้านบาท
KTC	อายุ 21-65 ปี รายได้ 10,000บ.	23 – 28 %	กระเป๋า Giant Bag	สูงสุด 5 เท่าของรายได้

ตารางที่ 2.7 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์สินเชื่อเงินสดประเภทวงเงินเบิกเกินบัญชี หรือ Overdrafts ของธนาคารพาณิชย์

ธนาคาร	หลักเกณฑ์	อัตราดอกเบี้ย,ค่าธรรมเนียม	โปรโมชั่น	วงเงินอนุมัติ
CTB	อายุ 20 ปีขึ้นไป อายุงาน 1 ปี เงินเดือน 10,000 บาท	27-28% / ปี,	รับฟรี กระเป๋า Sport way bag,ชิงโชครถมาสด้า 3	2-3 เท่า ของรายได้ สูงสุด 750,000บ.
UOB	รายได้ 15000 อายุงาน 1 ปี ขึ้นไป อายุ 20-60 ปี	21.50-25.50%	ค่าธรรมเนียม ลดเหลือ 400 บาท	สูงสุด 1 ล้านบาท
SCNB	อายุ 22-60 ปี เงินเดือน 15,000 อายุงาน 4 เดือน	16-28%	ฟรี กระเป๋า Benetton ดอกเบี้ย 0% 2 เดือน	สูงสุด 3 เท่าของรายได้
SCIB	อายุ 20-60 ปี รายได้ 10,000 บาท อายุงาน 1 ปี	18.25-23.5%	ฟรีค่าธรรมเนียม	สูงสุด 3 เท่าของรายได้

ตารางที่ 2.8 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์สินเชื่อส่วนบุคคลประเภทวงเงินเบิกเกินบัญชี หรือ Overdrafts ของ non-bank

ผู้ประกอบการ	หลักเกณฑ์	อัตราดอกเบี้ย	โปรโมชั่น	วงเงินอนุมัติ / การชำระ คืนขั้นต่ำ
AEON	อายุ 20-65 อายุงาน 6 เดือน รายได้ 5,000 บาท	28%	รับเงินใน 30 นาที	ไม่ระบุ ชำระขั้นต่ำ 8 %
AIG	อายุ 20-34 ปี รายได้ 10,000 บาทขึ้นไป	24-28%	ดอกเบี้ย 0.5% 2 เดือน ,ฟรีเครื่องฟอกอากาศ	3 เท่าของรายได้
KTC	อายุ 21-65 ปี รายได้ 10,000บ.	23-28 %	ฟรี ค่า ร ร ม เ น ย ม 100% , ฟรี Mini Bag	สูงสุด 4 เท่าของรายได้

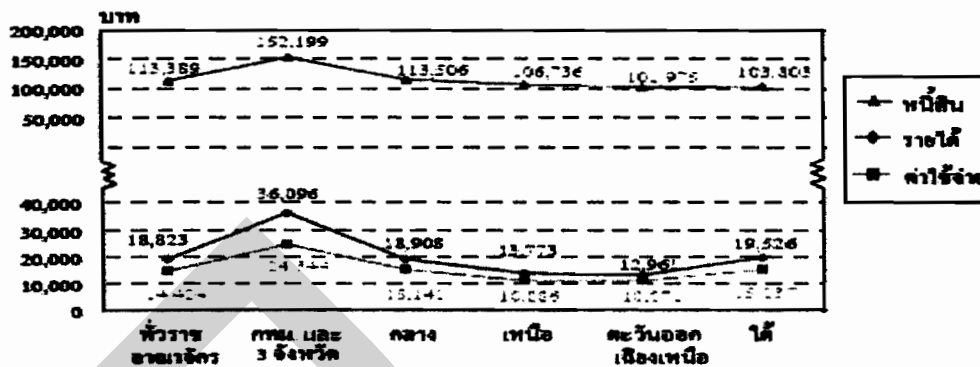
จากการเปรียบเทียบสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทเงินสดดอกเบี้ยแบบไม่มีหลักทรัพย์ถ้าเปรียบเทียบกันจะเห็นว่าผู้ประกอบการทุกแห่งจะแข่งขันกันที่การส่งเสริมการขาย(Promotion) วงเงินที่ให้ และเงื่อนไขดอกเบี้ยแต่ส่วนมากสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยจะมีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ที่เพดานสูงสุดคือ ร้อยละ 28 ส่วนดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ต่ำกว่าส่วนใหญ่จะเป็นของลูกค้าที่มี

รายได้สูงเท่านั้น และผู้ประกอบการหน้าใหม่ หรือผู้ประกอบการที่มีฐานลูกค้าไม่มากจะกำหนดอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าเล็กน้อยเพื่อจุดประสงค์ในการขยายฐานลูกค้า ส่วนผู้ประกอบการที่เป็น non-bank จะมีการกำหนดฐานรายได้ผู้กู้เฉลี่ยต่ำกว่า ธนาคารพาณิชย์ เจาะกลุ่มลูกค้าระดับล่างซึ่งธนาคารพาณิชย์จะไม่เจาะฐานลูกค้าระดับนี้

2.5 แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างการเพิ่มขึ้นของหนี้ภาคครัวเรือน และ สินเชื่อส่วนบุคคล

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาหนี้ครัวเรือนไทยได้ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ของครัวเรือนสูงขึ้นจากร้อยละ 40 ในปี 2539 เป็นร้อยละ 58 ในปี 2547 อย่างไรก็ตามภาวะหนี้ครัวเรือนในปัจจุบันยังอยู่ในระดับที่ต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค หนี้ครัวเรือนส่วนใหญ่ถูกใช้ไปเพื่อซื้อบ้านและที่อยู่อาศัยซึ่งจัดว่าเป็นหนี้สินที่มีความเสี่ยงต่ำ นอกจากนี้พบว่าการที่หนี้ครัวเรือนของไทยสูงขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีการโอนหนี้จากนอกระบบให้เข้ามาอยู่ในระบบมากขึ้นเมื่อพิจารณาจากข้อมูลในระบบธนาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นแหล่งเงินกู้ที่สำคัญของครัวเรือนพบว่าสินเชื่อส่วนบุคคลในธนาคารพาณิชย์เริ่มมีการชะลอตัวตั้งแต่ปี 2547 และในครึ่งปีแรกของปี 2549 ขยายตัวเพียงร้อยละ 1.5 ต่อปี เมื่อพิจารณาการปล่อยกู้ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจพบว่าสินเชื่อให้แก่ครัวเรือนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เริ่มมีการชะลอตัว แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาหนี้เฉลี่ยของครัวเรือนไทยได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น ทำให้หลายฝ่ายเริ่มกังวลถึงระดับการก่อหนี้สินของครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งความสามารถของครัวเรือนในการชำระหนี้ในอนาคต ซึ่งหากครัวเรือนก่อหนี้สินมากเกินไป หรือมีการก่อหนี้เพิ่มขึ้นเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภคซึ่งไม่ก่อให้เกิดรายได้ในอนาคตย่อมจะส่งผลกระทบต่อสถานะความมั่นคงของสถาบันการเงินในฐานะเป็นผู้ให้สินเชื่อ และผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทยได้

ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมาเมื่อพิจารณาจากหนี้สินครัวเรือนในภาพรวมโดยพิจารณาจากหนี้สินครัวเรือนต่อ GDP พบว่ามีการปรับตัวสูงขึ้น จากที่ ระดับร้อยละ 25 ในปี 2541 เป็นที่ระดับร้อยละ 33 ในปี 2548 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบภาพรวมของหนี้ครัวเรือนในระดับประเทศแล้วพบว่า มูลค่าหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ในประเทศไทยยังอยู่ในระดับที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน เช่น ฮองกง เกาหลี มาเลเซีย และสิงคโปร์ซึ่งมีอัตราส่วนมูลค่าหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ที่สูงกว่า

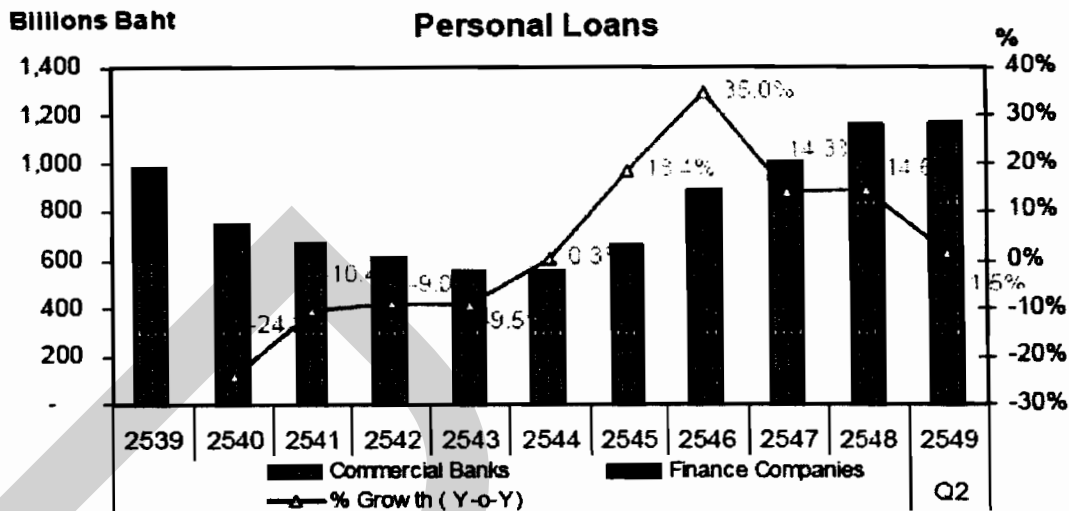

1. นานกบวิ ปรุทุระราปี และระทุพรปรวการ

ภาพที่ 2.17 รายได้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนปี 2549

ที่มา : สำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

การที่มีการบริการในรูปแบบสินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ และผู้ประกอบการที่มีธนาคารพาณิชย์ (non-bank) เกิดขึ้นนี้มีส่วนสำคัญที่ทำให้ครัวเรือนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นทำให้ภาคครัวเรือนมีการโอนหนี้นอกระบบเข้าสู่ระบบมากขึ้น โดยสัดส่วนหนี้สินนอกระบบลดลงเป็นลำดับ และทำให้หนี้ครัวเรือนในระบบปรับตัวสูงขึ้น และจากการที่สถาบันการเงินเอกชนเริ่มมีความแข็งแกร่งและกลับมาทำหน้าที่ตามปกติหลังจากวิกฤติการณ์ปี 2540 ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์และผู้ประกอบการที่มีธนาคารพาณิชย์ (non-bank) เริ่มมั่นใจในการปล่อยสินเชื่อส่วนบุคคลมากขึ้น เป็นผลให้สินเชื่อในภาคครัวเรือน มีการขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา โดยในปี 2546 สินเชื่อส่วนบุคคลขยายตัวสูงสุดที่ร้อยละ 35 อย่างไรก็ตามตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมาสินเชื่อส่วนบุคคลในธนาคารพาณิชย์ได้ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องมาอยู่ที่ร้อยละ 1.5 ปัจจุบันซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะมาจากมาตรการการกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งในเรื่องเพดานดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระดับรายได้ของผู้กู้ รวมถึงรายงานต่างๆที่ต้องรายงานต่อธนาคารแห่งประเทศไทยตามกำหนด ซึ่งระเบียบเหล่านี้ถือออกมาเพื่อจุดประสงค์การควบคุมสินเชื่อส่วนบุคคลให้มีเสถียรภาพและอยู่ในระดับที่ควบคุมได้โดยตรงอยู่แล้ว

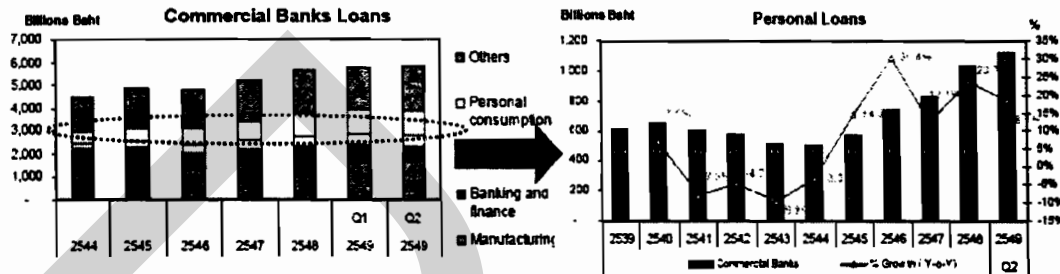
ภาพที่ 2.18 สินเชื่อบุคคลในธนาคารพาณิชย์และ Non-bank
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ข้อมูล ณ 30 มิถุนายน 2549)

จากการศึกษาผลวิจัยของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังพบว่า วัตถุประสงค์ของการก่อหนี้ครัวเรือน (Use of Funds) พบว่าร้อยละ 66 ของการก่อหนี้เพื่อใช้ในครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน โดยเฉพาะการเช่า/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36 ของหนี้สินทั้งหมด ทั้งนี้จากการก่อหนี้ดังกล่าวเป็นผลให้ครัวเรือนมีการสะสมสินทรัพย์สูงขึ้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ประเภทบ้านและที่ดิน จะพบว่าครัวเรือนมีการสะสมเพิ่มขึ้นจากที่ระดับ 724 บาทต่อครัวเรือนในปี 2541 เป็นที่ระดับ 2,519 บาท ต่อครัวเรือนในปี 2547 ซึ่งการก่อหนี้ดังกล่าวถือว่ามีความเสี่ยงต่ำเพราะเป็นการลงทุนในระยะยาวและเป็นการกู้ยืมที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน

เมื่อพิจารณาจากแหล่งที่มาของหนี้สินครัวเรือนพบว่าครัวเรือนมีการกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนในระบบ (ประมาณร้อยละ 73) ซึ่งประกอบด้วย แหล่งเงินกู้ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ และการกู้ยืมผ่าน โครงการต่างๆของรัฐบาล ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากแหล่งที่มาของเงินกู้ในช่วงที่ผ่านมา ในระหว่างปี 2541 – 2547 พบว่าสินเชื่อส่วนบุคคลในธนาคารพาณิชย์รวมทั้งสินเชื่อที่ปล่อยโดยสถาบันการเงินเฉพาะกิจของภาครัฐบาลมีการขยายตัวในอัตราสูง อย่างไรก็ดี แนวโน้มของสินเชื่อบุคคลดังกล่าวเริ่มมีแนวโน้มชะลอลงตั้งแต่วันที่ 2547 เป็นต้นมา ซึ่งสามารถพิจารณาในรายละเอียดดังนี้

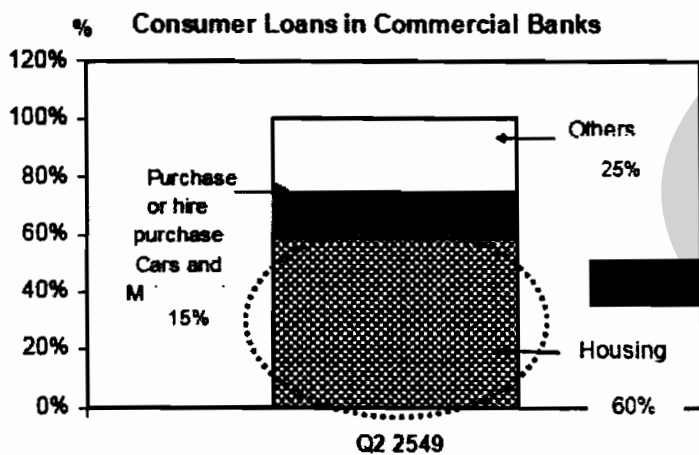
สินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์ ประกอบด้วยสินเชื่อส่วนบุคคลเพียงประมาณร้อยละ 16 ของสินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด และแม้ว่าสินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์จะ

มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงปี 2543-2547 แต่สินเชื่อดังกล่าวเริ่มขยายตัวในอัตราลดลงตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา โดยในครึ่งปีแรกของปี 2549 สินเชื่อส่วนบุคคลในธนาคารพาณิชย์ขยายตัวที่ร้อยละ 18.1 ต่อปี ลดลงจากปี 2546 ที่ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 30.4 ต่อปี (ภาพที่ 2.19)

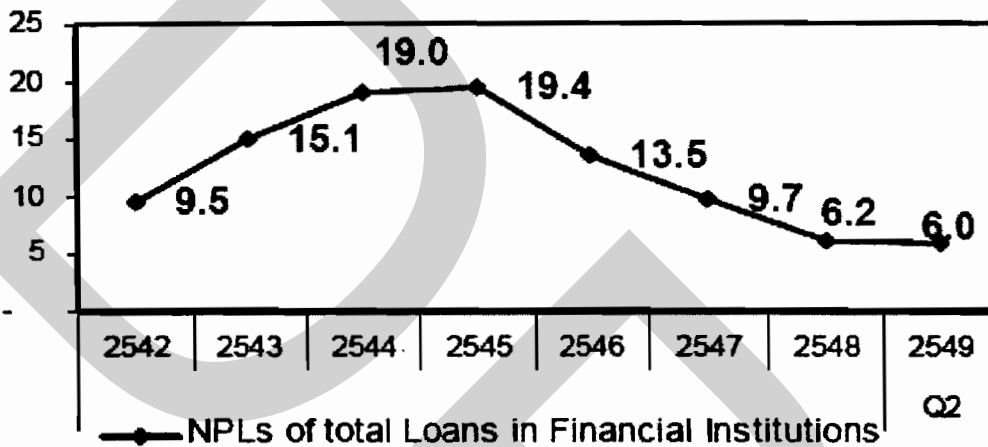
ภาพที่ 2.19 สินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์ และ สินเชื่อส่วนบุคคลในธนาคารพาณิชย์
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ข้อมูล ณ 30 มิถุนายน 2549)

เมื่อจำแนกสินเชื่อส่วนบุคคลธนาคารพาณิชย์โดยแยกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมพบว่า สินเชื่อส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อการซื้อที่ดินและที่อยู่อาศัย โดย ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2549 ยอดสินเชื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคลของระบบธนาคารพาณิชย์มีจำนวนทั้งสิ้น 1.12 ล้านล้านบาท และประมาณร้อยละ 60 เป็นการก่อหนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการซื้อที่ดินและที่อยู่อาศัย อย่างไรก็ตาม สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยมีการชะลอตัวลงตั้งแต่ในช่วงไตรมาสที่ 3 ปี 2548 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยกดดันจาก อัตราดอกเบี้ย และภาวะเงินเฟ้อที่ปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้ครัวเรือนมีการชะลดสะสมสินทรัพย์ประเภทบ้านและที่อยู่อาศัย ส่วนสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีได้ระบ
วัตถุประสงค์มีประมาณร้อยละ 25

ภาพที่ 2.20 สัดส่วนสินเชื่อส่วนบุคคลในธนาคารพาณิชย์
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ข้อมูล ณ 30 มิถุนายน 2549)

เมื่อพิจารณาถึงคุณภาพของลูกหนี้โดยพิจารณาจากหนี้รายบุคคลพบว่าสัดส่วนหนี้สินรายบุคคลที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อยอดสินเชื่อคงค้างทั้งหมดในธนาคารพาณิชย์ (NPLs / Total Loans) มีขนาดลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เสถียรภาพฐานะทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ โดยเฉพาะลูกค้าที่เป็นรายบุคคลยังคงมีความเข้มแข็งอยู่ โดย NPLs ของสินเชื่อส่วนบุคคลต่อสินเชื่อคงค้างทั้งหมดในธนาคารพาณิชย์ลดลงจากที่ระดับร้อยละ 19.4 ในปี 2545 เป็นระดับที่ร้อยละ 6.0 ในไตรมาส 2 ปี 2549

ภาพที่ 2.21 สัดส่วนหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อส่วนบุคคลต่อยอดสินเชื่อคงค้างทั้งหมดในธนาคารพาณิชย์

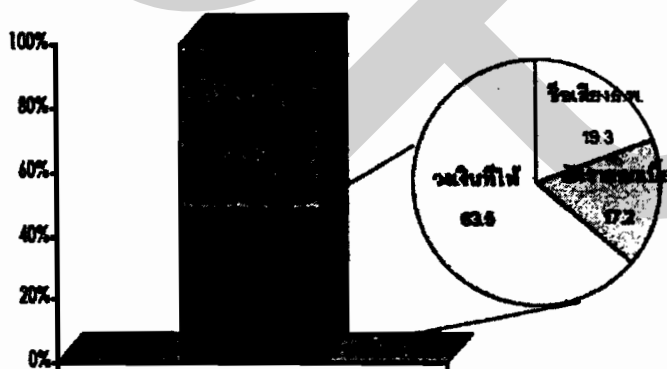
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ข้อมูล ณ 30 มิถุนายน 2549)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของหนี้ภาคครัวเรือน และ สินเชื่อส่วนบุคคลนี้เห็นได้ว่าสินเชื่อส่วนบุคคลมีสัดส่วนที่มากเมื่อเทียบกับหนี้ครัวเรือนทั้งระบบ เนื่องจากมีบางส่วนแฝงอยู่นอกระบบและหนี้ครัวเรือนในระบบส่วนใหญ่เกิดจากการซื้อที่ดิน ที่อยู่อาศัยหรือการกู้ยืมที่มีหลักประกันจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่สำคัญได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) ซึ่งได้มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มโอกาสให้ครัวเรือนเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบมากขึ้น ทำให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจทั้ง 3 แห่ง มีสัดส่วนสินเชื่อคงค้างเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19 ของระบบสถาบันการเงินทั้งหมด รวมทั้ง 3 แห่งพบว่าสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40 ของยอดคงค้างสินเชื่อทั้งหมด ซึ่งสินเชื่อนี้เป็นสินเชื่อที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันความเสี่ยงของผู้ประกอบการจึงต่ำ แต่มีประเด็นที่ต้องคิดคือหากครัวเรือนใดมีปัจจัยที่จะทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) อยู่ในระดับสูงและในที่สุดไม่สามารถชำระหนี้ทั้งหมดได้ สินเชื่อส่วนบุคคลหรือสินเชื่อที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันจะเป็นหนี้การสุดท้ายที่ผู้กู้จะชำระ เพราะผู้กู้จะต้องชำระหนี้ที่มีหลักประกันก่อนเพื่อ

ป้องกันการถูกขีดหลักประกัน mpIs ของสินเชื่อบุคคลที่ไม่มีหลักทรัพย์หรือบุคคลค้ำประกันจะเกิดได้ง่ายกว่าเงินกู้ประเภทอื่น จึงต้องมีการกำหนดคดอกเบี้ยที่สูงเพื่อให้คุ้มกับความเสียหายที่ผู้ประกอบการจะได้รับนั่นเอง

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลของผู้บริโภค

จากการศึกษางานวิจัยพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตและความคิดเห็นเกี่ยวกับหนี้บัตรเครดิต (ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย : 2550) ซึ่งจัดเป็นสินเชื่อบุคคลประเภทหนึ่ง ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับสินเชื่อบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสด และมีกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกันพบว่า ร้อยละ 51.9 ไม่เจาะจงเลือกการสมัครกับผู้ประกอบการรายใด แต่ในส่วนที่เจาะจงร้อยละ 48.1 นั้น ให้ความสนใจในวงเงินที่ได้รับจากผู้ประกอบการมากที่สุดถึงร้อยละ 63.5 กล่าวคือสถาบันการเงินใดให้วงเงินสูงก็จะนิยมใช้บริการของผู้ประกอบการนั้นๆ ส่วนชื่อเสียงและอัตราดอกเบี้ยนั้นกลับกลายเป็นปัจจัยรองลงมา แสดงให้เห็นถึงผู้บริโภคมีความต้องการมีอำนาจการใช้สอยมากที่สุดไว้ก่อน

ภาพที่ 2.22 ปัจจัยที่ตัดสินใจเลือกใช้บริการ

ที่มา : ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ในด้านพฤติกรรมการใช้จ่ายนั้นผลวิจัยชี้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000.- บาทต่อเดือนนั้นจะทำการใช้จ่ายมากกว่ารายได้ที่ได้รับ มีเพียงกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงกว่า 50,000.- บาท จะมีการใช้จ่ายในสัดส่วนที่น้อยกว่ารายได้

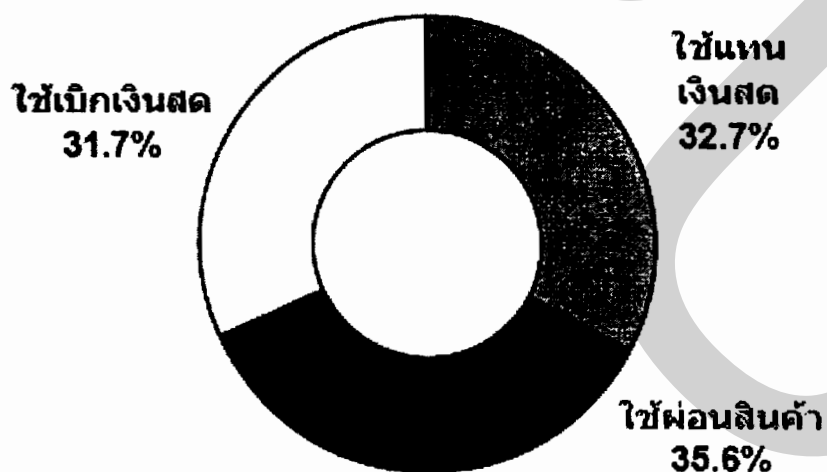
ตารางที่ 2.9 พฤติกรรมการใช้จ่ายเปรียบเทียบกับรายได้

ระดับรายได้	การใช้จ่าย	สัดส่วนต่อรายได้
ต่ำกว่า 10,000 บาท	19,611.01	1.96
10,000 – 20,000 บาท	25,329.71	1.26
20,001 – 30,000 บาท	42,708.86	1.42
30,001 – 40,000 บาท	58,625.00	1.46
40,001- 50,000 บาท	58,711.11	1.17
50,001 – 90,000 บาท	62,500.00	0.69
มากกว่า 90,000 บาท	80,000.00	0.53

ที่มา : ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ซึ่งจากตารางดังกล่าวชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ที่มีการใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ประจำที่ได้รับนั้น ถือเป็น การพอกหนึ่และเมื่อสะสมมากขึ้นก็จะมีโอกาสที่จะเกิดหนึ่ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) อย่างมาก ในอนาคต

ในส่วนของพฤติกรรมอื่น ๆ นั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้บัตรเครดิตเพื่อใช้แทนเงินสดร้อยละ 32.7 ใช้เบิกเงินสด 31.7 ใช้ผ่อนสินค้าร้อยละ 35.6

ภาพที่ 2.23 วัตถุประสงค์ในการใช้เครดิต

ที่มา : ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ซึ่งจากภาพที่ 2.23 สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้วงเงินถูกประเภทตามวัตถุประสงค์ของบัตรเครดิตแต่เดิมนั้นนั้นมีเพียงร้อยละ 32.7 เท่านั้น หลักการประเมินอัตราเสี่ยงและวิธีการพิจารณาสินเชื่อโดยวิธี 4P's นั้นได้กล่าวว่าการให้ผู้กู้ใช้วงเงินผิดประเภทหรือการใช้จ่ายเงินเกินตัวนั้นเป็นความเสี่ยงต่อผู้ประกอบการ(ผู้ให้สินเชื่อ)

และจากผลการวิจัยดังกล่าวยังมีผลการวิจัยที่สนับสนุนถึงการนิยมใช้วงเงินผิดประเภทของผู้กู้ก็คือการใช้วงเงินบัตรเครดิตในการผ่อนบ้าน ผ่อนรถยนต์ ซึ่งเป็นหนี้สินระยะยาวกว่าและเป็นการสร้างหนี้ 2 ทาง และในส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อเครื่องประดับ,ร้านอาหาร,เครื่องนุ่งห่มเชื่อได้ว่าจะต้องมีส่วนในสินค้าและบริการที่ไม่จำเป็นด้วยซึ่งก็ถือได้ว่าเป็นการฟุ่มเฟือย

ซึ่งตามมาตรฐานการผ่อนชำระหนี้สินไม่ควรเกินร้อยละ 35 ของรายได้ประจำ และผู้กู้ยังต้องแบกภาระดอกเบี้ยที่มากขึ้นทำให้มูลหนี้ลดลงน้อยกว่าที่ควรจะเป็น และเมื่อวงเงินบัตรเครดิตเต็มก็อาจต้องสร้างหนี้เพิ่มเพราะหมุนเวียนเงินไม่ทัน ซึ่งก็จะหนีไม่พ้นบัตรเครดิตใบใหม่หรือสินเชื่อส่วนบุคคล และเป็นวัฏจักรต่อไปจนถึงจุดที่ไม่สามารถชำระได้ทั้งหมด

ตารางที่ 2.10 ลักษณะการใช้จ่าย

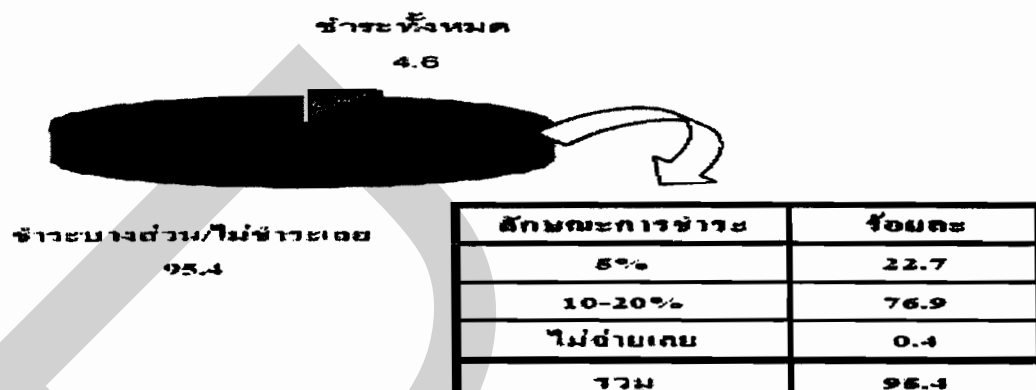
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ชูปเปอร์มาร์เก็ต	63.9	27.6	8.5
เครื่องใช้ไฟฟ้า	63.8	23.3	12.9
ผ่อนบ้าน ผ่อนรถยนต์	56.4	6.1	37.5
จ่ายค่าน้ำ,ไฟ,โทรศัพท์	53.6	16	30.4
เครื่องประดับ	51.6	17.4	30.9
เติมน้ำมัน	38.3	21.3	40.4
ร้านอาหาร	36.2	28.6	35.2
ซื้อเครื่องนุ่งห่มต่างๆ	24.8	30.9	44.3

ที่มา: ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

และจากการสำรวจถึงเหตุผลในการใช้บัตรเครดิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะทำการใช้เพื่อจะได้นำเงินสดที่มีอยู่ไปใช้ก่อนถึงร้อยละ 30.8 รองลงมาคือสะดวกร้อยละ 28.4 เพื่อให้ได้รับส่วนลดร้อยละ 18.9 เพื่อสะสมคะแนนร้อยละ 17.6 และเพื่อให้คนอื่นมองว่ามีระดับร้อยละ 4.3 ซึ่งเป็นการใช้สินเชื่อผิดประเภท และถือเป็นการใช้เงินในอนาคตด้วย

ในส่วนของพฤติกรรมการชำระหนี้มีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 4.6 เท่านั้นที่ชำระหนี้ทั้งหมด ร้อยละ 22.7 ชำระ 5% ร้อยละ 76.9 ชำระ 10-20% และไม่ชำระเลยร้อยละ 0.4 การอ้างอิง

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ากว่า ร้อยละ 95 ของกลุ่มตัวอย่างมีโอกาสที่จะเป็น NPL ในอนาคตทั้งสิ้น ทั้งนี้ ต้องขึ้นกับปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆของแต่ละผู้กู้ด้วย

ภาพที่ 2.24 ลักษณะการชำระ

ที่มา: ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

เมื่อสอบถามว่าคนใกล้ชิดมีหนี้เพิ่มขึ้นเมื่อได้รับวงเงินสินเชื่อเพิ่มขึ้นเห็นด้วยหรือไม่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างกว่าร้อยละ 80 เห็นด้วยมาก และเมื่อสอบถามว่าคนใกล้ชิดมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเมื่อมีวงเงินสินเชื่อ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกว่าร้อยละ 70 และคนใกล้ชิดไม่ไปชำระหนี้ตามกำหนด กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกว่าร้อยละ 50 ส่วนคนใกล้ชิดออกจางานหรือมีปัญหาในงานเพราะหนี้สินนั้นพบว่าเห็นด้วยมากร้อยละ 40.6

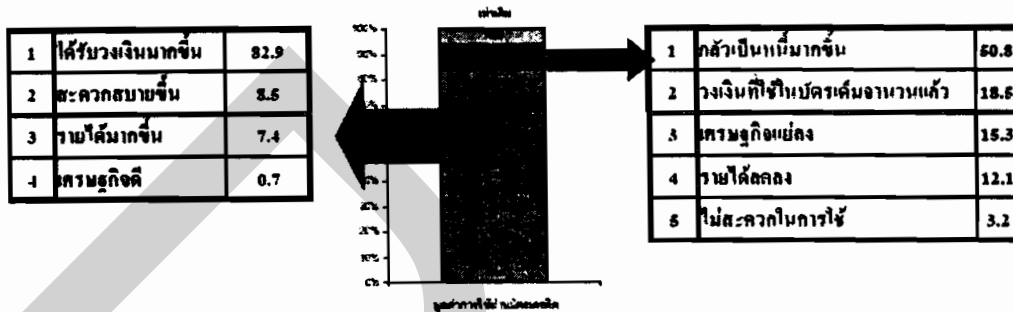
ตารางที่ 2.11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิตของคนใกล้ตัว

รายการ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
มีหนี้เพิ่มขึ้นเมื่อมีบัตรเครดิต	84.5	13.9	1.6
ใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเมื่อมีบัตรเครดิต	75.6	21.7	2.7
ไม่ไปชำระหนี้ตามกำหนด	56.2	30.7	13.1
ต้องออกจางานหรือมีปัญหาในงาน	40.6	25.3	34.1

ที่มา : ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

และผลวิจัยสุดท้ายจากศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่ผู้วิจัยจะนำมาอ้างอิงคือมูลค่าการใช้บัตรเครดิตในปี 2549 เทียบกับปี 2550 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีมูลค่าใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 84.0 ทั้งนี้ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 82.9 จากผู้ที่ตอบว่าใช้วงเงิน

มากขึ้น มาจากสาเหตุเพราะได้วงเงินที่มากขึ้น มีเพียงกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10.1 ที่ใช้น้อยลงด้วย สาเหตุหลักคือกลัวเป็นหนี้มากขึ้น (ตามภาพ ที่ 2.25)

ภาพที่ 2.25 มูลค่าการใช้วงเงินเครดิตในปี 2549 เทียบกับปี 2550

ที่มา : ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังว่า ผู้ประกอบการบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล ส่วนใหญ่มีการขั้คเขยควงเงินเพิ่ม และกระตุ้นการใช้จ่ายและรักษารฐานลูกค้า ด้วยการลดหรือไม่คิดอัตราดอกเบี้ยให้ในช่วงสั้น (1-3 เดือน) แม้ธนาคารแห่งประเทศไทยจะออกกฎเกณฑ์มาควบคุมให้ธนาคารพาณิชย์ให้วงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่ผู้บริโภคแต่ละรายได้ไม่เกิน 5 เท่าของรายได้ของผู้บริโภคเฉลี่ยต่อเดือน หรือกระแสเงินสดหมุนเวียนในบัญชีเงินฝากของผู้บริโภคซึ่งฝากไว้กับสถาบันการเงินเฉลี่ยต่อเดือนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน แต่ผู้ประกอบการต่างแข่งกันเพื่อหาลูกค้าชั้นดีแข่งกันเพื่อขยายฐานลูกค้า ซึ่งอาจเป็นปัจจัยให้ลูกค้าชั้นดี กลายเป็นลูกค้าที่ไม่ดี เพราะมีอำนาจการใช้จ่ายสูงเกินตัวมากไปนั่นเอง

และจากข้อมูลของศูนย์วิจัยกสิกรไทยพบว่าปัจจุบันแหล่งเงินที่ใช้เล่นพนันฟุตบอลจะมาจากเงินเดือน เงินเก็บสะสมแล้ว ปัจจุบันมีแหล่งเงินกู้ยืมที่คนไทยสามารถเข้าถึงได้สะดวก โดยเฉพาะเงินกู้ในระบบ บัตรเครดิต วงเงินสินเชื่อส่วนบุคคล ประเภทบัตรเครดิตเงินสด และแม้แต่วงเงินประเภท term loan ก็มีผู้นิยมกู้มาล่วงหน้าเพื่อรองรับการเล่นพนันฟุตบอล ก็ได้รับความนิยมมาก ที่ปัจจุบันมีการโฆษณาตามแหล่งชุมชน สถานที่ทำงาน ห้างสรรพสินค้าต่างๆ ทั้งนี้ขั้นตอนการกู้ก็ไม่ยุ่งยากและไม่ต้องมีคนค้ำประกัน สามารถได้รับเงินรวดเร็ว โดยจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่สนใจเล่นพนันฟุตบอลพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานรับเงินเดือนประจำอยู่ในสัดส่วนกว่าร้อยละ 30 ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของสินเชื่อส่วนบุคคล แสดงให้เห็นว่าการพนันอาจมีส่วนที่ทำให้เกิด NPL ได้อีกปัจจัยหนึ่ง

อีกปัจจัยหนึ่งที่พบจากการศึกษาคือ ปัญหาลูกหนี้ตั้งใจเบี้ยวหนี้ (Strategic NPLs) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือจงใจเพราะจำเป็นคือไม่มีความสามารถชำระคืนจริงๆ โดยปัญหาดังกล่าวนี้

เป็นปัญหาที่เกิดในทุกยุคทุกสมัย แต่จะพบมากในช่วงที่เศรษฐกิจไม่ดี เงินเพื่อ การปรับตัวขึ้นของ อัตราดอกเบี้ย ซึ่งผู้ประกอบการต้องพิจารณาและติดตามสถานการณ์ต่างๆของภาวะเศรษฐกิจอย่าง ใกล้ชิด อีกลักษณะหนึ่งคือเจตนาไม่ชำระหนี้ที่มีความสามารถในการชำระได้ เพราะเห็นว่าการใช้ เงินจากเจ้าหนี้จะได้รับประโยชน์มากกว่า ลูกหนี้กลุ่มนี้ก่อให้เกิดปัญหาอย่างมาก ผู้ประกอบการ ต้องดำเนินการอย่างเด็ดขาด ทั้งนี้ในปัจจุบันมีแนวทางแก้ไขที่ทางการได้ดำเนินการมาแล้วระดับ หนึ่ง ในประเด็นของการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเครดิต (เครดิตบูโร) นั้นหากได้มีการผสมในส่วนของตัว พบ.ธุรกิจข้อมูลเครดิต ให้ผ่านออกมามีผลบังคับใช้ได้ ก็น่าจะเป็นอีกปัจจัยที่ช่วยให้การควบคุม ปัญหา Strategic NPLs อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น

จากการศึกษาผลการวิจัยนี้และจากทฤษฎีอื่นๆประกอบกันทำให้พบได้ว่ามีปัจจัยที่จะ ทำให้ผู้กู้ไม่สามารถผ่อนชำระสินเชื่อที่ใช้ไปแล้วได้ตามกำหนดโดยหลายปัจจัยไม่สามารถทราบ หรือคาดการณ์ได้ในขั้นตอนการพิจารณาสินเชื่อ เนื่องจากเป็นลักษณะส่วนตัว ไม่สามารถ ตรวจสอบได้ หรือบางปัจจัยเกิดขึ้นภายหลังการพิจารณาปล่อยสินเชื่อไปแล้ว สรุปได้ดังนี้

1. ขาดสภาพคล่อง
2. ทุ่มเพื่อย
3. เสียการพนัน
4. ธุรกิจมีปัญหา
5. ออกจากงาน
6. รายได้ลดลง
7. รายจ่ายสูงขึ้น
8. ภาระหนี้สูง (มีเงินกู้ในระบบ, หนี้สินอื่นๆ)
9. มีรายจ่ายฉุกเฉินสูง
10. ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์
11. ได้รับวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่เหมาะสมกับรายได้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยอดเพชร วิเศษศรี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตที่มีใช้ สถาบันการเงิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการให้บริการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบัน การเงิน และบัตรผ่อนสินค้า พฤติกรรมการชำระหนี้ และภาระหนี้สิน เงินออมของผู้ถือบัตรเครดิต ที่มีใช้สถาบันการเงิน และศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค ผ่านบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงิน และบัตรผ่อนสินค้า ตลอดจนความพึงพอใจ ความคิดเห็น

ต่างๆของผู้ถือบัตรรวมทั้งปัญหาที่มีต่อการใช้บริการบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงิน และบัตรผ่อนสินค้า

ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การใช้บัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินมานาน 2 ปี ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากบัตรมาจากการผ่อนสินค้า รองลงมา เป็นอาหารและเครื่องดื่ม และเครื่องแต่งกายของใช้ส่วนตัวตามลำดับ มีค่าใช้จ่ายหลังมีบัตรเครดิตเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 2,000 บาท สินค้าที่มีการผ่อนชำระมากที่สุดคือโทรศัพท์มือถือ รองลงมาคือโทรทัศน์ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายหลังมีบัตรเครดิตมากขึ้น จุดประสงค์การใช้บัตรเครดิตเพื่อใช้แทนเงินสดซื้อสินค้าและบริการ รองลงมาใช้เพื่อผ่อนสินค้า ส่วนใหญ่ชำระเต็มจำนวน ด้านภาระหนี้พบว่าร้อยละ 30 มีภาระหนี้ค้างชำระเฉลี่ย 8,873 บาท ซึ่งเป็นหนี้ที่เกิดจากการผ่อนชำระสินค้ามากที่สุด รองลงมา เป็นหนี้ที่เกิดจากการอุปโภค บริโภค ผ่านบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงิน ทางด้านการออมส่วนใหญ่การออมไม่เปลี่ยนแปลง ร้อยละ 31.8 รองลงมาเงินออมลดลงเล็กน้อย ร้อยละ 27 และไม่มีเงินออมเลยร้อยละ 18

ความพึงพอใจต่อการให้บริการของบริษัทที่มีใช้สถาบันการเงิน ด้านความรวดเร็วในการอนุมัติสินเชื่อ ค่าธรรมเนียมแรกเข้าในระดับมาก และด้านค่าปรับทวงถาม การจ่ายชำระเงินล่าช้า ค่าธรรมเนียมในการชำระเงินในระดับที่น้อย

นิมิต ตั้งทวี (2536) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระคืนเงินกู้ของลูกค้ายบัตรเครดิต ศึกษากรณีลูกค้ายบัตรเครดิต ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาหัวหมาก มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งค้นหาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระคืนเงินกู้ของผู้ใช้บัตรเครดิต ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาหัวหมาก ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระคืนเงินกู้ที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ คือ ความสามารถในการชำระคืนเงินกู้โดยตัวชี้วัดความสามารถในการชำระคืนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้คือรายได้สุทธิ รายจ่ายและทรัพย์สินของผู้ใช้บัตรเครดิต การศึกษาค้นคว้านี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจากประวัติการชำระคืนเงินกู้โดยแยกตามวงเงินกู้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 143 ราย ช่วงเวลาที่ใช้ในการศึกษาใช้ช่วงเวลา 1 รอบบัญชี คือระหว่างมกราคม - มิถุนายน 2535 ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้ใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยตัวแปรตามในการศึกษาคือ การชำระคืนเงินกู้ของลูกค้าแต่ละรายและตัวแปรอิสระคือรายได้สุทธิ รายจ่ายและทรัพย์สินของครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระคืนเงินกู้บัตรเครดิต คือ รายได้สุทธิ (รายได้ประจำและรายได้อื่นๆ) และทรัพย์สินซึ่งเป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ว่ารายได้ของกลุ่มลูกค้านั้นจะมีความแตกต่างกับกลุ่มลูกค้านั้นแล้ว และชั้นปานกลาง ดังนั้นในการพิจารณาวงเงิน

และลูกค้าควรพิจารณาถึงรายได้สุทธิ รายจ่ายและทรัพย์สินของลูกค้าด้วยแทนการพิจารณาที่รายได้ แต่เพียงอย่างเดียว

ประกาศ คณาญาติ (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่องการแก้หนี้ที่มีปัญหาด้วยการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ กรณีศึกษาธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใช้ข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2540 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2531 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการเพิ่มขึ้นของหนี้ที่มีปัญหา และการแก้ไขปัญหาค่าการเพิ่มขึ้นของหนี้ที่มีปัญหาของสถาบันการเงินรวมไปถึงผลที่เกิดขึ้นจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีวิธีการศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของธนาคาร และข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารของหน่วยงานต่างๆ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนาเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่ทำให้เกิดหนี้ที่มีปัญหาหรือหนี้เสีย

ผลการศึกษาพบว่า การขาดสภาพคล่อง การใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์ ทำให้เกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และ เป็นอุปสรรคในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้อีกด้วย

สมพงษ์ ศรียุคต์ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติผิดเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ กรณีศึกษา : ลูกค้าสินเชื่อส่วนบุคคล ธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้การปฏิบัติผิดเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เพื่อเป็นแนวทางรองรับ และแก้ไขการปฏิบัติผิดเงื่อนไขของลูกค้า ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์ลูกหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ จำนวน 222 ราย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ใช้วิธีอธิบายโดยกราฟวงกลม ส่วนการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ใช้วิธีการสอบไคสแควร์ และสมการถดถอยเชิงซ้อน

ผลการศึกษา พบว่าปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของลูกค้า ความสามารถในการผ่อนชำระ และหลักประกัน ส่งผลกระทบต่อการใช้การปฏิบัติผิดเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ข้อเสนอแนะสำหรับธนาคารต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าว และต้องนำไปประกอบพิจารณาแก้ปัญหาเกี่ยวกับหนี้แต่ละรายโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการคัดเลือกลูกหนี้ ขั้นตอนการแบ่งกลุ่มลูกหนี้ และขั้นตอนการกำหนดแนวทางการปรับปรุง โครงสร้างหนี้ให้กับลูกหนี้แต่ละกลุ่มซึ่งลูกหนี้ต้องมีความรู้ ความเข้าใจแนวทางที่ธนาคารกำหนดขึ้นเพื่อให้การแก้ปัญหาค่าเงินการอย่างถูกต้อง

จากการตรวจเอกสารฉบับนี้ทำให้ได้แนวคิดในการออกแบบสอบถามในด้านลักษณะส่วนบุคคล และสถานภาพทางการเงินได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แนวทางการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็น ผู้ใช้บริการวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันที่เคยผ่อนชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดเกิน 1 รอบบัญชี

กลุ่มตัวอย่างเลือกมาจากประชากรผู้ให้บริการวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 400 คน โดยมีขั้นตอนการเลือกตัวอย่างดังนี้

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน และเคยชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดเกิน 1 รอบบัญชี

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน จากข้อมูลของสำนักเศรษฐกิจการคลัง ระบุว่าผู้ใช้บริการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมกันทั้งสิ้นประมาณ 2,000,000 คน จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ติดตามหนี้ของ 3 ธนาคาร ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารยูโอบี จำกัด(มหาชน) และธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นธนาคารขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก ตามลำดับ ทราบว่าในแต่ละรอบบัญชี จะมีจำนวนลูกค้าที่ชำระหนี้ล่าช้าโดยเฉลี่ยประมาณ 10% ของจำนวนลูกค้าสินเชื่อส่วนบุคคลทั้งหมดของธนาคาร จึงมีกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายโดยประมาณ 200,000 คน สามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ตามสูตรการคำนวณของ Taro Yamane ได้ 400 คน

$$n = \frac{N}{(1 + Ne^2)} = \frac{200,000}{1 + 200,000 (0.05)^2} = 399.20$$

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ในเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” : ศึกษาเฉพาะผู้ให้บริการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีรายละเอียดแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลด้านคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ โดยเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบกรอกรายการทั้งหมด 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามด้านด้านภาระหนี้ ภาระการผ่อนชำระ โดยเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบกรอกรายการทั้งหมด 3 ข้อแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scales) แบ่งระดับความถี่ออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งระดับคะแนนที่ใช้คือ

ระดับคะแนน	5	เท่ากับ	เห็นด้วยมากที่สุด / เสี่ยงมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	เท่ากับ	เห็นด้วยมาก / เสี่ยงมาก
ระดับคะแนน	3	เท่ากับ	เห็นด้วยปานกลาง / เสี่ยงปานกลาง
ระดับคะแนน	2	เท่ากับ	เห็นด้วยน้อย / เสี่ยงน้อย
ระดับคะแนน	1	เท่ากับ	เห็นด้วยน้อยที่สุด / เสี่ยงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ผู้ใช้บริการเคยชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนด ทั้งหมด 16 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scales) แบ่งระดับความถี่ออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งระดับคะแนนที่ใช้คือ

ระดับคะแนน	5	เท่ากับ	เห็นด้วยมากที่สุด / เสี่ยงมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	เท่ากับ	เห็นด้วยมาก / เสี่ยงมาก
ระดับคะแนน	3	เท่ากับ	เห็นด้วยปานกลาง / เสี่ยงปานกลาง
ระดับคะแนน	2	เท่ากับ	เห็นด้วยน้อย / เสี่ยงน้อย
ระดับคะแนน	1	เท่ากับ	เห็นด้วยน้อยที่สุด / เสี่ยงน้อยที่สุดระดับ

เกณฑ์การแปลค่าของคะแนนเฉลี่ย

ผู้วิจัยนำคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ยและกำหนดเกณฑ์ในการแปลผล เป็น 5 ระดับ เพื่อประเมินค่านั้น คือ

ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.60-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด / เสี่ยงมากที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60-4.59 หมายถึง เห็นด้วยมาก / เสี่ยงมาก

ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.60-3.59 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง / เสี่ยงมากปานกลาง

ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.60-2.59 หมายถึง เห็นด้วยน้อย / เสี่ยงน้อย

ถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00-1.59 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด / เสี่ยงน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

3.3.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารของภาครัฐ และเอกชน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้หลัก 5'C เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามและใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.3.2 นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา และปรับปรุงโครงสร้างข้อคำถามแก้ไขปรับปรุง ก่อนนำไปทดสอบ

3.3.3 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการทดลอง (Pre-test) ว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าใจในคำถาม คำตอบของแบบสอบถามหรือไม่จำนวน 20 ชุด

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาความเชื่อมั่น (Reliability) จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบ Alpha ของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.89 ถือว่าอยู่ในระดับสูง

3.3.5 ทำการปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งพร้อมเสน้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนออกเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจริง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือในการวิจัย คือแบบสอบถาม โดยขอความร่วมมือการตอบแบบสอบถามจากผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่เคย

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยขอความร่วมมือการตอบแบบสอบถามจากผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่เคาะชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดในเขตกรุงเทพและปริมณฑลตามสถานที่ทำการของสถาบันการเงิน ระหว่าง ระยะเวลา ระหว่าง กุมภาพันธ์ 2551- เมษายน 2551

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการค้นคว้าเอกสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัย เว็บไซต์ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows 11.0 (Statistical Package for the Social Science for Windows)

โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งเป็นสถิติเกี่ยวกับการวิเคราะห์ในรูปแบบของการบรรยาย และการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง การใช้อัตราส่วนร้อยละ การคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปรและหลายตัวแปรโดยการทดสอบ t-test การทดสอบ F-test แบบ One way ANOVA และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบรายคู่โดยใช้สถิติ LSD (Least Significant Difference)

3.5.3 สถิติ Pearson Correlation เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale โดยใช้ค่าสถิติที่ได้ เรียกว่าค่า "สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์"

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งเป็นสถิติเกี่ยวกับการวิเคราะห์ในรูปของการบรรยาย และการนำเสนอข้อมูลในรูปของตาราง การใช้อัตราส่วนร้อยละ การคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปรและหลายตัวแปรโดยการทดสอบ t-test การทดสอบ F-test แบบ One way ANOVA การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบรายคู่โดยใช้สถิติ LSD (Least Significant Difference) และสถิติ Pearson Correlation เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale โดยใช้ค่าสถิติที่ได้ เรียกว่าค่า "สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์" โดยใช้โปรแกรม SPSS For Windows 11.0 เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จากผู้ที่ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันที่ให้บริการโดยผู้ประกอบการในประเทศไทย และเคยชำระหนี้ล่าช้าเกิน 1 รอบบัญชี จำนวน 400 คน ซึ่งผลการวิจัยสามารถ นำมาจำแนกในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

4.1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์

การศึกษาครั้งนี้พบว่าหญิง มากที่สุด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 และเป็นชาย จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 ดังตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	186	46.50
หญิง	214	53.50
รวม	400	100.00

การศึกษาค้นคว้าได้พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาคือ 31 - 40 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 ช่วงอายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 และช่วงอายุระหว่าง 51 - 65 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามช่วงอายุ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
21 - 30 ปี	49	12.25
31 - 40 ปี	149	37.25
41 - 50 ปี	178	44.50
51 - 65 ปี	24	6.00
รวม	400	100.00

การศึกษาค้นคว้าได้พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมาคือสถานภาพโสด จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 และสถานภาพหย่าร้าง/หม้ายจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามช่วงอายุ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	151	37.75
สมรส	234	58.50
หย่าร้าง/หม้าย	15	3.75
รวม	400	100.00

การศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผู้ที่มีครอบครัวแล้ว และผู้ที่เคยมีครอบครัว มีบุตร 2 คน มากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.36 รองลงมาคือไม่มีบุตร จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.12 มีบุตร 1 คน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.69 และมีบุตรมากกว่า 2 คน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามจำนวนบุตร

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	75	30.12
1 คน	54	21.69
2 คน	98	39.36
มากกว่า 2 คน	22	8.84
รวม	249	100.00

การศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00 รองลงมาคือปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	36	9.00
ปริญญาตรี	292	73.00
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	72	18.00
รวม	400	100.00

การศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มากที่สุด จำนวน 311 คน คิดเป็นร้อยละ 77.75 รองลงมาคือพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 และธุรกิจส่วนตัว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	65	16.25
ธุรกิจส่วนตัว	24	6.00
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	311	77.75
รวม	400	100.00

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 - 30,000 บาทมากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมาคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001 - 50,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001.- 40,000บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 - 60,000บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000	26	6.50
10,001-20,000	54	13.50
20,001 - 30,000	122	30.50
30,001 - 40,000	46	11.50
40,001 - 50,000	92	23.00
50,001 - 60,000	24	6.00
60,001 ขึ้นไป	36	9.00
รวม	400	100.00

4.2 สถานภาพทางการเงิน

ค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้

การศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้ที่ได้รับว่าค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 รองลงมาคือค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ในระดับน้อย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 ค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ในระดับมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ในระดับมาก จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และ ค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้

ค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้	จำนวน	ร้อยละ
มีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ระดับมากที่สุด	98	24.50
มีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ระดับมาก	64	16.00
มีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ระดับปานกลาง	111	27.75
มีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ระดับน้อย	103	25.75
มีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ระดับน้อยที่สุด	24	6.00
รวม	400	100.00

ภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้

การศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้บริโภครที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ที่ได้รับว่าภาระหนี้สูงกว่ารายได้ในระดับมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 มากที่สุด รองลงมาคือภาระหนี้สูงกว่ารายได้ในระดับน้อย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 ภาระหนี้สูงกว่ารายได้ในระดับปานกลาง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ภาระหนี้สูงกว่ารายได้ในระดับมาก จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 และ ภาระหนี้สูงกว่ารายได้ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้

ภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้	จำนวน	ร้อยละ
มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับมากที่สุด	111	27.75
มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับมาก	63	15.75
มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับปานกลาง	94	23.50
มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับน้อย	107	26.75
มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับน้อยที่สุด	25	6.25
รวม	400	100.00

ภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า ผู้บริโภคที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ที่ได้รับว่าภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 มากที่สุด รองลงมาคือภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 ภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้อยู่ในระดับน้อย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 ภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้อยู่ในระดับมาก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 และ ภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้

ภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้	จำนวน	ร้อยละ
มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับมากที่สุด	123	30.75
มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับมาก	67	16.75
มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับปานกลาง	93	23.25
มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับน้อย	86	21.50
มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ระดับน้อยที่สุด	31	7.75
รวม	400	100.00

4.3 การประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าสรุปในแต่ละด้าน

การศึกษาครั้งนี้พบว่าปัจจัยด้านเงื่อนไขต่างๆ เป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน ปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ และปัจจัยด้านคุณลักษณะของบุคคล ตามลำดับ

คุณสมบัติของบุคคล มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากคิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาคือ มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.50 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับปานกลาง ร้อยละ 21.00 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อย ร้อยละ 9.00 และมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 5.75 ตามลำดับ

ความสามารถในการหารายได้ มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.50 มากที่สุดรองลงมาคือมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมาก ร้อยละ 36.75 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.25 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อย ร้อยละ 7.50 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ความเข้มแข็งทางการเงิน มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 46.50 มากที่สุดรองลงมาคือมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมาก ร้อยละ 31.25 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อย ร้อยละ 14.75 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.50 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านเงื่อนไขต่างๆ มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 39.50 มากที่สุดรองลงมาคือมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับปานกลาง ร้อยละ 30.25 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยมากที่สุด ร้อยละ 15.25 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมาก ร้อยละ 13.50 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากที่สุด ร้อยละ 1.50 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.11 ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามการประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

ตารางที่ 4.11 ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามการประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

ปัจจัยความเสี่ยง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านคุณลักษณะของบุคคล	30.50	33.75	21.00	9.00	5.75	2.26	1.15	เสี่ยงน้อย
ใช้ชื่อเครื่องประดับ, เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ หรือทองเที่ยว	6.75	18.25	21.00	28.00	26.00	2.52	1.24	เสี่ยงน้อย
มักจะซื้อสินค้ารุ่นใหม่แทนของเก่าทันทีที่มีสินค้ารุ่นใหม่	0	7.12	22.65	25.45	44.78	1.92	0.98	เสี่ยงน้อย
ชอบการเสี่ยงโชค	7.75	3.75	23.75	34.25	30.50	2.24	1.16	เสี่ยงน้อย
เลือกผ่อนชำระและเก็บเงินสดไว้สำรองใช้จ่าย	10.75	23.00	20.50	18.25	27.50	2.71	1.37	เสี่ยงปานกลาง
ด้านความสามารถในการหารายได้	9.25	36.75	43.50	7.50	3.00	2.58	0.87	เสี่ยงน้อย
มีรายจ่ายฉุกเฉินเสมอ	9.04	22.34	34.57	19.41	14.63	2.92	1.17	เสี่ยงปานกลาง
มีรายได้สม่ำเสมอ	0	4.50	24.75	31.25	39.50	1.94	0.91	เสี่ยงน้อย
มีรายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำ	27.25	18.50	22.75	25.25	6.25	3.35	1.29	เสี่ยงปานกลาง
ใช้วงเงินสินเชื่อเพื่อชำระบัตรเครดิตหรือหนี้สินอื่น	6.00	20.75	15.25	12.25	45.75	2.29	1.38	เสี่ยงน้อย
ความเข้มแข็งทางการเงิน	4.50	31.25	46.50	14.75	3.00	2.81	0.85	เสี่ยงปานกลาง
มีเงินออม	4.57	15.23	45.69	23.35	11.17	2.79	0.99	เสี่ยงปานกลาง
มีวงเงินประกันชีวิต	15.50	19.25	21.25	32.00	12.00	2.94	1.27	เสี่ยงปานกลาง
มีกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ที่ปลอดภาระ	16.75	16.25	39.00	20.50	7.50	3.14	1.15	เสี่ยงปานกลาง
งานประจำมีความมั่นคง	3.00		37.50	45.00	14.50	2.32	0.83	เสี่ยงน้อย

ตารางที่ 4.11 ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามการประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า (ต่อ)

ปัจจัยความเสี่ยง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ปัจจัยด้านเงื่อนไขต่างๆ	1.50	13.50	30.25	39.50	15.25	3.54	0.96	เสี่ยงมาก
ธุรกิจหรืองานประจำมีคู่แข่ง								เสี่ยงปานกลาง
	17.26	46.70	17.51	9.39	9.14	3.54	1.15	กลาง
สินค้าที่ใช้มีราคาสูงขึ้นมากกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น	32.25	26.75	27.25	9.25	4.50	3.73	1.14	เสี่ยงมาก
ผู้บริหารในธุรกิจเป็นผู้มีความสามารถแก้วิกฤติได้	7.50	12.50	48.50	23.75	7.75	2.88	0.98	เสี่ยงปานกลาง
ได้รับวงเงินสินเชื่อมากกว่า 1 สถาบันการเงิน	19.75	39.50	21.25	13.50	6.00	3.54	1.13	เสี่ยงปานกลาง

*หมายเหตุ - Recode ข้อมูลแล้ว

4.4 สมมติฐานในการศึกษา

4.4.1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านต่างๆของผู้ที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ คุณสมบัตินี้ที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า แบ่งเป็น คุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงิน และด้านเงื่อนไขต่างๆ

เพศต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษานี้พบว่า ในภาพรวมเพศของผู้บริโภคไม่มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อเปรียบเทียบแต่ละปัจจัยที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าพบว่าเพศมีปัจจัยต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่เพศชายมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลมากกว่าเพศ

หญิง และเพศชายมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้น้อยกว่าเพศหญิง ส่วนปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน ปัจจัยอื่นๆ พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.12 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระหว่างเพศและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ t

ตารางที่ 4.12 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระหว่างเพศและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ t

ความเสี่ยง	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig
ภาพรวม					
ชาย	167	2.66	1.00	0.21	0.84
หญิง	190	2.68	0.64		
คุณลักษณะส่วนบุคคล					
ชาย	179	2.32	1.33	2.64	0.01*
หญิง	214	2.12	0.87		
ความสามารถในการหารายได้					
ชาย	180	2.32	0.80	-3.78	0.00*
หญิง	196	2.62	0.70		
ความเข้มแข็งทางการเงิน					
ชาย	180	2.82	0.93	0.50	0.62
หญิง	214	2.79	0.79		
ปัจจัยอื่นๆ					
ชาย	186	3.49	1.08	-0.89	0.37
หญิง	208	3.53	0.81		

อายุต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้บริโภคที่มีอายุต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า ช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าต่ำกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความถี่พบว่าช่วงอายุ ไม่มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน ความสามารถในการหารายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ช่วงอายุมีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านความสามารถในการหารายได้และปัจจัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลน้อยกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี แต่มากกว่าช่วงอายุ 41 – 50 ปี ช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลมากกว่าช่วงอายุระหว่าง ช่วงอายุ 42 – 50 ปี และช่วงอายุช่วงอายุ 41 – 50 ปีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลน้อยกว่าช่วงอายุระหว่าง 51 – 65 ปี

ปัจจัยด้านอื่นๆ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านอื่นๆ น้อยกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และพบอีกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านอื่นๆ มากกว่าช่วงอายุระหว่าง 51 – 65 ปี

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

ช่วงอายุ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ภาพรวม				
21 - 30 ปี	2.39	1.00	8.78	0.00*
31 - 40 ปี	2.93	0.68		
41 - 50 ปี	2.53	0.82		
51 - 65 ปี	2.67	0.97		

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้
ล่าช้าโดยสถิติ F (ต่อ)

ช่วงอายุ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
คุณลักษณะส่วนบุคคล				
21 - 30 ปี	2.27	0.97	23.23	0.00*
31 - 40 ปี	2.66	1.10		
41 - 50 ปี	1.79	0.98		
51 - 65 ปี	2.50	1.14		
ความสามารถในการหารายได้				
21 - 30 ปี	1.98	1.01	12.82	0.00*
31 - 40 ปี	2.75	0.67		
41 - 50 ปี	2.40	0.68		
51 - 65 ปี	2.33	0.49		
ความเข้มแข็งทางการเงิน				
21 - 30 ปี	2.90	0.80	1.60	0.19
31 - 40 ปี	2.86	0.90		
41 - 50 ปี	2.70	0.89		
51 - 65 ปี	3.00	0.00		
ปัจจัยอื่นๆ				
21 - 30 ปี	3.27	0.97	3.06	0.03*
31 - 40 ปี	3.67	0.84		
41 - 50 ปี	3.48	1.02		
51 - 65 ปี	3.25	0.85		

สถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้บริโภครวมที่มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าสถานภาพโสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าสถานภาพสมรส

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการ

การหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า สถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านปัจจัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่าง สถานภาพสมรสและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริโภค เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า สถานภาพโสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าสถานภาพสมรส และสถานะ หม้าย/หย่าร้าง

ปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า สถานภาพโสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าสถานภาพสมรส และสถานะ หม้าย/หย่าร้าง

ปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าสถานภาพ โสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าสถานภาพสมรส แต่น้อยกว่าสถานะ หม้าย/หย่าร้าง สถานภาพสมรสมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าสถานภาพ หม้าย/หย่า

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพสมรสและ ความเสี่ยงที่อาจ ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

สถานะภาพ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ภาพรวม				
โสด	2.81	0.79	4.54	0.01*
สมรส	2.54	0.87		
หย่าร้าง/หม้าย	3.00	0.00		
คุณลักษณะส่วนบุคคล				
โสด	2.64	1.23	15.67	0.00*
สมรส	1.96	0.93		
หย่าร้าง/หม้าย	1.60	0.51		

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพสมรสและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F (ต่อ)

สถานะภาพ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ความสามารถในการหารายได้				
โสด	2.31	0.80	5.54	0.00*
สมรส	2.55	0.73		
หย่าร้าง/หม้าย	3.00	0.00		
ความเข้มแข็งทางการเงิน				
โสด	2.98	0.80	20.30	0.00*
สมรส	2.62	0.82		
หย่าร้าง/หม้าย	3.80	1.01		
ปัจจัยอื่นๆ				
โสด	3.56	0.75	2.06	0.13
สมรส	3.45	1.08		
หย่าร้าง/หม้าย	4.00	0.00		

จำนวนบุตรต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษาครั้งนี้พบว่าครอบครัวที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าครอบครัวที่มีจำนวนที่ไม่มีบุตรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าครอบครัวที่มีบุตร 1 คน แต่น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 1 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และ ครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 2 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าจำนวนบุตรในครอบครัวต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ และปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าสถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนบุตรและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าครอบครัวที่มีจำนวนที่ไม่มีบุตรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน

และครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 1 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน

ปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าครอบครัวที่มีจำนวนที่ไม่มีบุตรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าครอบครัวที่มีบุตร 1 คน แต่น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 1 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และ ครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 2 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน

ปัจจัยด้านอื่นๆ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าครอบครัวที่มีจำนวนที่ไม่มีบุตรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าครอบครัวที่มีบุตร 1 คนและบุตร 2 คน แต่น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 1 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และ ครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 2 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนบุตรและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

สถานะภาพ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ภาพรวม				
โสด	2.81	0.79	4.54	0.01*
สมรส	2.54	0.87		
หย่าร้าง/หม้าย	3.00	0.00		
คุณลักษณะส่วนบุคคล				
โสด	2.64	1.23	15.67	0.00*
สมรส	1.96	0.93		
หย่าร้าง/หม้าย	1.60	0.51		
ความสามารถในการหารายได้				
โสด	2.31	0.80	5.54	0.00*
สมรส	2.55	0.73		
หย่าร้าง/หม้าย	3.00	0.00		

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนบุตรและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการ
ชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F (ต่อ)

สถานะภาพ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ความเข้มแข็งทางการเงิน				
โสด	2.98	0.80	20.30	0.00*
สมรส	2.62	0.82		
หย่าร้าง/หม้าย	3.80	1.01		
ปัจจัยอื่นๆ				
โสด	3.56	0.75	2.06	0.13
สมรส	3.45	1.08		
หย่าร้าง/หม้าย	4.00	0.00		

ระดับการศึกษาต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน การศึกษาครั้งนี้พบว่าระดับการศึกษาต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าการศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท หรือสูงกว่า และพบว่าการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าระดับการศึกษาต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงินและปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษาและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ส่วนการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า

ปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า การศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าการศึกษา

ระดับปริญญาตรีและระดับโทหรือสูงกว่า ส่วนการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า

ปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงินเมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าระดับปริญญาตรี

ปัจจัยด้านอื่นๆ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทหรือสูงกว่า

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษาและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

ระดับการศึกษา	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ภาพรวม				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.17	0.70	11.41	0.00*
ปริญญาตรี	2.71	0.83		
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	2.83	0.81		
คุณลักษณะส่วนบุคคล				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.17	1.23	8.31	0.00*
ปริญญาตรี	2.15	1.05		
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	2.51	1.23		
ความสามารถในการหารายได้				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.17	0.38	17.58	0.00*
ปริญญาตรี	2.42	0.80		
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	2.89	0.53		
ความเข้มแข็งทางการเงิน				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.50	0.51	3.82	0.02*
ปริญญาตรี	2.87	0.92		
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	2.69	0.68		
ปัจจัยอื่นๆ				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.33	0.96	38.71	0.00*
ปริญญาตรี	3.67	0.88		
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	3.49	0.77		

อาชีพกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสียหายพบว่าอาชีพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงิน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับอาชีพและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

ปัจจัยด้านอื่นๆ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพธุรกิจส่วนตัวและอาชีพอื่นๆ ส่วนอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพอื่นๆ

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอาชีพและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

อาชีพ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ภาพรวม				
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	2.96	1.07	3.43	0.02*
ธุรกิจส่วนตัว	2.50	0.52		
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.63	0.79		
อื่นๆ	2.50	0.52		

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอาชีพและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิด
การชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F (ต่อ)

อาชีพ	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
คุณลักษณะส่วนบุคคล				
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	2.79	1.24	13.86	0.00*
ธุรกิจส่วนตัว	2.50	0.52		
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.08	1.04		
อื่นๆ	2.50	1.57		
ความสามารถในการหารายได้				
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	2.59	0.81	0.14	0.94
ธุรกิจส่วนตัว	2.50	0.52		
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.45	0.76		
อื่นๆ	2.50	0.52		
ความเข้มแข็งทางการเงิน				
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	2.97	0.95	1.86	0.14
ธุรกิจส่วนตัว	2.50	0.52		
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.79	0.85		
อื่นๆ	2.50	0.52		
ปัจจัยอื่นๆ				
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	3.74	0.89	7.27	0.00*
ธุรกิจส่วนตัว	3.00	0.00		
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.52	0.96		
อื่นๆ	2.50	0.52		

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน
การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้บริโภครายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำใ้
เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อ
เดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง
10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนและรายได้เฉลี่ย
ระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน ส่วนรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน

มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือน และรายได้เฉลี่ยมากกว่า 60,001 ขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนและรายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน แต่น้อยกว่า รายได้เฉลี่ย 60,001 ขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน แต่น้อยกว่า รายได้เฉลี่ย 60,001 ขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ย 60,001 ขึ้นไป

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่ารายได้ต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงิน และปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า โดยพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่สูงกว่าทุกระดับ รายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001 – 50,000 บาท และ สูงกว่าตั้งแต่ 60,001 บาท ขึ้นไป แต่มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาท รายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาท รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาท รายได้เฉลี่ยระหว่าง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาท รายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยมากกว่า 60,001 บาท

ปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า โดยพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

ไป รายได้เฉลี่ยระหว่าง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้
ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาท รายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาท
ต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยมากกว่า 60,001 บาท

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้
เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ภาพรวม				
ไม่เกิน 10,000	3.04	0.72	20.42	0.00*
10,001-20,000	1.88	0.94		
20,001 - 30,000	2.84	0.59		
30,001 - 40,000	2.59	0.50		
40,001 - 50,000	2.83	0.90		
50,001 - 60,000	2.00	0.00		
60,001 ขึ้นไป	3.00	1.02		
คุณลักษณะส่วนบุคคล				
ไม่เกิน 10,000	3.54	1.14	18.69	0.00*
10,001-20,000	1.56	0.69		
20,001 - 30,000	2.32	0.92		
30,001 - 40,000	2.57	0.75		
40,001 - 50,000	2.23	1.26		
50,001 - 60,000	1.00	0.00		
60,001 ขึ้นไป	2.17	1.08		

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าโดยสถิติ F (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ความสามารถในการหารายได้				
ไม่เกิน 10,000	1.50	0.51	30.05	0.00*
10,001-20,000	2.25	0.67		
20,001 - 30,000	2.66	0.65		
30,001 - 40,000	2.59	0.50		
40,001 - 50,000	2.57	0.82		
50,001 - 60,000	1.75	0.44		
60,001 ขึ้นไป	3.25	0.44		
ความเข้มแข็งทางการเงิน				
ไม่เกิน 10,000	3.04	0.72	4.70	0.00*
10,001-20,000	2.56	1.08		
20,001 - 30,000	2.90	0.77		
30,001 - 40,000	2.39	0.49		
40,001 - 50,000	3.03	1.05		
50,001 - 60,000	2.67	0.49		
60,001 ขึ้นไป	2.67	0.48		
ปัจจัยอื่นๆ				
ไม่เกิน 10,000	3.54	0.51	15.31	0.00*
10,001-20,000	2.67	1.17		
20,001 - 30,000	3.70	0.78		
30,001 - 40,000	3.22	0.84		
40,001 - 50,000	3.88	0.81		
50,001 - 60,000	2.67	0.49		
60,001 ขึ้นไป	4.00	0.83		

4.4.2 รายจ่าย ภาระหนี้ และภาระการผ่อนชำระมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independence variables) ได้แก่ รายจ่ายเมื่อเทียบกับรายได้ ภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ และ ภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้

ตัวแปรตาม (Dependence variables) ได้แก่ คุณสมบัติที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า แบ่งเป็น คุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงิน และด้านเงื่อนไขต่างๆ

รายจ่ายเมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

การศึกษาค้นคว้าพบว่าค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.58 ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีรายจ่ายสูงกว่ารายได้มาก ก็จะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน โดยด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดคือ ความสามารถในการหารายได้ โดยมีสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.48 รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.46 ปัจจัยอื่นๆ โดยมีสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.28 และความเข้มแข็งทางการเงิน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.22 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันระหว่างค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้และ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า กล่าวโดยสรุปผู้ที่มีรายจ่ายสูงกว่ารายได้มากจะส่งผลทำให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากตามกัน ไปด้วย โดยจะส่งผลให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้มากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ และความเข้มแข็งทางการเงินตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้และความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

รายจ่ายสูงกว่ารายได้	n	\bar{x}	S.D.	r	Sig.
ภาพรวม					
ไม่เห็นด้วย	92	2.00	0.73	0.58*	0.00
เห็นด้วยน้อย	58	2.38	0.49		
เห็นด้วยปานกลาง	93	2.97	0.60		
เห็นด้วยมาก	90	2.96	0.79		
เห็นด้วยมากที่สุด	24	3.75	0.44		
คุณลักษณะส่วนบุคคล					
ไม่เห็นด้วย	98	1.37	0.60	0.46*	0.00
เห็นด้วยน้อย	64	2.20	0.60		
เห็นด้วยปานกลาง	111	2.35	1.22		
เห็นด้วยมาก	96	2.71	1.19		
เห็นด้วยมากที่สุด	24	3.00	0.72		
ความสามารถในการหารายได้					
ไม่เห็นด้วย	92	2.07	0.85	0.48*	0.00
เห็นด้วยน้อย	58	2.14	0.76		
เห็นด้วยปานกลาง	99	2.52	0.50		
เห็นด้วยมาก	103	2.76	0.55		
เห็นด้วยมากที่สุด	24	3.50	0.51		
ความเข้มแข็งทางการเงิน					
เห็นด้วยมากที่สุด	98	2.49	0.71	0.22*	0.00
เห็นด้วยมาก	64	2.83	0.61		
เห็นด้วยปานกลาง	111	2.92	0.89		
เห็นด้วยน้อย	97	2.79	0.90		
ไม่เห็นด้วย	24	3.50	1.14		

ตารางที่ 4.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้และ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า (ต่อ)

รายจ่ายสูงกว่ารายได้	n	\bar{x}	S.D.	r	Sig.
ปัจจัยอื่นๆ					
ไม่เห็นด้วย	98	3.27	1.20	0.28*	0.00
เห็นด้วยน้อย	64	3.16	0.72		
เห็นด้วยปานกลาง	105	3.60	0.69		
เห็นด้วยมาก	103	3.65	0.92		
เห็นด้วยมากที่สุด	24	4.50	0.51		

ภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.51 ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้มาก ก็จะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน โดยด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดคือ ความสามารถในการหารายได้ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.49 รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.42 ปัจจัยอื่นๆ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.28 และความเข้มแข็งทางการเงิน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.27 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้และ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า กล่าวโดยสรุป ผู้ที่มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้มากจะส่งผลทำให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นตามกันไปด้วย โดยจะส่งผลให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้มากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ และความเข้มแข็งทางการเงินตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้และความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

ภาระหนี้สูงเมื่อเทียบกับรายได้	n	\bar{x}	S.D.	r	Sig.
ภาพรวม					
ไม่เห็นด้วย	105	2.12	0.68	0.51*	0.00
เห็นด้วยน้อย	51	2.29	0.67		
เห็นด้วยปานกลาง	76	3.13	0.66		
เห็นด้วยมาก	100	2.83	0.73		
เห็นด้วยมากที่สุด	25	3.72	0.46		
คุณลักษณะส่วนบุคคล					
ไม่เห็นด้วย	111	1.56	0.77	0.42*	0.00
เห็นด้วยน้อย	63	1.81	0.59		
เห็นด้วยปานกลาง	94	2.77	1.45		
เห็นด้วยมาก	100	2.46	0.86		
เห็นด้วยมากที่สุด	25	3.00	0.71		
ความสามารถในการหารายได้					
ไม่เห็นด้วย	105	2.10	0.83	0.49*	0.00
เห็นด้วยน้อย	57	2.05	0.69		
เห็นด้วยปานกลาง	82	2.55	0.50		
เห็นด้วยมาก	107	2.78	0.54		
เห็นด้วยมากที่สุด	25	3.48	0.51		
ความเข้มแข็งทางการเงิน					
ไม่เห็นด้วย	111	2.50	0.84	0.27*	0.00
เห็นด้วยน้อย	57	2.68	0.66		
เห็นด้วยปานกลาง	94	2.97	0.59		
เห็นด้วยมาก	107	2.81	0.98		
เห็นด้วยมากที่สุด	25	3.72	0.84		

ตารางที่ 4.20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้และความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า (ต่อ)

ภาระหนี้สูงเมื่อเทียบกับรายได้	n	\bar{x}	S.D.	r	Sig.
ปัจจัยอื่นๆ					
ไม่เห็นด้วย	111	3.19	1.07	0.28*	0.00
เห็นด้วยน้อย	63	3.14	0.84		
เห็นด้วยปานกลาง	88	3.93	0.69		
เห็นด้วยมาก	107	3.56	0.85		
เห็นด้วยมากที่สุด	25	4.20	0.87		

ภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

การศึกษานี้พบว่าภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.52 ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้มาก ก็จะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน โดยด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดคือ ความสามารถในการหารายได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.48 รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.30 ความเข้มแข็งทางการเงิน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.27 และปัจจัยอื่นๆ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.23 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ กล่าวโดยสรุปผู้ที่มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้มากจะส่งผลทำให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นตามกันไปด้วย โดยจะส่งผลให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้มากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล ความเข้มแข็งทางการเงิน และปัจจัยอื่นๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างภาวะการผอมซำระหนึเมื่อเทียบกับรายได้ และ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการซำระหนึดำซำ

ภาวะการผอมซำระหนึสูง เมื่อเทียบกับรายได้	n	\bar{x}	S.D.	r	Sig.
ภาพรวม					
เห็นด้วยมากที่สุด	117	2.06	0.61	0.52*	0.00
เห็นด้วยมาก	61	2.77	1.06		
เห็นด้วยปานกลาง	75	3.00	0.57		
เห็นด้วยน้อย	73	2.85	0.57		
ไม่เห็นด้วย	31	3.58	0.50		
คุณลักษณะส่วนบุคคล					
เห็นด้วยมากที่สุด	123	1.65	0.80	0.30*	0.00
เห็นด้วยมาก	67	2.45	1.56		
เห็นด้วยปานกลาง	93	2.48	1.08		
เห็นด้วยน้อย	79	2.24	0.80		
ไม่เห็นด้วย	31	3.00	0.63		
ความสามารถในการหารายได้					
เห็นด้วยมากที่สุด	117	1.99	0.79	0.48*	0.00
เห็นด้วยมาก	61	2.49	0.67		
เห็นด้วยปานกลาง	81	2.63	0.62		
เห็นด้วยน้อย	86	2.65	0.48		
ไม่เห็นด้วย	31	3.39	0.50		
ความเข้มแข็งทางการเงิน					
เห็นด้วยมากที่สุด	123	2.46	0.81	0.27*	0.00
เห็นด้วยมาก	67	2.96	0.71		
เห็นด้วยปานกลาง	93	2.84	0.63		
เห็นด้วยน้อย	80	2.94	1.00		
ไม่เห็นด้วย	31	3.39	1.02		

ตารางที่ 4.21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างภาวะการผ่นชำระหนี้เมื่อเทียบกับ รายได้และ ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า (ต่อ)

ภาวะการผ่นชำระหนี้สูง เมื่อเทียบกับรายได้	n	\bar{x}	S.D.	r	Sig.
ปัจจัยอื่นๆ					
เห็นด้วยมากที่สุด	123	3.22	1.03	0.23*	0.00
เห็นด้วยมาก	67	3.37	0.98		
เห็นด้วยปานกลาง	87	3.86	0.63		
เห็นด้วยน้อย	86	3.45	0.92		
ไม่เห็นด้วย	31	4.16	0.78		

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนด
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความเสี่ยงจากการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่าย ภาระหนี้และภาระการผ่อนชำระหนี้ กับปัจจัยที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยแนวความคิดที่เกี่ยวกับการดำเนินการให้สินเชื่อ (วิเคราะห์สินเชื่อ) ของผู้ประกอบการ แนวคิดเรื่องการเงินส่วนบุคคล แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดกับผู้ประกอบการในกรณีมีจำนวนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในสัดส่วนสูง และแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อส่วนบุคคลของผู้บริโภค และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการสินเชื่อสัมพันธ์กับปัจจัยด้านต่างๆของผู้กู้ที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า
2. รายได้ รายจ่ายและภาระหนี้และภาระการผ่อนชำระมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ใช้และเคยใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันที่ปัจจุบันอยู่ในระหว่างผ่อนชำระในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและเคยผ่อนชำระหนี้ล่าช้าเกิน 1 รอบบัญชี (1เดือน) โดยจะทำการกำหนดขนาดของจากกลุ่มประชากรนี้ด้วยวิธีคำนวณของยามานะ (Yamane 1967, 886) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 ด้านรายจ่าย ภาระหนี้ และภาระการผ่อนชำระ ส่วนที่ 3 ด้านการประเมินความเสี่ยงจากคุณสมบัติต่างๆ

ที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบ Alpha ของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.89 ถือว่าอยู่ในระดับสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคสแควร์ ค่าสถิติ t-test ค่าสถิติ F-test ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สรุปว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นหญิง มากที่สุด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 และเป็นชาย จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 มีช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาคือ 31 - 40 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 ช่วงอายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 และช่วงอายุระหว่าง 51 - 65 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ มีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมาคือสถานภาพโสด จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 และสถานภาพหย่าร้าง/หม้ายจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ มีผู้ที่มีครอบครัวแล้ว และผู้ที่เคยมีครอบครัว มีบุตร 2 คน มากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.36 รองลงมาคือไม่มีบุตร จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.12 มีบุตร 1 คน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.69 และมีบุตรมากกว่า 2 คน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 ตามลำดับ มีกลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00 รองลงมาคือปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มากที่สุด จำนวน 311 คน คิดเป็นร้อยละ 77.75 รองลงมาคือพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 และธุรกิจส่วนตัว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท มากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมาคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001 - 50,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท

จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 - 60,000บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 สถานภาพทางการเงิน

ค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้ การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ใช้บริการสินเชื่อมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้ที่ได้รับว่าค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 รองลงมาคือค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับน้อย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 ค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับมาก จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และ ค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

ภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ใช้บริการสินเชื่อมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ที่ได้รับว่าภาระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 มากที่สุด รองลงมาคือภาระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับน้อย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 ภาระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ภาระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับมาก จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 และ ภาระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ใช้บริการสินเชื่อมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ที่ได้รับว่าภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 มากที่สุด รองลงมาคือภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 ภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับน้อย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 ภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับมาก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 และ ภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้ออยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

การศึกษาครั้งนี้พบว่าปัจจัยด้านเงื่อนไขต่างๆ เป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ ตามลำดับ

คุณสมบัติส่วนบุคคล มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาคือ มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.50 มี

ความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับปานกลาง ร้อยละ 21.00 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อย ร้อยละ 9.00 และมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 5.75 ตามลำดับ

ความสามารถในการหารายได้ มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.50 มากที่สุดรองลงมาคือมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมาก ร้อยละ 36.75 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.25 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อย ร้อยละ 7.50 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ความเข้มแข็งทางการเงิน มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 46.50 มากที่สุดรองลงมาคือมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมาก ร้อยละ 31.25 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อย ร้อยละ 14.75 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.50 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านเงื่อนไขต่างๆ มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 39.50 มากที่สุดรองลงมาคือมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับปานกลาง ร้อยละ 30.25 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับน้อยมากที่สุด ร้อยละ 15.25 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมาก ร้อยละ 13.50 มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าระดับมากที่สุด ร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์และความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

เพศ ไม่มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อเปรียบเทียบแต่ละปัจจัยที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าพบว่าเพศมีปัจจัยต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่เพศชายมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลมากกว่าเพศหญิง และเพศชายมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้น้อยกว่าเพศหญิง ส่วนปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน ปัจจัยอื่นๆ พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุ มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า ช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าช่วงอายุ ไม่มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ ความสามารถในการหารายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ช่วงอายุมีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถานภาพ มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าสถานภาพโสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าสถานภาพสมรส เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าสถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าสถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านปัจจัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำนวนบุตร มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าครอบครัวที่มีจำนวนที่ไม่มีบุตรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าครอบครัวที่มีบุตร 1 คน แต่น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 1 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และ ครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 2 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าจำนวนบุตรในครอบครัวต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า ในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ และปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าสถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษา มีผลความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่า และพบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าระดับการศึกษาต่างกันมีความเสี่ยง

ที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงินและปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อาชีพ มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสียงพบว่าอาชีพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงิน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนและรายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน ส่วนรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือน และรายได้เฉลี่ยมากกว่า 60,001 ขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนและรายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน แต่น้อยกว่า รายได้เฉลี่ย 60,001 ขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน แต่น้อยกว่า รายได้เฉลี่ย 60,001 ขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ย 60,001 ขึ้นไป เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสียงพบว่ารายได้ต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงิน และปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่าย ภาระหนี้ และภาระการผ่อนชำระกับปัจจัย ความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

รายจ่ายเมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มียอดรายจ่ายสูงกว่ารายได้มาก ก็จะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นด้วยโดยจะส่งผลให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้มากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ และความเข้มแข็งทางการเงินตามลำดับ

ภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้มาก ก็จะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นด้วยโดยจะส่งผลให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้มากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ และความเข้มแข็งทางการเงินตามลำดับ

ภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้มาก ก็จะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นด้วยโดยจะส่งผลให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้มากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล ความเข้มแข็งทางการเงิน และปัจจัยอื่นๆ ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งพบว่าเพศเป็นปัจจัยส่วนบุคคล เพียงปัจจัยเดียวที่ไม่มีผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ ศรีบุญต์ (2544) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติผิดเงื่อนไขการปรับโครงสร้างหนี้ลูกหนี้สินเชื่อบุคคล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ พบว่าเพศก็ไม่มีผลต่อปัจจัยในการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดเช่นกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ อันได้แก่อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปัจจัยด้านอายุที่พบว่าช่วงอายุระหว่าง 21 - 30 ปี

และช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี เนื่องจากอายุระหว่าง 31 – 40 ปี เป็นช่วงก่อร่างสร้างตัว ทำให้มีภาระหนี้สินมากกว่าช่วงอายุอื่น อาจมีหนี้สินเพื่อที่อยู่อาศัย รถยนต์ รวมทั้งการมีสมาชิกใหม่ในครอบครัว ซึ่งนับว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถปฏิเสธการจ่ายได้เลย ส่วนด้านสถานภาพ พบว่า โสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าสถานภาพสมรส อาจเนื่องจากคนโสดไม่มีภาระรับผิดชอบมาก เลยทำให้อาจจะปล่อยปะละเลย กับการวางแผนชีวิต มากกว่าคนที่สมรสแล้ว เพราะเนื่องจากมีที่ปรึกษาชีวิตเพิ่ม รวมทั้งมีรายได้และค่าใช้จ่ายเพิ่ม ทำให้ต้องมีการวางแผนค่าใช้จ่ายเป็นยอดคามากกว่าคนโสด และพบอีกว่าสำหรับครอบครัวที่ไม่มีบุตรก็ยังไม่มีการใช้เงินทำให้มีโอกาสเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าครอบครัวที่มีบุตร 1 คน แต่ก็นับว่าโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน อาจเนื่องจากค่าใช้จ่าย ครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน มีค่าใช้จ่ายมาก ทั้งค่ากินอยู่ และค่าเล่าเรียน นับว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมากขึ้นตามตัว ส่วนระดับการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ วิงวอน(2547) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการไม่ชำระหนี้ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ของลูกหนี้ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) หน่วยแก้ไขหนี้ผู้รพพบว่า ช่วงอายุ 31- 40 ปี และบุคคลที่มีจำนวนบุตร 1-2 คนมีการปฏิบัติผิดเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มากที่สุด ในด้านการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าการศึกษา ระดับปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่า นับว่าเป็นที่ที่ไม่ตรงตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ เป็นที่น่าแปลกใจว่า ทำไมผู้ที่มีการศึกษาต่ำ มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า น้อยกว่าระดับ การศึกษาที่สูงกว่า ซึ่งมีประเด็นที่ต้องศึกษาต่อเพื่อหาสาเหตุ หรือเพื่อยืนยันผลการศึกษานี้อีกครั้ง แต่เป็นไปได้ว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี อาจจะไม่รู้ข้อกฎหมายมาก มีความเกรงกลัว กฎหมาย จึงทำให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ได้รับจากสถาบันการเงินที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องหนี้สินภาคครัวเรือน ได้ระบุว่าผู้มีรายได้น้อยจะเข้าถึงเงินกู้ในระบบได้น้อยกว่าจึงต้องหัน ไปพึ่งเงินกู้นอกระบบและอาจ มีหนี้เสียในสัดส่วนที่มากแต่ข้อมูลไม่ได้เข้าระบบและเงินกู้นอกระบบอาจไม่มีกฎระเบียบรองรับ ให้คู่จากความใกล้ชิดกัน ใจกัน เมื่อถูกทวงหนี้จึงมักจะผลัดผ่อนเพื่อนำเงินมาชำระหนี้สินใน ระบบก่อน แต่ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า อาจมีการวางแผนการจัดการเรื่องเงินที่ซับซ้อน ในการกู้ยืมเงิน เช่นการยืมเงินจากอีกสถาบันการเงินหนึ่ง เพื่อไปจ่ายอีกสถาบันการเงินหนึ่ง และ แม้ในปัจจุบันมี การตรวจสอบเครดิตบูโรแต่ระบบการตรวจสอบนี้ก็มิได้ครอบคลุมถึงเงินกู้นอกระบบ ทำให้ สถาบันการเงินที่ให้บริการไม่สามารถตรวจสอบจำนวนหนี้เหล่านี้ได้ ด้านอาชีพพนักงาน/ลูกจ้าง บริษัทเอกชนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพข้าราชการ/พนักงาน

รัฐวิสาหกิจ เนื่องจากความมั่นคงของอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีมากกว่า การจ่ายเงินเดือนที่ตรงกำหนด ผลตอบแทน สวัสดิการต่างๆ ที่บริษัทเอกชนไม่มีให้ เช่นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัว ซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดค่าใช้จ่าย และทำให้เกิดความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าได้ การศึกษาครั้งนี้มีการกำหนดรายได้เฉลี่ยปลีกย่อยจำนวนมาก ทำให้มองไม่เห็นภาพรวม แต่ได้ข้อสรุปที่ค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมาก ไม่ได้หมายความว่าอัตราความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยลง เพราะว่าการมีรายได้มาก ก็ย่อมทำให้เกิดภาระหนี้สินได้มากเป็นเงาตามตัวเช่นกัน

การศึกษานี้ยังพบว่าค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้ในระดับมากและมากที่สุดรวมกันถึงร้อยละ 40.5 และ ในระดับน้อยที่สุด มีเพียงร้อยละ 6 เท่านั้นแสดงให้เห็นถึงผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีภาระค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ที่หาได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คารณี พุทธิวิบูลย์ (2543) ที่ทำการศึกษานโยบายการจัดการสินเชื่อพบว่าลูกหนี้ที่ชำระล่าช้าเป็นประจำส่วนหนึ่งเกิดจากการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันสุรุ่ยสุร่ายทำให้หารายได้ไม่พอกับรายจ่าย ในด้านของภาระหนี้เทียบกับรายได้พบว่าผู้ใช้บริการที่มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้มากที่สุดมีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 27.75 มากที่สุดกว่าในทุกระดับ ซึ่งผลเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพราะจากการศึกษานี้พบว่าเงื่อนไขการให้สินเชื่อประเภทหนึ่งของสถาบันการเงินต่างๆ จะให้วงเงินแก่ผู้ใช้บริการที่ได้รับการอนุมัติ 3-5 เท่าของรายได้และมีระยะเวลาผ่อนชำระ 6 เดือน - 5 ปี และการศึกษานี้ยังพบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีวงเงินกู้มากกว่า 1 สถาบันการเงินอีกด้วย ในด้านภาระการผ่อนชำระเมื่อเทียบกับรายได้พบว่าผู้ใช้บริการตอบว่าภาระการผ่อนชำระหนี้มากกว่ารายได้อยู่ในระดับมาก และมากที่สุดรวมกันถึงร้อยละ 47.5 และผู้ใช้บริการที่มีภาระรายจ่าย ภาระหนี้ ภาระการผ่อนชำระที่สูงกว่ารายได้จะมีปัจจัยที่ทำให้ชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงศ์ ศรีบุคค์ (2544) ที่ได้ทำการศึกษานโยบายที่มีผลต่อการปฏิบัติผิดเงื่อนไขการปรับโครงสร้างหนี้ลูกหนี้สินเชื่อบุคคล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ พบว่าลูกหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้นั้นมีความไม่สอดคล้องกับอัตราการผ่อนชำระหนี้ และรายได้ที่ได้รับต่อเดือน และยังสอดคล้องกับ บทวิจัยของสำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2548) ที่ทำการศึกษาร่องธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลพบว่ารายได้ของลูกหนี้ที่ได้รับยังไม่พอกับการชำระหนี้เพียงอย่างเดียว และทำให้ไม่สามารถจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นๆในชีวิตประจำวันได้ อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า และเป็น NPL ได้มโนอนาคต หรืออาจจะทำให้ต้องแสวงหาแหล่งเงินกู้เพิ่มขึ้น แต่เมื่อมีการพัฒนาเครดิตบูโรและสถาบันการเงินในระบบเข้าร่วมเป็นสมาชิกกันมากขึ้น รวมถึงถ้าธนาคารแห่งประเทศไทยออกกฎเกณฑ์ควบคุมที่เข้มงวด จะทำให้ผู้กู้กลุ่มนี้หันไปใช้

เงินกู้ยืมระบบและทำให้หนี้สินภาคครัวเรือนของประเทศไม่สะท้อนภาพตามความเป็นจริงและก่อให้เกิดปัญหาต่างทางเศรษฐกิจตามมา

พฤติกรรมที่พบในการศึกษาครั้งนี้ที่มีผลต่อความเสี่ยงในการที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าหรือลดลง ตามลำดับ สินค้าที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวันมีราคาสูงขึ้น รองลงมาคือ ธุรกิจหรืองานประจำของท่านมีคู่แข่ง ท่านได้รับวงเงินสินเชื่อมากกว่า 1 สถาบัน ท่านมีรายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำ ท่านมักมีรายจ่ายฉุกเฉินเสมอ ท่านมีกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ที่ปลอดภาระ ท่านมีวงเงินประกันชีวิต สินค้าที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวันมีราคา ท่านมีเงินออม ท่านมักเลือกผ่อนชำระเมื่อมีการใช้วงเงิน ท่านใช้วงเงินสินเชื่อในการซื้อเครื่องประดับ ท่านคิดว่างานประจำของหรือกิจการของท่านใช้วงเงินสินเชื่อเงินสดเพื่อชำระบัตรเครดิต ท่านชอบการเสี่ยงโชค ท่านมักจะซื้อสินค้ารุ่นใหม่แทนของเก่าทันที ท่านมีรายได้สม่ำเสมอ ตามลำดับ แต่เมื่อมีการวิเคราะห์พฤติกรรมออกมาก็พบว่าความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมหรือเงื่อนไขเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่สามารถทราบได้ในขณะที่พิจารณาสินเชื่อ ดังนั้นการวิเคราะห์ความเสี่ยงจำเป็นต้องศึกษาหลายๆ ปัจจัย อาจมีแบบการทดสอบ การตรวจสอบจากประวัติทางการเงิน เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงได้แม่นยำที่สุด รวมทั้งเพื่อกำหนดอัตราดอกเบี้ย ให้คุ้มกับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละรายได้ถูกต้องและเป็นธรรมมากขึ้น การศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงแนวทางในการช่วยในการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงเท่านั้น

เมื่อทำการวิเคราะห์จำแนกรายด้าน ผลการวิเคราะห์สามารถแยกเป็นรายข้อได้ดังนี้

5.2.1 ข้อมูลด้านคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ผู้ใช้บริการ

การศึกษานี้พบว่าผู้ใช้และเคยใช้บริการสินเชื่อบุคคลประเภทสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันที่ปัจจุบันอยู่ในระหว่างผ่อนชำระกับผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและเคยผ่อนชำระหนี้ล่าช้าเกิน 1 รอบบัญชี (1เดือน) โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.50 ช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มากที่สุด ร้อยละ 44.50 สถานภาพสมรส ร้อยละ 58.50 มีบุตร 2 คน ร้อยละ 39.36 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 73.00 อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 77.75 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท ร้อยละ 30.50 ผลการศึกษาสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเพศหญิงที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41 - 50 ปี ที่สมรสแล้ว มีบุตรจำนวน 2 คน มีภาระในการใช้จ่ายในครอบครัวมากกว่า ช่วงอื่นๆ และอายุช่วงของบุตรยังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงมหาวิทยาลัย ซึ่งมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เพิ่มเติมจากค่าเล่าเรียนปกติ ได้แก่ค่าเรียนพิเศษต่างๆ ของบุตร สินค้าฟุ่มเฟือยต่างๆของบุตร ซึ่งมีผลทำให้เกิดค่าใช้จ่ายที่มากขึ้น และสอดคล้องกับการศึกษาของศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2550) ที่

พบว่ารายได้ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท จะมีค่าใช้จ่ายที่มากกว่ารายได้อยู่มากถึง 1.42 เท่า ซึ่งจะทำให้เกิดจำนวนหนี้สินในสัดส่วนที่มากและรวดเร็วได้ ส่วนอาชีพที่พบคือข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ การศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องมาจากการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นวุฒิการศึกษาขั้นต้นสำหรับ ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และสายอาชีพนี้มีความมั่นคงในหน้าที่การงาน ทำให้การ กู้ยืมหนี้สินได้โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน เนื่องจากสถาบันการเงินเชื่อมั่นว่าหน้าที่การงานมี ความมั่นคง ทำให้ปล่อยสินเชื่อมากกว่าสายอาชีพอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับบทวิเคราะห์ของ คณะกรรมการตรวจสอบภาคราชการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ซึ่งระบุว่าข้าราชการได้รับ ค่าตอบแทนต่ำ มีภาระค่าใช้จ่ายของตนและครอบครัวสูง ทำให้มีภาระหนี้สินสะสมและพอกพูน เป็นอันมาก อีกทั้งภาระหนี้สินของข้าราชการนั้นส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความค้ำยอโอกาสทาง เศรษฐกิจ และความเสียบเปรียบในภาวะจำยอมที่ต้องกู้ยืมจากแหล่งต่าง ๆ อีกทั้งจากประสบการณ์ การทำงานด้านการวิเคราะห์สินเชื่อของผู้วิจัยเองพบว่าคนกลุ่มนี้ยังมีสวัสดิการเงินกู้มากมายกับ องค์กรของรัฐ หรือ ในหน่วยงาน เป็นสาเหตุทำให้สัดส่วนหนี้สินของสายอาชีพนี้มากกว่าสาย อาชีพอื่น

5.2.2 สถานภาพทางการเงิน

การศึกษาค้นคว้าพบว่า ค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้ สูงกว่ารายได้ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.75 ส่วนภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ สูงกว่ารายได้ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.75 ภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.75 แสดงให้เห็นว่า สถานภาพการเงินค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือนมีมากกว่ารายรับ ไม่มาก แต่ว่าภาระหนี้สินเดิมมี มากกว่ารายรับที่ได้อีกมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกลุ่มการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2548) ซึ่งระบุว่าในปี 2539 หนี้ครัวเรือนไทยอยู่ที่ระดับร้อยละ 40 แต่ ในปี 2547 ปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 58 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากนวัตกรรมทางการเงิน ใหม่ๆและการแข่งขันที่ดุเดือด แต่รายได้ปรับตัวขึ้นไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น ทำให้ภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้แล้วเกินภาวะเกินกำลัง ทำให้เกิดภาระหนี้สินค้างชำระ และเมื่อปล่อยไว้นานวันความสามารถในการชำระน้อยลงเนื่องจากมีภาระที่เพิ่มขึ้นจาก ดอกเบี้ย และอัตราค่าครองชีพที่สูงขึ้น จึงทำให้จำต้องไปก่อภาระหนี้เพิ่มขึ้นต่อไปอีก

5.2.3 การประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

การศึกษาค้นคว้าพบว่าปัจจัยด้านเงื่อนไขต่างๆ เป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการ ชำระหนี้ล่าช้ามากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน ปัจจัยด้านคุณลักษณะ ส่วนบุคคล และปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ ตามลำดับ คุณสมบัติวัยส่วนบุคคลเป็นด้านที่ มีผลต่อความเสี่ยงระดับมาก ร้อยละ 33.75 ด้านความสามารถในการหารายได้ เป็นด้านที่มีผลต่อ

ความเสี่ยงระดับปานกลาง ร้อยละ 43.50 ความเข้มแข็งทางการเงิน เป็นด้านที่มีผลต่อความเสี่ยงระดับปานกลาง ร้อยละ 46.50 ส่วนปัจจัยด้านเงื่อนไขต่างๆ เป็นด้านที่มีผลต่อความเสี่ยงระดับน้อย ร้อยละ 39.50 จะเห็นได้ว่า ปัจจัยจากเงื่อนไขต่างๆ ที่เป็นปัจจัยที่เป็นความเสี่ยง มีผลทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามาก และน้อยทั้งสองด้านในเวลาเดียวกันเนื่องจากมีความแปรปรวนมาก ทั้งนี้ปัจจัยด้านเงื่อนไขอื่นๆ จะขึ้นอยู่กับอาชีพ เนื่องจากแต่ละอาชีพมีความเสี่ยงอื่นๆที่ไม่เท่าเทียมกัน อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความเสี่ยงอื่นๆ น้อยกว่าอาชีพอื่น ซึ่งสอดคล้องกับสถิติของกรมแรงงาน (2550) ที่ระบุว่า การเลิกจ้าง หรือการปิดกิจการของแรงงานส่วนใหญ่ในประเทศเกิดจากภาคเอกชนมีใช้หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจซึ่งมีความมั่นคงในหน้าที่การงานแต่รายมิได้ต่ำกว่า ความเสี่ยงในด้านนี้จึงน้อย แต่จะ ไปมีมากในด้านคุณสมบัติส่วนบุคคล และความสามารถในการหารายได้แทน ส่วนอาชีพอื่นจะมีผลกระทบด้านนี้ด้วย มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจ และสายอาชีพด้วย

5.3 อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลและความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

สมมติฐานที่ 1 เพศต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า ในภาพรวมเพศไม่มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบแต่ละปัจจัยที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าพบว่าเพศมีปัจจัยต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่เพศชายมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลมากกว่าเพศหญิง และเพศชายมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้น้อยกว่าเพศหญิง ส่วนปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน ปัจจัยอื่นๆ พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงมีความสามารถในการหารายได้เท่าเทียมกัน ดังนั้นเพศจึงไม่มีผลต่อการหารายได้ และการชำระหนี้สิน นั่นคือปัจจัยด้านเพศไม่มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า ส่วนคุณลักษณะส่วนบุคคลส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงการชำระหนี้สินล่าช้ามากกว่าเพศหญิง เนื่องจากเพศชายมีโอกาสสังสรรค์ และค่าใช้จ่ายมากกว่าเพศหญิง โดยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอาจเกิดจากการพบปะสังสรรค์ ภาระเลี้ยงดูครอบครัว เป็นต้น ส่วนด้านความสามารถในการหารายได้ ที่เพศชายมีความเสี่ยงในการชำระหนี้สินล่าช้ามากกว่าเพศหญิง

เนื่องจาก เพศหญิงมีโอกาสที่จะรายได้ไม่ต่อเนื่องอันเกิดมาจากการคลอดบุตร ที่ปัจจุบันประกันสังคมให้สิทธิสามารถลาหยุดได้ แต่รายได้อาจจะได้รับตามอัตราที่กำหนด ไม่เทียบเท่ากับอัตราเงินเดือนที่ได้รับ รวมทั้งเสียโอกาสบางอย่างเช่นอัตราการเพิ่มรายได้ อัตราโบนัส เนื่องจากการคิดอัตรารีดงกล่าว อ้างอิงจากการมาทำงาน รวมทั้งโอกาสในการก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ด้วย แต่เพศชายไม่มีผลกระทบดังกล่าว จึงมีความเสี่ยงจุดนี้น้อยกว่าเพศหญิง

สมมติฐานที่ 2 อายุต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน การศึกษาครั้งนี้พบว่าอายุต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า ช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าต่ำกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าช่วงอายุ ไม่มีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ ความสามารถในการหารายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ช่วงอายุมีผลต่อความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลน้อยกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี แต่มากกว่าช่วงอายุ 41 – 50 ปี ช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลมากกว่าช่วงอายุระหว่าง ช่วงอายุ 42 – 50 ปี และช่วงอายุช่วงอายุ 41 – 50 ปีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลน้อยกว่าช่วงอายุระหว่าง 51 – 65 ปี

ปัจจัยด้านอื่นๆ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านอื่นๆ น้อยกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และพบอีกว่าช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านอื่นๆ มากกว่าช่วงอายุระหว่าง 51 – 65 ปี

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษาครั้งนี้พบว่าสถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าสถานภาพโสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าสถานภาพสมรส

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าสถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าสถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านปัจจัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า สถานภาพโสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าสถานภาพสมรส และสถานะหม้าย/หย่าร้าง

ปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า สถานภาพโสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าสถานภาพสมรส และสถานะหม้าย/หย่าร้าง

ปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าสถานภาพโสดมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าสถานภาพสมรส แต่น้อยกว่าสถานะหม้าย/หย่าร้าง สถานภาพสมรสมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าสถานภาพหม้าย/หย่า

สมมติฐานที่ 4 จำนวนบุตรต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษาครั้งนี้พบว่าครอบครัวที่มีจำนวนบุตรต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าครอบครัวที่มีจำนวนที่ไม่มีบุตรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าครอบครัวที่มีบุตร 1 คน แต่น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 1 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และ ครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 2 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าจำนวนบุตรในครอบครัวต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการ

การหารายได้ และปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าสถานภาพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าครอบครัวที่มีจำนวนที่ไม่มีบุตรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 1 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน

ปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าครอบครัวที่มีจำนวนที่ไม่มีบุตรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าครอบครัวที่มีบุตร 1 คน แต่น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 1 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และ ครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 2 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน

ปัจจัยด้านอื่นๆ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าครอบครัวที่มีจำนวนที่ไม่มีบุตรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าครอบครัวที่มีบุตร 1 คนและบุตร 2 คน แต่น้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 1 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตร 2 คน และ ครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน ส่วนครอบครัวที่มีบุตร 2 คนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรมากกว่า 2 คน

สมมติฐานที่ 5 ระดับการศึกษาต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษาครั้งนี้พบว่าระดับการศึกษาต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่า และพบว่าการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่าระดับการศึกษาต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงินและปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ส่วนการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า

ปัจจัยด้านความสามารถในการหารายได้ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับโทหรือสูงกว่า ส่วนการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า

ปัจจัยด้านความเข้มแข็งทางการเงิน เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี

ปัจจัยด้านอื่นๆ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทหรือสูงกว่า

สมมติฐานที่ 6 อาชีพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน การศึกษาครั้งนี้พบว่าอาชีพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสียงพบว่าอาชีพต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าอาชีพพนักงาน /ลูกจ้างบริษัทเอกชนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

ปัจจัยด้านอื่นๆ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่าอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพธุรกิจส่วนตัวและอาชีพอื่นๆ ส่วนอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่าข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

ส่วนอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่าอาชีพอื่นๆ

สมมติฐานที่ 7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกัน

การศึกษาค้นคว้าพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนและรายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน ส่วนรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยระหว่าง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือน และรายได้เฉลี่ยมากกว่า 60,001 ขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนและรายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน แต่น้อยกว่า รายได้เฉลี่ย 60,001 ขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือน แต่น้อยกว่า รายได้เฉลี่ย 60,001 ขึ้นไป ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ย 60,001 ขึ้นไป

เมื่อทำการพิจารณาแต่ละปัจจัยของความเสี่ยงพบว่ารายได้ต่างกันมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถในการหารายได้ ความเข้มแข็งทางการเงิน และปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายกลุ่มพบว่า โดยพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่สูงกว่าทุกระดับ รายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001 – 50,000 บาท และสูงกว่าตั้งแต่ 60,001 บาท ขึ้นไป แต่มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาท รายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยง

ปัจจัยด้านอื่นๆ เมื่อทำการพิจารณาค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า โดยพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท และมากกว่า 60,001 บาทขึ้นไป รายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท ต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่สูงกว่า รายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท และรายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาท รายได้เฉลี่ยระหว่าง 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท และรายได้เฉลี่ยระหว่าง 60,001 บาทขึ้นไป รายได้เฉลี่ยระหว่าง 40,001 – 50,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากกว่ารายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาท รายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 60,000 บาทต่อเดือนมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยมากกว่า 60,001 บาท

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่าย ภาระหนี้ และภาระการผ่อนชำระ กับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

สมมติฐานที่ 1 รายจ่ายเมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.58 ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีรายจ่ายสูงกว่ารายได้มาก ก็จะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน โดยด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดคือ ความสามารถในการหารายได้ โดยมีสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.48 รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.46 ปัจจัยอื่นๆ โดยมีสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.28 และความเข้มแข็งทางการเงิน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.22 ตามลำดับ นั่นคือผู้ที่มีรายจ่ายสูงกว่ารายได้มากจะส่งผลทำให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นตามกันไปด้วย โดยจะส่งผลให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้มากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ และความเข้มแข็งทางการเงินตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2 ภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

การศึกษาครั้งนี้พบว่าภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.51 ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้มาก ก็จะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน โดยด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดคือ ความสามารถในการหารายได้ โดยมีสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.49 รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.42 ปัจจัยอื่นๆ โดยมีสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.28 และความเข้มแข็งทางการเงิน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.27 ตามลำดับ นั่นคือผู้ที่มีภาระหนี้สูงกว่ารายได้มากจะส่งผลทำให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นตามกันไปด้วย โดยจะส่งผลให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถในการหารายได้มากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ และความเข้มแข็งทางการเงินตามลำดับ

สมมติฐานที่ 3 ภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

การศึกษาครั้งนี้พบว่าภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.52 ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้มาก ก็จะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าภาระการผ่อนชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน โดยด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดคือ ความสามารถในการหารายได้ โดยมีสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.48 รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.30 ความเข้มแข็งทางการเงิน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.27 และปัจจัยอื่นๆ โดยมีสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.23 ตามลำดับ นั่นคือผู้ที่มีภาระการผ่อนชำระหนี้สูงกว่ารายได้มากจะส่งผลทำให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากขึ้นตามกันไปด้วย โดยจะส่งผลให้ความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าด้านความสามารถ

ในการหารายได้มากที่สุด รองลงมาคือคุณลักษณะส่วนบุคคล ความเข้มแข็งทางการเงิน และปัจจัยอื่นๆ ตามลำดับ

5.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.4.1 จากการศึกษาพบว่าสถานภาพ และลักษณะของบุคคลของผู้ใช้บริการมีผลให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า โดยเฉพาะลักษณะของบุคคลมีผลอยู่ในระดับมากถึงร้อยละ 33.75 และระดับมากที่สุดร้อยละ 30.50 รวมกันเป็นร้อยละ 64.25 ดังนั้นการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงิน ควรให้ความสำคัญกับลักษณะของบุคคลของผู้กู้ให้มากขึ้นและควรทราบว่าผู้กู้จะกู้ไปเพื่อทำอะไร ก่อให้เกิดประโยชน์ หรือมีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหน จำนวนเงินที่ให้ผู้กู้ยืมหรือให้เครดิตเพียงพอ ต่อความจำเป็นหรือมากเกินไปหรือไม่ เพื่อป้องกันการใช้จ่ายเกินตัว อาจมีการนำแบบทดสอบหรือเทคนิคการสัมภาษณ์มาใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกของลักษณะนิสัยส่วนบุคคลของผู้กู้มากยิ่งขึ้น

5.4.2 จากการศึกษาในด้านความสามารถในการหารายได้ของผู้ใช้บริการพบว่า โดยรวมอาจมีระดับความเสี่ยงน้อย แต่เมื่อเข้าไปดูในรายหัวข้อจะพบว่าผู้ใช้บริการตอบว่ามักมีรายจ่ายฉุกเฉินอยู่ในระดับปานกลาง มาก และมากที่สุด รวมกันถึงร้อยละ 65.95 ซึ่งรายจ่ายฉุกเฉินนั้นเป็นรายจ่ายที่ยากจะคาดเดาทั้งเวลาและจำนวนเงิน ดังนั้นในการพิจารณาสินเชื่อสถาบันการเงิน ควรคำนึงรายจ่ายของผู้ใช้บริการในส่วนนี้ด้วย อาจมีการหาวิธีกำหนดอัตราส่วนหนี้กับรายได้ให้เหมาะสมและถูกต้องกับความเป็นจริงที่สุด จากการศึกษายังพบอีกว่า มีผู้ใช้บริการจำนวนมากตอบว่าได้ใช้วงเงินสินเชื่อเพื่อชำระหนี้สินอื่นซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องอย่างยิ่งเพราะหนี้สินแต่ละประเภทเป็นคนละลักษณะกัน ดังนั้นภาครัฐควรมีการให้ความรู้กับประชาชนในเรื่องนี้เพื่อให้ผู้ใช้บริการมีความรู้ในการบริหารจัดการเงินมากยิ่งขึ้น

5.4.3 จากการศึกษาพบว่าผู้กู้บางรายมีความเข้มแข็งทางการเงินสูง และบางรายต่ำ ในขณะที่รายได้ รายจ่าย ภาระหนี้ รวมถึงปัจจัยต่างๆที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้าใกล้เคียงกัน ดังนั้นสถาบันการเงินควรคำนึงถึงความเข้มแข็งทางการเงินและหลักทรัพย์อื่นๆของผู้กู้ประกอบการวิเคราะห์ความเสี่ยงด้วย แม้สินเชื่อประเภทนี้จะไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน แต่เมื่อเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และมีการฟ้องร้องจนคดีถึงที่สุดแล้ว สถาบันการเงินจะสามารถเรียกร้องการชำระหนี้จากผู้ที่มีความเข้มแข็งทางการเงินได้มากกว่า

5.4.4 จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านเงื่อนไขต่างๆเป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ามากที่สุดดังนั้นสถาบันการเงินควรพิจารณาพยากรณ์หรือคาดการณ์ความเสี่ยง ที่อาจจะเกิดในอนาคตที่แท้จริงของผู้กู้มาประเมินผลด้วย ไม่ใช่วิเคราะห์จากสถานการณ์ปัจจุบันจาก

เอกสารเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดหนี้สูญหรือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) อันอาจจะส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศได้

5.4.5 จากการศึกษาพบว่าผู้กู้จำนวนมากมีค่าใช้จ่าย ภาระหนี้ และภาระการผ่อนชำระหนี้ สูงกว่ารายได้ และ ยังมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้ากล่าวคือเมื่อผู้ใช้บริการมีรายจ่าย ภาระหนี้ ภาระการผ่อนชำระสูงกว่ารายได้ในระดับที่มากก็จะมีปัจจัยความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดมากขึ้นด้วย ดังนั้นสถาบันการเงินควรมีการตรวจสอบภาระหนี้ ภาระการผ่อนชำระหนี้ในปัจจุบันอย่างรัดกุม เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงได้แม่นยำมากขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับงานวิจัยอื่น ควรศึกษาเจาะลึกลงไปในระดับความสามารถในการชำระหนี้ โดยมีการกำหนดอัตราส่วนของภาระหนี้ และรายได้ชัดเจนลงไปว่า ภาระหนี้คิดเป็นจำนวนกี่เปอร์เซ็นต์ของรายได้จัดว่าอยู่ในระดับใด ภาระการผ่อนชำระหนี้ ค่าใช้จ่ายทุกอย่างคิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของรายได้เพราะการศึกษาครั้งนี้สอบถามเพียงความคิดเห็น ว่าคนมีภาระมากน้อยเท่าไร ไม่มีหน่วยวัดแน่นอน ซึ่งความรู้สึกแต่ละคนอาจจะไม่เหมือนกันได้ นับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจควรศึกษาเพิ่มเติมและนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบกับหน่วยวัดที่แท้จริงกันทัศนคติ เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ป
ร
ร
ณ
า
น
ุ
ก
ร
ม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- ชนินทร์ พิทยาวิวิช และ ชาญชัย คำรงกุล. (2545). ธุรกิจ NPL สถาบันการเงินจะอยู่รอดได้อย่างไร. กรุงเทพฯ : อักษรโสภณ.
- คารณี พุทธิวิบูลย์. (2543). การจัดการสินเชื่อ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- สุขใจ น้ำหุด. (2543). การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บทความ

- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. (2544 ,ธันวาคม). “แนวโน้มตลาดสินเชื่อบุคคลปี 2545.” กระแสทรรศน์, 1164. หน้า 1-8.
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. (2546, สิงหาคม). “ตลาดสินเชื่อบุคคลไร้หลักประกันแข่งเดือด: แหล่งรายได้ใหม่ผู้ประกอบการ.” กระแสทรรศน์, 1165. หน้า 1-9.
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. (2547, สิงหาคม). “สินเชื่อเงินสดปี 47 ขยายตัวท่ามกลางการแข่งขันที่เข้มข้น.” กระแสทรรศน์, 1628. หน้า 1-7.
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. (2548, มีนาคม). “เพดานดอกเบี้ยสินเชื่อบุคคล ผลกระทบต่อผู้บริโภคและผู้ประกอบการ.” กระแสทรรศน์, 1729. หน้า 1-7.
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. (2545, ตุลาคม). “เครดิตบูโรเครื่องมือกลั่นกรองคุณภาพสินเชื่อ.” กระแสทรรศน์, 1338. หน้า 1-7.
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. (2545, ธันวาคม). “ธุรกิจเงินด่วนนอกระบบทางเลือกที่ด้อยได้รับการปรับเปลี่ยน.” กระแสทรรศน์, 1360. หน้า 1-10.
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. (2548, กุมภาพันธ์). “การตลาดสินเชื่อรายย่อยผันแปรตามความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอกแนวโน้มตลาดสินเชื่อบุคคลปี 2545.” กระแสทรรศน์, 1716. หน้า 1-7.

วิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัย

- จรรจรานารถบุญ. (2541). การวิเคราะห์โครงสร้างสินเชื่อและหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้
ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบัณฑิต
วิทยาลัยสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิมิต ตั้งทวี. (2536). การแก้หนี้มีปัญหาด้วยการปรับปรุงโครงสร้างหนี้. การศึกษาค้นคว้าด้วย
ตนเองบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาส คณาญาติ. (2542). การแก้หนี้มีปัญหาด้วยการปรับปรุงโครงสร้างหนี้. การศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเองบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มรกต กันทะมา. (2531). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการชำระคืนเงินกู้ของเกษตรกร กรณีลูกค้า
ธกส.สาขาพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตสาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วริณศิริ รอดอยู่. (2549). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สมพงษ์ ศรีบุกด์. (2544). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติผิดเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้าง
หนี้ กรณีศึกษา : ลูกหนี้สินเชื่อส่วนบุคคล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
สำนักงานใหญ่. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
ธุรกิจ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชาติ วิงวอน. (2547). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการไม่ชำระหนี้ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้
ของลูกหนี้ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) : กรณีศึกษาลูกหนี้สินเชื่อบุคคล
ธรรมดาหน่วยแก้ไขหนี้อยุธยา. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบัณฑิตวิทยาลัยสาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โกศล โชคเหรียญสุขชัย. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจในการให้บริการระหว่าง
บมจ.ธนาคารกรุงศรีอยุธยา และ บมจ.ธนาคารไทยพาณิชย์ในเขตอำเภอบางปะอิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2550). ยอดคงค้าง NPLs ทั้งระบบจำแนกตามสถาบันการเงิน.

สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2550, จาก www.bot.or.th

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2548). การกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการประกอบ

ธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับธนาคารพาณิชย์. สืบค้นเมื่อ

10 กันยายน 2550, จาก www.bot.or.th

ยูเครดิต. (2550). ข้อมูลด้านการตลาดสินเชื่อเงินสด. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2551,

จาก www.u-credit.net

ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2550). สรุปผลการสำรวจพฤติกรรม

การใช้จ่ายและความคิดเห็นเกี่ยวกับหนี้บัตรเครดิตของประชาชน.

สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2550, จาก www.utcc.ac.th

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2549). ภาวะหนี้ครัวเรือนไทยในปัจจุบันน่ากลัวจริงหรือ.

สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2550, จาก www.fpo.go.th

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2548). ธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล. สืบค้นเมื่อ 6 มิถุนายน 2549,

จาก www.fpo.go.th

เครดิตสยาม. (2550). ข้อมูลด้านการตลาดสินเชื่อเงินสด. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2551,

จาก www.creditsiam.com

ไทยเครดิต. (2550). ข้อมูลด้านการตลาดสินเชื่อเงินสด. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2551,

จาก www.thaicredit.com

ด

ด

ภาคผนวก

ด

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

เนื้อหาในประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย (สำหรับธนาคารพาณิชย์)

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

เรื่อง การกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจ

สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับธนาคารพาณิชย์

1. เหตุผลในการออกประกาศ

เพื่อเป็นการพิทักษ์รักษาประโยชน์ของประชาชน และเป็นการป้องกันปัญหาจากธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

2. อ้างอิงตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22(8) แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2505 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับธนาคารพาณิชย์ตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

3. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคารที่ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

1. เนื้อหา

4.1 ในประกาศนี้

“สินเชื่อส่วนบุคคล” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงิน การรับซื้อ ซื้อมรดก หรือรับช่วงซื้อลดตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใด แก่บุคคลธรรมดาโดยมิได้ระบุนวัตกรรมประสงคฺ์หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการและไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจของตนเอง “สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ” หมายความว่า สินเชื่อส่วนบุคคลเฉพาะที่ไม่ มีทรัพย์สินหรือทรัพย์สินเป็นหลักประกัน และเพื่อประโยชน์แห่งประกาศฉบับนี้ ให้รวมถึงสินเชื่อที่

เกิดจากการให้เช่าซื้อและการให้เช่าแบบลีสซิ่งในสินค้าที่ผู้ประกอบการธุรกิจมิได้จำหน่ายเป็นทางการค้าปกติยกเว้นในสินค้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์

ทั้งนี้ไม่รวมถึง สินเชื่อเพื่อการศึกษา สินเชื่อเพื่อการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ สินเชื่อเพื่อรักษาพยาบาล สินเชื่อเพื่อสวัสดิการพนักงานที่หน่วยงานต้นสังกัดได้มีการทำสัญญากับธนาคารพาณิชย์ และสินเชื่อตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

คุณสมบัติของผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4.2 ธนาคารพาณิชย์จะให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่บุคคลธรรมดาได้เมื่อธนาคารพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นผู้ที่มีฐานะทางการเงินเพียงพอสำหรับการชำระหนี้ได้

การกำหนดวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4.3 ธนาคารพาณิชย์ให้วงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่ผู้บริโภคแต่ละรายได้ไม่เกิน 5 เท่าของรายได้ของผู้บริโภคเฉลี่ยต่อเดือน หรือกระแสเงินสดหมุนเวียนในบัญชีเงินฝากของผู้บริโภคซึ่งฝากไว้กับสถาบันการเงินเฉลี่ยต่อเดือนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้อำนาจไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4.4 ให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่อง ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้อำนาจไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง ดอกเบี้ยและค่าบริการที่ธนาคารพาณิชย์อาจเรียกได้ในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2548

การเรียกให้ชำระหนี้และการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้

4.5 ให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในการเรียกให้ชำระหนี้และการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องมีหนังสือแจ้งเตือนผู้บริโภคล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 20 วัน ก่อนดำเนินการ

บังคับชำระหนี้ตามกฎหมาย

(2) จัดส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้บริโภคราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 10 วันก่อนวันถึงกำหนดชำระหรือหักบัญชี ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการคิดดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายในหนี้ค้างชำระให้แสดงรายละเอียดการคำนวณดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวในใบแจ้งหนี้ด้วย

การเปลี่ยนประเภทหนี้

1.6 ห้ามธนาคารพาณิชย์โอนหนี้ที่เกิดจากสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัด หรือหนี้ตามสัญญาสินเชื่อประเภทอื่น เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้บริโภคก่อนหนี้โอนเกิดจากสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ที่ยังมีได้โอนไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัดจะเอาดอกเบี้ยนั้นทบเข้ากับต้นเงินแล้วคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นไม่ได้

การปฏิบัติและการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลของผู้บริโภค

4.7 ธนาคารพาณิชย์ต้องให้ความสำคัญและจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติและกำหนดวงเงินที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลกลางที่เชื่อถือได้ เช่น บริษัทที่ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เป็นต้น หรือร่วมกันจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อใช้ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสอบย้อนประวัติส่วนตัวของผู้บริโภค และวงเงินสินเชื่อที่ได้รับทั้งสิ้น ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ

การปฏิบัติเมื่อมีข้อร้องเรียน

4.8 ธนาคารพาณิชย์จะต้องดำเนินการตรวจสอบเมื่อผู้บริโภคร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และแจ้งความคืบหน้ารวมทั้งชี้แจงขั้นตอนต่อไปให้ผู้บริโภคทราบภายใน 7 วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งการร้องเรียน รวมทั้งให้ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนนั้นให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้บริโภคนั้นทราบโดยเร็ว

การกำหนดนโยบาย แผนงาน และการประชาสัมพันธ์

4.9 ให้ธนาคารพาณิชย์มีการกำหนดนโยบาย แผนงานและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังนี้

(1) ธนาคารพาณิชย์ต้องกำหนดนโยบายและแผนงานในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และเสนอคณะกรรมการของธนาคารพาณิชย์เพื่อให้ความเห็นชอบทุกปี ทั้งนี้ นโยบายและแผนงานดังกล่าว ควรประกอบด้วยทิศทางและแนวทางในการให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ พร้อมทั้ง เป้าหมายในการให้บริการแก่ลูกค้าตามระดับรายได้ของผู้บริโภค

(2) ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดให้มีระเบียบ หรือพิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์หรือระบุในสัญญาการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อกระทำการแทนธนาคารพาณิชย์ในเรื่องการติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่ หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าเพื่อเสนอสินเชื่อประเภทใหม่ พร้อมทั้งให้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) การติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าจะดำเนินการได้ระหว่างเวลา 8.00-20.00 น. ในวันจันทร์-วันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ ให้ดำเนินการระหว่างเวลา 8.00-18.00 น.

(ข) ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ใช้สื่อทางการตลาดในการส่งเสริมการให้สินเชื่อส่วนบุคคล ต้องสื่อความให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ง่าย ไม่ชวนเชื่อเกินความจริง และต้องชี้แจงข้อเท็จจริงให้ครบถ้วน รวมทั้งระบุอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้ง่ายไปจริง ของสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแต่ละประเภทให้ชัดเจน

การบริหารความเสี่ยง

4.10 ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงในการให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังนี้

(1) ระบบการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับเพื่อการอนุมัติและกำหนดวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามระดับความสามารถในการชำระหนี้

(2) ระบบการเรียกเก็บหนี้ที่สามารถเตือนให้ทราบเมื่อลูกหนี้เริ่มมีปัญหาในการ

ชำระหนี้หรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงตลอดจนกลยุทธ์ในการเรียกเก็บหนี้ในกรณีต่าง ๆ

(3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสำหรับใช้ในการกำหนดและทบทวนนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับด้วย

การจัดทำบัญชีและการรายงาน

4.11 ธนาคารพาณิชย์ จะต้องจัดทำรายงานตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศฉบับนี้ทุกเดือน และส่งมายังธนาคารแห่งประเทศไทยภายใน 21 วันนับจากวันสิ้นเดือน โดยเริ่มรายงานข้อมูลตั้งแต่ข้อมูลเดือนมิถุนายน 2548 เป็นต้นไป สำหรับรายงานประจำเดือนมิถุนายน 2548 ถึงสิงหาคม 2548 ให้ธนาคารพาณิชย์ส่งมายังธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ 21 ตุลาคม 2548 รวมทั้งจัดส่งสำเนารายงานดังกล่าวให้แก่กระทรวงการคลังภายในกำหนดเวลาเดียวกันข้างต้น

เรื่องอื่นๆ

4.12 ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ได้ให้สินเชื่อแก่ผู้บริโภคแล้วในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ธนาคารพาณิชย์ปรับลดดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้อำนาจไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ ที่ธนาคารพาณิชย์ได้ทำสัญญาไว้ให้เป็นไปตามข้อ 4.4 ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

5. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2548 เป็นต้นไป

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

เรื่อง ดอกเบี้ยและค่าบริการที่ธนาคารพาณิชย์อาจเรียกได้

ในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

1. เหตุผลในการออกประกาศ

เพื่อส่งเสริมให้การประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรม โดยผู้บริโภคได้รับบริการที่ดี มีค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ

ความสามารถในการชำระคืน ตลอดจนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลเพื่อเลือกใช้บริการจากธนาคารพาณิชย์ได้

2. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกข้อกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติตามด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังข้อความที่ปรากฏในประกาศนี้

3. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ทุกธนาคารที่ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4. เนื้อหา

4.1 ในประกาศนี้

“สินเชื่อส่วนบุคคล” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงิน การรับซื้อ ซื้อลด หรือรับช่วงซื้อลดตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใด แก่บุคคลธรรมดาโดยมิได้ระบุดูประสงค์หรือมิได้ดูประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการและไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจของตนเอง

“สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ” หมายความว่า สินเชื่อส่วนบุคคลเฉพาะที่ไม่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน และเพื่อประโยชน์แห่งประกาศฉบับนี้ ให้รวมถึงสินเชื่อที่เกิดจากการให้เช่าซื้อและการให้เช่าแบบลีสซิ่งในสินค้าที่ผู้ประกอบการได้จำหน่ายเป็นทางการค้าปกติ ยกเว้นในสินค้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ทั้งนี้ไม่รวมถึง สินเชื่อเพื่อการศึกษา สินเชื่อเพื่อการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ สินเชื่อเพื่อรักษาพยาบาล สินเชื่อเพื่อสวัสดิการพนักงานที่หน่วยงานต้นสังกัดได้มีการทำสัญญากับธนาคารพาณิชย์ และสินเชื่อตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ และค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายไปจริงและ
พอสมควรแก่เหตุเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4.2 ให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องการเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ และค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับดังต่อไปนี้

(1) ธนาคารพาณิชย์อาจเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใดๆ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ โดย รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 28 ต่อปี (Effective rate)

(2) นอกจากดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียมใดๆ ตาม (1) แล้ว ธนาคารพาณิชย์อาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุได้ตามรายการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแบบแนบท้ายประกาศฉบับนี้เฉพาะเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายที่ธนาคารพาณิชย์ต้องจ่ายให้แก่ราชการ

(ข) ค่าใช้จ่ายที่ธนาคารพาณิชย์ต้องจ่ายให้แก่บุคคลอื่น หรือหน่วยงานภายนอก โดยมีหลักฐานการชำระเงินที่สามารถตรวจสอบได้ตามประเภทที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแบบแนบท้ายประกาศนี้ และประเภทอื่นๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย

(ค) ค่าใช้จ่ายที่ทำให้ต้นทุนในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการให้บริการแก่ผู้บริโภค หรือการผิคนัดชำระหนี้ของผู้บริโภคแล้วแต่กรณีเฉพาะรายตามประเภทที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแบบแนบท้ายประกาศนี้ และประเภทอื่นๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ธนาคารพาณิชย์จะเรียกเก็บค่าใช้จ่ายประเภทเดียวกันตามที่ระบุไว้ข้างต้นซ้ำซ้อนกันไม่ได้

(3) ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์นำดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ ตาม (1) และค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุตาม (2) มารวมกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระเพื่อคิดดอกเบี้ยและค่าปรับอีก

**การประกาศเผยแพร่ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ และ
ค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ**

4.3 ให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องการประกาศเผยแพร่ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังต่อไปนี้

(1) ปิดประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแนบท้ายประกาศฉบับนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานทุกแห่งภายในวันเดียวกับที่ธนาคารพาณิชย์ประกาศหรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียดดังกล่าว

(2) เผยแพร่รายละเอียดตาม (1) ไว้ในเว็บไซต์ (Website) ของธนาคารพาณิชย์ก่อนวันที่รายละเอียดดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

(3) จัดเก็บต้นฉบับของรายละเอียดตาม (1) ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร หรือสื่อบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือในรูปแบบใด ๆ เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปีนับแต่วันที่รายละเอียดดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

(4) แจ้งรายละเอียดตาม (1) ให้แก่ผู้บริโภคหรือผู้ที่ประสงค์จะขอสินเชื่อทราบเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการขอสินเชื่อ

(5) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ ตามข้อ 4.2 (1) เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเสียประโยชน์ ให้ธนาคารพาณิชย์แจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้บริโภคภายในเวลาอันควรด้วย

(6) นอกจากเกณฑ์ที่กล่าวมา หากมีการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุตามข้อ 4.2 (2) รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเสียประโยชน์ ให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดเกี่ยวกับค่าบริการและค่าธรรมเนียม (ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง

หลักเกณฑ์การให้บริการแก่ผู้บริโภค การเปิดเผยและการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมของธนาคาร
พาณิชย์ ลงวันที่ 17พฤศจิกายน 2546)

5. วันเริ่มต้นใช้บังคับ

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2548 เป็นต้นไป

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย (สำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงิน)

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

เรื่อง การกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจ
สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ สำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงิน

1. เหตุผลในการออกประกาศ

เพื่อเป็นการพิทักษ์รักษาประโยชน์ของประชาชน และเป็นการป้องกันปัญหาจาก
ธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนเพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจอยู่ภายใต้หลัก
เกณฑ์การกำกับดูแลที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน กระทรวงการคลังจึงได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่องกิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 (เรื่อง สินเชื่อส่วนบุคคล
ภายใต้การกำกับ) ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2548 ซึ่งในข้อ 8 ได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด อาศัยเหตุที่กล่าวมา ธนาคาร
แห่งประเทศไทยจึงได้ออกประกาศนี้

2. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 8 แห่งประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง กิจการที่ต้องขอ
อนุญาตตามข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 (เรื่องสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ)
ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2548 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ
และ เงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับของผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้
ธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุน ปฏิบัติตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

3. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจที่มีธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และมีบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์

4. เนื้อหา

4.1 ในประกาศนี้ “สินเชื่อส่วนบุคคล” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงิน การรับซื้อ ซื้อลด หรือรับช่วงซื้อลดตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใดแก่บุคคลธรรมดาโดยมิได้ระงับวัตถุประสงค์ หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการและไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจของตนเอง

“สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ” หมายความว่า สินเชื่อส่วนบุคคลเฉพาะที่ไม่มีทรัพย์สินหรือทรัพย์สิน 63246 .สินเป็นหลักประกัน และเพื่อประโยชน์แห่งประกาศฉบับนี้ ให้รวมถึงสินเชื่อที่เกิดจากการให้เช่าซื้อและการให้เช่าแบบลีสซิ่งในสินค้าที่ผู้ประกอบธุรกิจมิได้จำหน่ายเป็นทางการค้าปกติ ยกเว้น ในสินค้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์

ทั้งนี้ไม่รวมถึง สินเชื่อเพื่อการศึกษา สินเชื่อเพื่อการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ สินเชื่อเพื่อรักษาพยาบาล สินเชื่อเพื่อสวัสดิการพนักงานที่หน่วยงานต้นสังกัดได้มีการทำสัญญากับผู้ประกอบธุรกิจ และสินเชื่อตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับเป็นทางค้าปกติ

การยื่นคำขอรับอนุญาตเป็นผู้ประกอบธุรกิจต่อกระทรวงการคลัง ให้ยื่นผ่านธนาคารแห่งประเทศไทยตามแบบยื่นคำขอรับอนุญาตประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่กำหนดท้ายประกาศนี้

“สำนักงานสาขา” หมายความว่า สำนักงานใดๆ ซึ่งแยกออกจากสำนักงานใหญ่ของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อประกอบกิจการธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ในเรื่องของกระบวนการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า และการรับชำระเงินจากลูกค้า อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมด โดยมีระบบคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลของลูกค้าที่เก็บไว้ ณ สำนักงานใหญ่หรือที่ทำการอื่นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ สำนักงานสาขาไม่รวมถึง

(1) จุดบริการประชาสัมพันธ์เพื่อหาลูกค้าใหม่ ซึ่งทำการแจกเอกสารแนะนำบริการ หรือรับและตรวจสอบข้อมูลใบสมัครจากประชาชนทั่วไป โดยยังไม่เข้ากระบวนการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ ไม่มีการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า และไม่มีการรับชำระเงินจากลูกค้า

(2) สถานที่ของตัวแทนที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่งตั้งเพื่อรับชำระเงิน หรือทำการประชาสัมพันธ์ รวมทั้งทำการแจกเอกสาร แนะนำบริการหรือรับและตรวจสอบข้อมูลใบสมัครจากประชาชน แทนผู้ประกอบธุรกิจ เช่น ที่ทำการไปรษณีย์ หรือจุดรับชำระเงินอื่นที่ไม่ใช่ของผู้ประกอบธุรกิจ

(3) สำนักงาน หรือจุดบริการ หรือสถานที่อื่นๆ ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทย อาจจะกำหนดต่อไป

คุณสมบัติของผู้ให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4.2 ผู้ประกอบธุรกิจจะให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่บุคคลธรรมดาได้ เมื่อผู้ประกอบธุรกิจพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นผู้ที่มีฐานะทางการเงินเพียงพอสำหรับการชำระหนี้ได้

การกำหนดวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4.3 ผู้ประกอบธุรกิจจะให้วงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่ผู้บริโภคแต่ละรายได้ไม่เกิน 5 เท่าของรายได้ของผู้บริโภคเฉลี่ยต่อเดือน หรือกระแสเงินสดหมุนเวียนในบัญชีเงินฝากของผู้บริโภคซึ่งฝากไว้กับสถาบันการเงินเฉลี่ยต่อเดือนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้

จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4.4 ให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในเรื่องการเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ

ค่าธรรมเนียมใดๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบธุรกิจอาจเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใด ๆ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ทั้งนี้ดอกเบี้ยที่เรียกเก็บต้องไม่เกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ (ร้อยละ 15 ต่อปี) โดยอัตรารวมสูงสุดของดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใดๆดังกล่าว รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 28 ต่อปี (Effective rate)

(2) นอกจากดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียมใด ๆ ตาม (1) แล้ว ผู้ประกอบธุรกิจอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุได้ ตามรายการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแบบแนบท้ายประกาศฉบับนี้ เฉพาะเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจ่ายให้แก่ราชการ

(ข) ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจ่ายให้แก่บุคคลอื่น หรือหน่วยงานภายนอก โดยมีหลักฐานการชำระเงินที่สามารถตรวจสอบตามประเภทที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแบบแนบท้ายประกาศนี้ และประเภทอื่นๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย

(ค) ค่าใช้จ่ายที่ทำให้ต้นทุนในการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการให้บริการแก่ผู้บริโภค หรือการผิคนัดชำระหนี้ของผู้บริโภคแล้วแต่กรณีเฉพาะรายตามประเภทที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแบบแนบท้ายประกาศนี้ และประเภทอื่นๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจจะเรียกเก็บค่าใช้จ่ายประเภทเดียวกันตามที่ระบุไว้ข้างต้น ซ้ำซ้อนกันไม่ได้

(3) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจนำดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ ตาม (1) และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุตาม (2) มารวมกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระเพื่อคิดดอกเบี้ยและค่าปรับอีก

การประกาศเผยแพร่ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ

4.5 ให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในเรื่องการประกาศเผยแพร่ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อ

ส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังต่อไปนี้

(1) ปัดประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแนบท้ายประกาศฉบับนี้ ไว้ในที่เปิดเผย สำนักงานทุกแห่ง ภายในวันเดียวกับที่ผู้ประกอบการประกาศหรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียดดังกล่าว

(2) เผยแพร่รายละเอียดตาม (1) ไว้ในเว็บไซต์ (Website) ของผู้ประกอบการก่อนวันที่รายละเอียดดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

(3) จัดเก็บต้นฉบับของรายละเอียดตาม (1) ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร หรือสื่อบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือในรูปแบบใด ๆ เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี นับแต่วันที่รายละเอียดดังกล่าวมีผลบังคับใช้

(4) แจ้งรายละเอียดตาม (1) ให้แก่ผู้บริโภคหรือผู้ที่ประสงค์จะขอสินเชื่อทราบเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการขอสินเชื่อ

(5) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามข้อ 4.4(1) ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเสียประโยชน์ ให้ผู้ประกอบการแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้บริโภคภายในเวลาอันควรด้วย

(6) นอกจากเกณฑ์ที่กล่าวมา หากมีการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายตามที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุตามข้อ 4.4(2) รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเสียประโยชน์ ผู้ประกอบการต้องได้รับความยินยอมจากผู้บริโภคเสียก่อน เว้นแต่ผู้บริโภคเลือกที่จะให้สิทธิผู้ประกอบการดำเนินการเป็นอย่างอื่น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะมีการตกลงใดๆ ไว้ ผู้ประกอบการต้องประกาศการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นให้ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ก่อนการเปลี่ยนแปลงจะมีผลใช้บังคับ

การเรียกให้ชำระหนี้และการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้

4.6 ให้ผู้ประกอบการปฏิบัติในการเรียกให้ชำระหนี้และการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีหนังสือแจ้งเตือนผู้บริกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 20 วัน ก่อนดำเนินการบังคับชำระหนี้ตามกฎหมาย

(2) จัดส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้บริโภคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 10 วันก่อนวันถึง

กำหนดชำระหรือหักบัญชี ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการคิดดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายในหนี้ค้างชำระให้แสดงรายละเอียดการคำนวณดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวในใบแจ้งหนี้ด้วย

การปฏิบัติและการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลของผู้บริโภค

4.7 ผู้ประกอบธุรกิจต้องให้ความสำคัญและจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติและกำหนดวงเงินที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลกลางที่เชื่อถือได้ เช่น บริษัทที่ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เป็นต้น หรือร่วมกันจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อใช้ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสอบย้อนประวัติส่วนตัวของผู้บริโภค และวงเงินสินเชื่อที่ได้รับทั้งสิ้น ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ

การปฏิบัติเมื่อมีข้อร้องเรียน

4.8 ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องดำเนินการตรวจสอบเมื่อผู้บริโภคร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และแจ้งความคืบหน้ารวมทั้งชี้แจงขั้นตอนต่อไปให้ผู้บริโภคทราบภายใน 7 วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งการร้องเรียน รวมทั้งให้ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนนั้นให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้บริโภคนั้นทราบโดยเร็ว

การกำหนดนโยบาย แผนงาน และการประชาสัมพันธ์

4.9 ให้ผู้ประกอบธุรกิจมีการกำหนดนโยบาย แผนงาน และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ดังนี้

(1) ผู้ประกอบธุรกิจต้องกำหนดนโยบายและแผนงานในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ และเสนอคณะกรรมการของผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ความเห็นชอบทุกปีทั้งนี้ นโยบายและแผนงานดังกล่าว ควรประกอบด้วยทิศทางและแนวทางในการให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ พร้อมทั้งเป้าหมายในการให้บริการแก่ลูกค้าตามระดับรายได้ของผู้บริโภค

(2) ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีระเบียบ หรือพิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจ หรือระบุในสัญญาการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อกระทำการแทนผู้ประกอบธุรกิจในเรื่อง

การติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่ หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าเพื่อเสนอสินค้าประเภทใหม่ พร้อมทั้งให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) การติดต่อหาผู้บริโภครายใหม่หรือติดต่อกับผู้บริโภครายเก่าจะดำเนินการได้ระหว่างเวลา 8.00-20.00 น. ในวันจันทร์-วันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ ให้ดำเนินการระหว่างเวลา 8.00-18.00 น.

(ข) ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจใช้สื่อทางการตลาดในการส่งเสริมการให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ ต้องสื่อความให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ง่าย ไม่ชวนเชื่อเกินความจริง และต้องชี้แจงข้อเท็จจริงให้ครบถ้วน รวมทั้งระบุอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใดๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้ง่าย ไปจริง ของสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแต่ละประเภทให้ชัดเจน

การจัดทำบัญชีและการรายงาน

4.10 ผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องจัดทำรายงานตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศฉบับนี้ ทุกเดือน และส่งมายังธนาคารแห่งประเทศไทยภายใน 21 วันนับจากวันสิ้นเดือน รวมทั้งจัดส่งสำเนารายงานดังกล่าวให้แก่กระทรวงการคลังภายในกำหนดเวลาเดียวกันข้างต้น สำหรับผู้ที่ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับอยู่ในวันที่ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5 แห่งประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 58(เรื่อง สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ) ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2548 มีผลใช้บังคับ และประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้เริ่มรายงานข้อมูลตั้งแต่ข้อมูลเดือนมิถุนายน 2548 เป็นต้นไป โดยให้ส่งรายงานประจำเดือนมิถุนายน 2548 ถึง สิงหาคม 2548 มายังธนาคารแห่งประเทศไทยและจัดส่งสำเนารายงานให้กระทรวงการคลังภายในวันที่ 21 ตุลาคม 2548

เรื่องอื่นๆ

4.11 ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้ให้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับแก่ผู้บริโภคแล้วในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปรับลดดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมใด ๆ และค่าใช้จ่ายตามที่ได้ง่ายไปจริงและพอสมควรแก่เหตุ ที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้ทำสัญญาไว้ให้เป็นไปตามข้อ 4.4 ภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

5. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2548 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2548

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนดของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสด
ชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระหนี้ไม่ตรงกำหนด
ของผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดชนิดไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
เพื่อนำผลการศึกษานี้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล
ประเภทเงินสดดอกเบี้ยประสงค์ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้ช่วยตอบ
แบบสอบถามนี้ และขอให้ตอบให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูล
ที่ท่านตอบทั้งหมดผู้วิจัยจะถือเป็นความลับ และจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นข้อมูลใน
เรื่องดังกล่าวเท่านั้น

แบบสอบถามนี้มี 3 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ด้านรายจ่าย ภาระหนี้ และภาระการผ่อนชำระ

ตอนที่ 3 ด้านการประเมินความเสี่ยงจากคุณสมบัติต่างๆที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 51-65
3. สถานภาพ โสด สมรส อื่นๆ ระบุ.....
4. จำนวนบุตร ไม่มี 1 คน 2 คน
 มากกว่า 2 คน
5. การศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโทหรือสูงกว่า
6. อาชีพ พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว
 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อื่นๆ โปรดระบุ.....
7. รายได้สุทธิต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 10,001-20,000
 20,001 - 30,000 30,001- 40,000
 40,001 - 50,000 50,001 – 60,000
 60,001 ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ด้านรายจ่าย ภาระหนี้ และภาระการผ่อนชำระ

	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
ปัจจุบันท่านมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้	5	4	3	2	1
ท่านคิดว่าท่านมีภาระหนี้สูงเมื่อเทียบกับรายได้	5	4	3	2	1
ภาระการผ่อนชำระหนี้ของท่านสูงเมื่อเทียบกับรายได้	5	4	3	2	1

ส่วนที่ 3 ด้านการประเมินความเสี่ยงจากคุณสมบัติต่างๆที่อาจทำให้เกิดการชำระหนี้ล่าช้า

	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล					
1. ท่านใช้วงเงินสินเชื่อในการซื้อเครื่องประดับ, เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ หรือท่องเที่ยว	5	4	3	2	1
2. ท่านมักจะซื้อสินค้ารุ่นใหม่แทนของเก่าทันทีที่ผู้ผลิตออกสินค้ารุ่นใหม่	5	4	3	2	1
3. ท่านชอบการเสี่ยงโชค	5	4	3	2	1
4. ท่านมักเลือกผ่อนชำระเมื่อมีการใช้วงเงินสินเชื่อและเก็บเงินสดไว้สำรองใช้จ่าย	5	4	3	2	1
ด้านความสามารถในการหารายได้					
5. ท่านมักมีรายจ่ายฉุกเฉินเสมอ	5	4	3	2	1
6. ท่านมีรายได้สม่ำเสมอ	1	2	3	4	5
7. ท่านมีรายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำ	1	2	3	4	5
8. ท่านใช้วงเงินสินเชื่อเงินสดเพื่อชำระบัตรเครดิตหรือหนี้สินอื่น	5	4	3	2	1
ด้านความเข้มแข็งทางการเงิน					
9. ท่านมีเงินออม	1	2	3	4	5
10. ท่านมีวงเงินประกันชีวิต	1	2	3	4	5
11. ท่านมีกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ที่ปลอดภาระ	1	2	3	4	5
12. ท่านคิดว่างานประจำของหรือกิจการของท่านสามารถสร้างกำไรและมีความมั่นคง	1	2	3	4	5
ด้านเงื่อนไขต่างๆ					
13. ธุรกิจหรืองานประจำของท่านมีคู่แข่ง	5	4	3	2	1
14. สินค้าที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวันมีราคาสูงขึ้นมากกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น	5	4	3	2	1
15. ผู้บริหารในธุรกิจหรือองค์กรของท่านเป็นผู้มีความสามารถแก้วิกฤติได้	1	2	3	4	5
16. ท่านได้รับวงเงินสินเชื่อมากกว่า 1 สถาบันการเงิน	5	4	3	2	1

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) สถานภาพ	(J) สถานภาพ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ภาพรวม	โสด	สมรส	.2272(*)	.08618	.009	.0577	.3966
		หย่าร้าง/หม้าย	-.1788	.22351	.424	-.6182	.2606
	สมรส	โสด	-.2272(*)	.08618	.009	-.3966	-.0577
		หย่าร้าง/หม้าย	-.4060	.21990	.066	-.8383	.0263
	หย่าร้าง/หม้าย	โสด	.1788	.22351	.424	-.2606	.6182
คุณลักษณะส่วนบุคคล	โสด	สมรส	.4060	.21990	.066	-.0263	.8383
		หย่าร้าง/หม้าย	.5911(*)	.11617	.000	.3627	.8195
	สมรส	โสด	1.0424(*)	.30127	.001	.4501	1.6347
		หย่าร้าง/หม้าย	-.5911(*)	.11617	.000	-.8195	-.3627
	หย่าร้าง/หม้าย	โสด	.4513	.29641	.129	-.1314	1.0340
ความสามารถในการหารายได้	โสด	สมรส	-1.0424(*)	.30127	.001	1.6347	-.4501
		หย่าร้าง/หม้าย	-.4513	.29641	.129	1.0340	.1314
	สมรส	โสด	-.2452(*)	.08999	.007	-.4221	-.0683
		หย่าร้าง/หม้าย	-.5828(*)	.23338	.013	1.0416	-.1240
	หย่าร้าง/หม้าย	โสด	.2452(*)	.08999	.007	.0683	.4221
ความเข้มแข็งทางการเงิน	โสด	สมรส	-.3376	.22961	.142	-.7890	.1138
		หย่าร้าง/หม้าย	.5828(*)	.23338	.013	.1240	1.0416
	สมรส	โสด	.3376	.22961	.142	-.1138	.7890
		หย่าร้าง/หม้าย	.3519(*)	.08480	.000	.1852	.5186
	หย่าร้าง/หม้าย	โสด	-.8199(*)	.21992	.000	1.2522	-.3875
ปัจจัยอื่นๆ	โสด	สมรส	-.3519(*)	.08480	.000	-.5186	-.1852
		หย่าร้าง/หม้าย	-1.1718(*)	.21637	.000	1.5972	-.7464
	สมรส	โสด	.8199(*)	.21992	.000	.3875	1.2522
		หย่าร้าง/หม้าย	1.1718(*)	.21637	.000	.7464	1.5972
	หย่าร้าง/หม้าย	โสด	.0648	.09964	.516	-.1311	.2607
ปัจจัยอื่นๆ	โสด	สมรส	-.4437	.25842	.087	-.9518	.0643
		หย่าร้าง/หม้าย	-.0648	.09964	.516	-.2607	.1311
	สมรส	โสด	-.5085(*)	.25425	.046	1.0084	-.0087
		หย่าร้าง/หม้าย	.4437	.25842	.087	-.0643	.9518
หย่าร้าง/หม้าย	โสด	.5085(*)	.25425	.046	.0087	1.0084	

* The mean difference is significant at the .05 level.

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
ภาพรวม	21 - 30 ปี	31 - 40 ปี	-.5586(*)	.13332	.000	-.8206	-.2965	
		41 - 50 ปี	-.1740	.13060	.183	-.4308	.0827	
		51 - 65 ปี	-.3622	.20170	.073	-.7588	.0343	
	31 - 40 ปี	21 - 30 ปี	.5586(*)	.13332	.000	.2965	.8206	
		41 - 50 ปี	.3845(*)	.08989	.000	.2078	.5612	
		51 - 65 ปี	.1963	.17806	.271	-.1538	.5464	
	41 - 50 ปี	21 - 30 ปี	.1740	.13060	.183	-.0827	.4308	
		31 - 40 ปี	-.3845(*)	.08989	.000	-.5612	-.2078	
		51 - 65 ปี	-.1882	.17604	.286	-.5343	.1579	
	51 - 65 ปี	21 - 30 ปี	.3622	.20170	.073	-.0343	.7588	
		31 - 40 ปี	-.1963	.17806	.271	-.5464	.1538	
		41 - 50 ปี	.1882	.17604	.286	-.1579	.5343	
	คุณลักษณะ ส่วนบุคคล	21 - 30 ปี	31 - 40 ปี	-.5065(*)	.17576	.004	-.8521	-.1610
			41 - 50 ปี	.4732(*)	.17218	.006	.1347	.8117
			51 - 65 ปี	-.2347	.26592	.378	-.7575	.2881
31 - 40 ปี		21 - 30 ปี	.5065(*)	.17576	.004	.1610	.8521	
		41 - 50 ปี	.9797(*)	.11851	.000	.7467	1.2127	
		51 - 65 ปี	.2718	.23475	.248	-.1897	.7333	
41 - 50 ปี		21 - 30 ปี	-.4732(*)	.17218	.006	-.8117	-.1347	
		31 - 40 ปี	-.9797(*)	.11851	.000	-1.2127	-.7467	
		51 - 65 ปี	-.7079(*)	.23209	.002	-1.1641	-.2516	
51 - 65 ปี		21 - 30 ปี	.2347	.26592	.378	-.2881	.7575	
		31 - 40 ปี	-.2718	.23475	.248	-.7333	.1897	
		41 - 50 ปี	.7079(*)	.23209	.002	.2516	1.1641	
ความสามารถ ในการหา รายได้		21 - 30 ปี	31 - 40 ปี	-.7788(*)	.13759	.000	-1.0493	-.5083
			41 - 50 ปี	-.5654(*)	.13479	.000	-.8303	-.3004
			51 - 65 ปี	-1.0204(*)	.20816	.000	-1.4296	-.6112
	31 - 40 ปี	21 - 30 ปี	.7788(*)	.13759	.000	.5083	1.0493	
		41 - 50 ปี	.2134(*)	.09277	.022	.0311	.3958	
		51 - 65 ปี	-.2416	.18377	.189	-.6029	.1197	
	41 - 50 ปี	21 - 30 ปี	.5654(*)	.13479	.000	.3004	.8303	
		31 - 40 ปี	-.2134(*)	.09277	.022	-.3958	-.0311	
		51 - 65 ปี	-.4551(*)	.18168	.013	-.8122	-.0979	
	51 - 65 ปี	21 - 30 ปี	1.0204(*)	.20816	.000	.6112	1.4296	
		31 - 40 ปี	.2416	.18377	.189	-.1197	.6029	
		41 - 50 ปี	.4551(*)	.18168	.013	.0979	.8122	

multiple Comparisons (ต่อ)

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
ความเข้มแข็งทางการเงิน	21 - 30 ปี	31 - 40 ปี	.0389	.13979	.781	-.2359	.3137	
		41 - 50 ปี	.1901	.13694	.166	-.0791	.4593	
		51 - 65 ปี	-.1020	.21149	.630	-.5178	.3137	
	31 - 40 ปี	21 - 30 ปี	-.0389	.13979	.781	-.3137	.2359	
		41 - 50 ปี	.1512	.09425	.109	-.0341	.3365	
		51 - 65 ปี	-.1409	.18671	.451	-.5080	.2261	
	41 - 50 ปี	21 - 30 ปี	-.1901	.13694	.166	-.4593	.0791	
		31 - 40 ปี	-.1512	.09425	.109	-.3365	.0341	
		51 - 65 ปี	-.2921	.18458	.114	-.6550	.0708	
	51 - 65 ปี	21 - 30 ปี	.1020	.21149	.630	-.3137	.5178	
		31 - 40 ปี	.1409	.18671	.451	-.2261	.5080	
		41 - 50 ปี	.2921	.18458	.114	-.0708	.6550	
	ปัจจัยอื่นๆ	21 - 30 ปี	31 - 40 ปี	-.4058(*)	.15641	.010	-.7133	-.0983
			41 - 50 ปี	-.2684	.15323	.081	-.5696	.0328
			51 - 65 ปี	.0153	.23664	.948	-.4499	.4805
31 - 40 ปี		21 - 30 ปี	.4058(*)	.15641	.010	.0983	.7133	
		41 - 50 ปี	.1374	.10546	.193	-.0699	.3448	
		51 - 65 ปี	.4211(*)	.20891	.044	.0104	.8318	
41 - 50 ปี		21 - 30 ปี	.2684	.15323	.081	-.0328	.5696	
		31 - 40 ปี	-.1374	.10546	.193	-.3448	.0699	
		51 - 65 ปี	.2837	.20653	.170	-.1223	.6897	
51 - 65 ปี		21 - 30 ปี	-.0153	.23664	.948	-.4805	.4499	
		31 - 40 ปี	-.4211(*)	.20891	.044	-.8318	-.0104	
		41 - 50 ปี	-.2837	.20653	.170	-.6897	.1223	

* The mean difference is significant at the .05 level.

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) การศึกษา	(J) การศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ภาพรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-.5285(*)	.14343	.000	-.8105	-.2466
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	-.7917(*)	.16575	.000	-1.1175	-.4658
	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.5285(*)	.14343	.000	.2466	.8105
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	-.2631(*)	.10684	.014	-.4732	-.0531
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.7917(*)	.16575	.000	.4658	1.1175
		ปริญญาตรี	.2631(*)	.10684	.014	.0531	.4732
คุณลักษณะส่วนบุคคล	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	.0194	.20005	.923	-.3739	.4127
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	-.5833(*)	.23117	.012	-1.0378	-.1289
	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-.0194	.20005	.923	-.4127	.3739
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	-.6027(*)	.14901	.000	-.8957	-.3098
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.5833(*)	.23117	.012	.1289	1.0378
		ปริญญาตรี	.6027(*)	.14901	.000	.3098	.8957
ความสามารถในการหารายได้	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-.3470(*)	.14797	.020	-.6379	-.0561
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	-.9028(*)	.17100	.000	-1.2390	-.5666
	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.3470(*)	.14797	.020	.0561	.6379
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	-.5557(*)	.11023	.000	-.7724	-.3390
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.9028(*)	.17100	.000	.5666	1.2390
		ปริญญาตรี	.5557(*)	.11023	.000	.3390	.7724
ความเข้มแข็งทางการเงิน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-.3699(*)	.14923	.014	-.6632	-.0765
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	-.1944	.17244	.260	-.5335	.1446
	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.3699(*)	.14923	.014	.0765	.6632
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	.1754	.11116	.115	-.0431	.3940
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	.1944	.17244	.260	-.1446	.5335
		ปริญญาตรี	-.1754	.11116	.115	-.3940	.0431
ปัจจัยอื่น ๆ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	-	.15505	.000	-1.6667	1.0571
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	1.3619(*)	.17917	.000	-1.5050	-.8005
	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	1.1528(*)	.15505	.000	1.0571	1.6667
		ปริญญาโทหรือสูงกว่า	.2091	.11549	.071	-.0180	.4362
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	1.1528(*)	.17917	.000	.8005	1.5050
		ปริญญาตรี	-.2091	.11549	.071	-.4362	.0180

* The mean difference is significant at the .05 level.

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) จำนวนบุตร	(J) จำนวนบุตร	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
ภาพรวม	ไม่มี	1 คน	.3778(*)	.14123	.008	.0996	.6560	
		2 คน	-.0327	.12141	.788	-.2718	.2065	
		มากกว่า 2 คน	-.9909(*)	.19187	.000	-1.3688	-.6130	
	1 คน	ไม่มี	-.3778(*)	.14123	.008	-.6560	-.0996	
		2 คน	-.4104(*)	.13412	.002	-.6746	-.1463	
		มากกว่า 2 คน	-1.3687(*)	.20016	.000	-1.7629	-.9744	
	2 คน	ไม่มี	.0327	.12141	.788	-.2065	.2718	
		1 คน	.4104(*)	.13412	.002	.1463	.6746	
		มากกว่า 2 คน	-.9583(*)	.18670	.000	-1.3260	-.5905	
	มากกว่า 2 คน	ไม่มี	.9909(*)	.19187	.000	.6130	1.3688	
		1 คน	1.3687(*)	.20016	.000	.9744	1.7629	
		2 คน	.9583(*)	.18670	.000	.5905	1.3260	
	คุณลักษณะส่วนบุคคล	ไม่มี	1 คน	.2044	.17252	.237	-.1354	.5443
			2 คน	-.5665(*)	.14830	.000	-.8586	-.2744
			มากกว่า 2 คน	-.9673(*)	.23437	.000	-1.4289	-.5056
1 คน		ไม่มี	-.2044	.17252	.237	-.5443	.1354	
		2 คน	-.7710(*)	.16382	.000	-1.0937	-.4483	
		มากกว่า 2 คน	-1.1717(*)	.24449	.000	-1.6533	-.6901	
2 คน		ไม่มี	.5665(*)	.14830	.000	.2744	.8586	
		1 คน	.7710(*)	.16382	.000	.4483	1.0937	
		มากกว่า 2 คน	-.4007	.22805	.080	-.8499	.0484	
มากกว่า 2 คน		ไม่มี	.9673(*)	.23437	.000	.5056	1.4289	
		1 คน	1.1717(*)	.24449	.000	.6901	1.6533	
		2 คน	.4007	.22805	.080	-.0484	.8499	
ความสามารถในการหารายได้		ไม่มี	1 คน	.3467(*)	.13839	.013	.0741	.6192
			2 คน	-.0649	.11896	.586	-.2992	.1694
			มากกว่า 2 คน	-.5927(*)	.18801	.002	-.9630	-.2224
	1 คน	ไม่มี	-.3467(*)	.13839	.013	-.6192	-.0741	
		2 คน	-.4116(*)	.13141	.002	-.6704	-.1527	
		มากกว่า 2 คน	-.9394(*)	.19612	.000	-1.3257	-.5531	
	2 คน	ไม่มี	.0649	.11896	.586	-.1694	.2992	
		1 คน	.4116(*)	.13141	.002	.1527	.6704	
		มากกว่า 2 คน	-.5278(*)	.18293	.004	-.8882	-.1675	
	มากกว่า 2 คน	ไม่มี	.5927(*)	.18801	.002	.2224	.9630	
		1 คน	.9394(*)	.19612	.000	.5531	1.3257	
		2 คน	.5278(*)	.18293	.004	.1675	.8882	

Multiple Comparisons (ต่อ)

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ความเข้มแข็งทางการเงิน	ไม่มี	1 คน	-.2889	.15390	.062	-.5920	.0142
		2 คน	-.0224	.13230	.865	-.2830	.2381
		มากกว่า 2 คน	-.3091	.20908	.141	-.7209	.1027
	1 คน	ไม่มี	.2889	.15390	.062	-.0142	.5920
		2 คน	.2664	.14614	.070	-.0214	.5543
		มากกว่า 2 คน	-.0202	.21811	.926	-.4498	.4094
	2 คน	ไม่มี	.0224	.13230	.865	-.2381	.2830
		1 คน	-.2664	.14614	.070	-.5543	.0214
		มากกว่า 2 คน	-.2866	.20344	.160	-.6874	.1141
	มากกว่า 2 คน	ไม่มี	.3091	.20908	.141	-.1027	.7209
		1 คน	.0202	.21811	.926	-.4094	.4498
		2 คน	.2866	.20344	.160	-.1141	.6874
ปัจจัยอื่นๆ	ไม่มี	1 คน	.7600(*)	.17452	.000	.4163	1.1037
		2 คน	.3722(*)	.15002	.014	.0768	.6677
		มากกว่า 2 คน	-.8309(*)	.23709	.001	-1.2979	-.3639
	1 คน	ไม่มี	-.7600(*)	.17452	.000	-1.1037	-.4163
		2 คน	-.3878(*)	.16572	.020	-.7142	-.0613
		มากกว่า 2 คน	-1.5909(*)	.24732	.000	-2.0781	-1.1038
	2 คน	ไม่มี	-.3722(*)	.15002	.014	-.6677	-.0768
		1 คน	.3878(*)	.16572	.020	.0613	.7142
		มากกว่า 2 คน	-1.2032(*)	.23069	.000	-1.6575	-.7488
	มากกว่า 2 คน	ไม่มี	.8309(*)	.23709	.001	.3639	1.2979
		1 คน	1.5909(*)	.24732	.000	1.1038	2.0781
		2 คน	1.2032(*)	.23069	.000	.7488	1.6575

The mean difference is significant at the .05 level.

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) อาชีพ	(J) อาชีพ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
ภาพรวม	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	.4846	.25933	.062	-.0252	.9945	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.3351(*)	.11257	.003	.1138	.5564	
		อื่นๆ	.4846	.25933	.062	-.0252	.9945	
	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.4846	.25933	.062	-.9945	.0252	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.1495	.24282	.538	-.6269	.3279	
		อื่นๆ	.0000	.33696	1.000	-.6625	.6625	
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.3351(*)	.11257	.003	-.5564	-.1138	
		ธุรกิจส่วนตัว	.1495	.24282	.538	-.3279	.6269	
		อื่นๆ	.1495	.24282	.538	-.3279	.6269	
	อื่นๆ	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.4846	.25933	.062	-.9945	.0252	
		ธุรกิจส่วนตัว	.0000	.33696	1.000	-.6625	.6625	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.1495	.24282	.538	-.6269	.3279	
	คุณลักษณะส่วนบุคคล	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	.5308	.34595	.126	-.1494	1.2109
			ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.9536(*)	.15017	.000	.6584	1.2488
			อื่นๆ	.5308	.34595	.126	-.1494	1.2109
ธุรกิจส่วนตัว		พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.5308	.34595	.126	-	.1494	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.4228	.32392	.193	-.2140	1.0597	
		อื่นๆ	.0000	.44951	1.000	-.8837	.8837	
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.9536(*)	.15017	.000	-	-.6584	
		ธุรกิจส่วนตัว	-.4228	.32392	.193	-	.2140	
		อื่นๆ	-.4228	.32392	.193	1.0597	-	
อื่นๆ		พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.5308	.34595	.126	1.2109	-.1494	
		ธุรกิจส่วนตัว	.0000	.44951	1.000	-.8837	.8837	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.4228	.32392	.193	-.2140	1.0597	

Multiple Comparisons (ต่อ)

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
ความสามารถในการหารายได้	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	.1308	.27482	.634	-.4095	.6710	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจอื่นๆ	.0520	.11929	.663	-.1825	.2865	
		ธุรกิจส่วนตัว	.1308	.27482	.634	-.4095	.6710	
	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.1308	.27482	.634	-.6710	.4095	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจอื่นๆ	-.0788	.25732	.760	-.5847	.4271	
		ธุรกิจส่วนตัว	.0000	.35708	1.000	-.7020	.7020	
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.0520	.11929	.663	-.2865	.1825	
		ธุรกิจส่วนตัว	.0788	.25732	.760	-.4271	.5847	
		อื่นๆ	.0788	.25732	.760	-.4271	.5847	
	อื่นๆ	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.1308	.27482	.634	-.6710	.4095	
		ธุรกิจส่วนตัว	.0000	.35708	1.000	-.7020	.7020	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.0788	.25732	.760	-.5847	.4271	
	ความเข้มแข็งทางการเงิน	พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	.4692	.26644	.079	-.0546	.9930
			ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจอื่นๆ	.1750	.11565	.131	-.0524	.4024
			ธุรกิจส่วนตัว	.4692	.26644	.079	-.0546	.9930
ธุรกิจส่วนตัว		พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.4692	.26644	.079	-.9930	.0546	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.2942	.24948	.239	-.7847	.1963	
		อื่นๆ	.0000	.34620	1.000	-.6806	.6806	
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.1750	.11565	.131	-.4024	.0524	
		ธุรกิจส่วนตัว	.2942	.24948	.239	-.1963	.7847	
		อื่นๆ	.2942	.24948	.239	-.1963	.7847	
อื่นๆ		พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	-.4692	.26644	.079	-.9930	.0546	
		ธุรกิจส่วนตัว	.0000	.34620	1.000	-.6806	.6806	
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.2942	.24948	.239	-.7847	.1963	
ปัจจัยอื่นๆ		พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	.7385(*)	.29387	.012	.1607	1.3162
			ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.1854	.12756	.147	-.0654	.4362
			อื่นๆ	1.2385(*)	.29387	.000	.6607	1.8162

The mean difference is significant at the .05 level.

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) รายได้สุทธิต่อเดือน	(J) รายได้สุทธิต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ภาพรวม	ไม่เกิน 10,000	10,001-20,000	1.1496(*)	.17491	.000	.8057	1.4935
		20,001 - 30,000	.1286	.15828	.417	-.1826	.4398
		30,001 - 40,000	.4515(*)	.17979	.012	.0980	.8050
		40,001 - 50,000	.2015	.16275	.216	-.1185	.5215
		50,001 - 60,000	1.0385(*)	.20742	.000	.6307	1.4463
		60,001 ขึ้นไป	-.1282	.18859	.497	-.4990	.2426
	10,001-20,000	ไม่เกิน 10,000	-1.1496(*)	.17491	.000	-1.4935	-.8057
		20,001 - 30,000	-1.0209(*)	.11977	.000	-1.2564	-.7855
		30,001 - 40,000	-.6981(*)	.14702	.000	-.9871	-.4090
		40,001 - 50,000	-.9481(*)	.12561	.000	-1.1950	-.7011
		50,001 - 60,000	-.1111	.17976	.537	-.4645	.2423
		60,001 ขึ้นไป	-1.2778(*)	.15766	.000	-1.5877	-.9678
	20,001 - 30,000	ไม่เกิน 10,000	-.1286	.15828	.417	-.4398	.1826
		10,001-20,000	1.0209(*)	.11977	.000	.7855	1.2564
		30,001 - 40,000	.3229(*)	.12678	.011	.0736	.5721
		40,001 - 50,000	.0729	.10118	.472	-.1260	.2718
		50,001 - 60,000	.9098(*)	.16362	.000	.5881	1.2315
		60,001 ขึ้นไป	-.2568	.13898	.065	-.5301	.0164
	30,001 - 40,000	ไม่เกิน 10,000	-.4515(*)	.17979	.012	-.8050	-.0980
		10,001-20,000	.6981(*)	.14702	.000	.4090	.9871
		20,001 - 30,000	-.3229(*)	.12678	.011	-.5721	-.0736
		40,001 - 50,000	-.2500	.13232	.060	-.5101	.0101
		50,001 - 60,000	.5870(*)	.18451	.002	.2242	.9497
		60,001 ขึ้นไป	-.5797(*)	.16305	.000	-.9003	-.2591
	40,001 - 50,000	ไม่เกิน 10,000	-.2015	.16275	.216	-.5215	.1185
		10,001-20,000	.9481(*)	.12561	.000	.7011	1.1950
		20,001 - 30,000	-.0729	.10118	.472	-.2718	.1260
		30,001 - 40,000	.2500	.13232	.060	-.0101	.5101
		50,001 - 60,000	.8370(*)	.16795	.000	.5068	1.1672
		60,001 ขึ้นไป	-.3297(*)	.14405	.023	-.6129	-.0465
	50,001 - 60,000	ไม่เกิน 10,000	-1.0385(*)	.20742	.000	-1.4463	-.6307
		10,001-20,000	.1111	.17976	.537	-.2423	.4645
		20,001 - 30,000	-.9098(*)	.16362	.000	-1.2315	-.5881
		30,001 - 40,000	-.5870(*)	.18451	.002	-.9497	-.2242
		40,001 - 50,000	-.8370(*)	.16795	.000	-1.1672	-.5068
		60,001 ขึ้นไป	-1.1667(*)	.19310	.000	-1.5463	-.7870
	60,001 ขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000	.1282	.18859	.497	-.2426	.4990
		10,001-20,000	1.2778(*)	.15766	.000	.9678	1.5877
		20,001 - 30,000	.2568	.13898	.065	-.0164	.5301
		30,001 - 40,000	.5797(*)	.16305	.000	.2591	.9003
		40,001 - 50,000	.3297(*)	.14405	.023	.0465	.6129
		50,001 - 60,000	1.1667(*)	.19310	.000	.7870	1.5463

multiple Comparisons (ต่อ)

Dependent Variable	(I) รายได้สุทธิต่อเดือน	(J) รายได้สุทธิต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
คุณลักษณะส่วนบุคคล	ไม่เกิน 10,000	10,001-20,000	1.9829(*)	.24462	.000	1.5020	2.4638
		20,001 - 30,000	1.0631(*)	.22136	.000	.6279	1.4983
		30,001 - 40,000	.9732(*)	.25144	.000	.4789	1.4676
		40,001 - 50,000	1.3102(*)	.22761	.000	.8627	1.7577
		50,001 - 60,000	2.5385(*)	.29009	.000	1.9681	3.1088
		60,001 ขึ้นไป	1.3718(*)	.26375	.000	.8533	1.8903
	10,001-20,000	ไม่เกิน 10,000	-1.9829(*)	.24462	.000	-2.4638	-1.5020
		20,001 - 30,000	-.9199(*)	.16750	.000	-1.2492	-.5905
		30,001 - 40,000	-1.0097(*)	.20562	.000	-1.4139	-.6054
		40,001 - 50,000	-.6727(*)	.17568	.000	-1.0181	-.3273
		50,001 - 60,000	.5556(*)	.25141	.028	.0613	1.0498
		60,001 ขึ้นไป	-.6111(*)	.22050	.006	-1.0446	-.1776
	20,001 - 30,000	ไม่เกิน 10,000	-1.0631(*)	.22136	.000	-1.4983	-.6279
		10,001-20,000	.9199(*)	.16750	.000	.5905	1.2492
		30,001 - 40,000	-.0898	.17731	.613	-.4384	.2588
		40,001 - 50,000	.2471	.14150	.081	-.0311	.5253
		50,001 - 60,000	1.4754(*)	.22884	.000	1.0255	1.9253
		60,001 ขึ้นไป	.3087	.19437	.113	-.0734	.6909
	30,001 - 40,000	ไม่เกิน 10,000	-.9732(*)	.25144	.000	-1.4676	-.4789
		10,001-20,000	1.0097(*)	.20562	.000	.6054	1.4139
		20,001 - 30,000	.0898	.17731	.613	-.2588	.4384
		40,001 - 50,000	.3370	.18506	.069	-.0269	.7008
		50,001 - 60,000	1.5652(*)	.25805	.000	1.0579	2.0725
		60,001 ขึ้นไป	.3986	.22804	.081	-.0498	.8469
	40,001 - 50,000	ไม่เกิน 10,000	-1.3102(*)	.22761	.000	-1.7577	-.8627
		10,001-20,000	.6727(*)	.17568	.000	.3273	1.0181
		20,001 - 30,000	-.2471	.14150	.081	-.5253	.0311
		30,001 - 40,000	-.3370	.18506	.069	-.7008	.0269
		50,001 - 60,000	1.2283(*)	.23489	.000	.7665	1.6901
		60,001 ขึ้นไป	.0616	.20146	.760	-.3345	.4577
50,001 - 60,000	ไม่เกิน 10,000	-2.5385(*)	.29009	.000	-3.1088	-1.9681	
	10,001-20,000	-.5556(*)	.25141	.028	-1.0498	-.0613	
	20,001 - 30,000	-1.4754(*)	.22884	.000	-1.9253	-1.0255	
	30,001 - 40,000	-1.5652(*)	.25805	.000	-2.0725	-1.0579	
	40,001 - 50,000	-1.2283(*)	.23489	.000	-1.6901	-.7665	
	60,001 ขึ้นไป	-1.1667(*)	.27006	.000	-1.6976	-.6357	
60,001 ขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000	-1.3718(*)	.26375	.000	-1.8903	-.8533	
	10,001-20,000	.6111(*)	.22050	.006	.1776	1.0446	
	20,001 - 30,000	-.3087	.19437	.113	-.6909	.0734	
	30,001 - 40,000	-.3986	.22804	.081	-.8469	.0498	
	40,001 - 50,000	-.0616	.20146	.760	-.4577	.3345	
	50,001 - 60,000	1.1667(*)	.27006	.000	.6357	1.6976	

Multiple Comparisons (ต่อ)

Dependent Variable	(I) รายได้สุทธิต่อเดือน	(J) รายได้สุทธิต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ความสามารถในการหารายได้	ไม่เกิน 10,000	10,001-20,000	-.8333(*)	.17362	.000	-1.1747	-.4920
		20,001 - 30,000	-1.1557(*)	.15711	.000	-1.4646	-.8469
		30,001 - 40,000	-1.0870(*)	.17846	.000	-1.4378	-.7361
		40,001 - 50,000	-1.2283(*)	.16154	.000	-1.5459	-.9107
		50,001 - 60,000	-.2500	.20588	.225	-.6548	.1548
		60,001 ขึ้นไป	-2.1667(*)	.18719	.000	-2.5347	-1.7986
	10,001-20,000	ไม่เกิน 10,000	.8333(*)	.17362	.000	.4920	1.1747
		20,001 - 30,000	-.3224(*)	.11888	.007	-.5561	-.0887
		30,001 - 40,000	-.2536	.14593	.083	-.5405	.0333
		40,001 - 50,000	-.3949(*)	.12469	.002	-.6401	-.1498
		50,001 - 60,000	.5833(*)	.17843	.001	.2325	.9341
		60,001 ขึ้นไป	-1.3333(*)	.15650	.000	-1.6410	-1.0257
	20,001 - 30,000	ไม่เกิน 10,000	1.1557(*)	.15711	.000	.8469	1.4646
		10,001-20,000	.3224(*)	.11888	.007	.0887	.5561
		30,001 - 40,000	.0688	.12584	.585	-.1786	.3162
		40,001 - 50,000	-.0725	.10043	.471	-.2700	.1249
		50,001 - 60,000	.9057(*)	.16241	.000	.5864	1.2250
		60,001 ขึ้นไป	-1.0109(*)	.13795	.000	-1.2821	-.7397
	30,001 - 40,000	ไม่เกิน 10,000	1.0870(*)	.17846	.000	.7361	1.4378
		10,001-20,000	.2536	.14593	.083	-.0333	.5405
		20,001 - 30,000	-.0688	.12584	.585	-.3162	.1786
		40,001 - 50,000	-.1413	.13134	.283	-.3995	.1169
		50,001 - 60,000	.8370(*)	.18315	.000	.4769	1.1970
		60,001 ขึ้นไป	-1.0797(*)	.16185	.000	-1.3979	-.7615
	40,001 - 50,000	ไม่เกิน 10,000	1.2283(*)	.16154	.000	.9107	1.5459
		10,001-20,000	.3949(*)	.12469	.002	.1498	.6401
		20,001 - 30,000	.0725	.10043	.471	-.1249	.2700
		30,001 - 40,000	.1413	.13134	.283	-.1169	.3995
		50,001 - 60,000	.9783(*)	.16671	.000	.6505	1.3060
		60,001 ขึ้นไป	-.9384(*)	.14298	.000	-1.2195	-.6573
	50,001 - 60,000	ไม่เกิน 10,000	.2500	.20588	.225	-.1548	.6548
		10,001-20,000	-.5833(*)	.17843	.001	-.9341	-.2325
		20,001 - 30,000	-.9057(*)	.16241	.000	-1.2250	-.5864
		30,001 - 40,000	-.8370(*)	.18315	.000	-1.1970	-.4769
		40,001 - 50,000	-.9783(*)	.16671	.000	-1.3060	-.6505
		60,001 ขึ้นไป	-1.9167(*)	.19167	.000	-2.2935	-1.5398
	60,001 ขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000	2.1667(*)	.18719	.000	1.7986	2.5347
		10,001-20,000	1.3333(*)	.15650	.000	1.0257	1.6410
		20,001 - 30,000	1.0109(*)	.13795	.000	.7397	1.2821
		30,001 - 40,000	1.0797(*)	.16185	.000	.7615	1.3979
		40,001 - 50,000	.9384(*)	.14298	.000	.6573	1.2195
		50,001 - 60,000	1.9167(*)	.19167	.000	1.5398	2.2935

Multiple Comparisons (ต่อ)

Dependent Variable	(I) รายได้สุทธิต่อเดือน	(J) รายได้สุทธิต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ความเข้มแข็งทางการเงิน	ไม่เกิน 10,000	10,001-20,000	.4829(*)	.19766	.015	.0943	.8715
		20,001 - 30,000	.1368	.17887	.445	-.2148	.4885
		30,001 - 40,000	.6472(*)	.20317	.002	.2477	1.0466
		40,001 - 50,000	.0059	.18392	.975	-.3557	.3674
		50,001 - 60,000	.2885	.23440	.219	-.1724	.7493
		60,001 ขึ้นไป	.3718	.21312	.082	-.0472	.7908
	10,001-20,000	ไม่เกิน 10,000	-.4829(*)	.19766	.015	-.8715	-.0943
		20,001 - 30,000	-.3461(*)	.13534	.011	-.6122	-.0800
		30,001 - 40,000	.1643	.16614	.323	-.1624	.4909
		40,001 - 50,000	-.4771(*)	.14195	.001	-.7561	-.1980
		50,001 - 60,000	-.1944	.20315	.339	-.5938	.2049
		60,001 ขึ้นไป	-.1111	.17817	.533	-.4614	.2392
	20,001 - 30,000	ไม่เกิน 10,000	-.1368	.17887	.445	-.4885	.2148
		10,001-20,000	.3461(*)	.13534	.011	.0800	.6122
		30,001 - 40,000	.5103(*)	.14327	.000	.2287	.7920
		40,001 - 50,000	-.1310	.11434	.253	-.3558	.0938
		50,001 - 60,000	.1516	.18491	.413	-.2119	.5152
		60,001 ขึ้นไป	.2350	.15706	.135	-.0738	.5438
	30,001 - 40,000	ไม่เกิน 10,000	-.6472(*)	.20317	.002	-1.0466	-.2477
		10,001-20,000	-.1643	.16614	.323	-.4909	.1624
		20,001 - 30,000	-.5103(*)	.14327	.000	-.7920	-.2287
		40,001 - 50,000	-.6413(*)	.14953	.000	-.9353	-.3473
		50,001 - 60,000	-.3587	.20851	.086	-.7686	.0512
		60,001 ขึ้นไป	-.2754	.18426	.136	-.6376	.0869
	40,001 - 50,000	ไม่เกิน 10,000	-.0059	.18392	.975	-.3674	.3557
		10,001-20,000	.4771(*)	.14195	.001	.1980	.7561
		20,001 - 30,000	.1310	.11434	.253	-.0938	.3558
		30,001 - 40,000	.6413(*)	.14953	.000	.3473	.9353
		50,001 - 60,000	.2826	.18980	.137	-.0905	.6558
		60,001 ขึ้นไป	.3659(*)	.16279	.025	.0459	.6860
	50,001 - 60,000	ไม่เกิน 10,000	-.2885	.23440	.219	-.7493	.1724
		10,001-20,000	.1944	.20315	.339	-.2049	.5938
		20,001 - 30,000	-.1516	.18491	.413	-.5152	.2119
		30,001 - 40,000	.3587	.20851	.086	-.0512	.7686
		40,001 - 50,000	-.2826	.18980	.137	-.6558	.0905
		60,001 ขึ้นไป	.0833	.21821	.703	-.3457	.5123
	60,001 ขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000	-.3718	.21312	.082	-.7908	.0472
		10,001-20,000	.1111	.17817	.533	-.2392	.4614
		20,001 - 30,000	-.2350	.15706	.135	-.5438	.0738
		30,001 - 40,000	.2754	.18426	.136	-.0869	.6376
		40,001 - 50,000	-.3659(*)	.16279	.025	-.6860	-.0459
		50,001 - 60,000	-.0833	.21821	.703	-.5123	.3457

Multiple Comparisons (ต่อ)

Dependent Variable	(I) รายได้สุทธิต่อเดือน	(J) รายได้สุทธิต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
ปัจจัยอื่นๆ	ไม่เกิน 10,000	10,001-20,000	.8718(*)	.20725	.000	.4643	1.2793
		20,001 - 30,000	-.1583	.18754	.399	-.5270	.2105
		30,001 - 40,000	.3211	.21303	.133	-.0977	.7399
		40,001 - 50,000	-.3420	.19284	.077	-.7211	.0372
		50,001 - 60,000	.2885	.24577	.241	-.1947	.7716
		60,001 ขึ้นไป	-.4615(*)	.22346	.040	-.9009	-.0222
	10,001-20,000	ไม่เกิน 10,000	-.8718(*)	.20725	.000	-1.2793	-.4643
		20,001 - 30,000	-1.0301(*)	.14191	.000	-1.3091	-.7511
		30,001 - 40,000	-.5507(*)	.17420	.002	-.8932	-.2082
		40,001 - 50,000	-1.2138(*)	.14884	.000	-1.5064	-.9211
		50,001 - 60,000	-.5833(*)	.21300	.006	-1.0021	-.1646
		60,001 ขึ้นไป	-1.3333(*)	.18681	.000	-1.7006	-.9661
	20,001 - 30,000	ไม่เกิน 10,000	.1583	.18754	.399	-.2105	.5270
		10,001-20,000	1.0301(*)	.14191	.000	.7511	1.3091
		30,001 - 40,000	.4793(*)	.15022	.002	.1840	.7747
		40,001 - 50,000	-.1837	.11989	.126	-.4194	.0520
		50,001 - 60,000	.4467(*)	.19388	.022	.0656	.8279
		60,001 ขึ้นไป	-.3033	.16468	.066	-.6270	.0205
	30,001 - 40,000	ไม่เกิน 10,000	-.3211	.21303	.133	-.7399	.0977
		10,001-20,000	.5507(*)	.17420	.002	.2082	.8932
		20,001 - 30,000	-.4793(*)	.15022	.002	-.7747	-.1840
		40,001 - 50,000	-.6630(*)	.15678	.000	-.9713	-.3548
		50,001 - 60,000	-.0326	.21862	.882	-.4624	.3972
		60,001 ขึ้นไป	-.7826(*)	.19320	.000	-1.1624	-.4028
	40,001 - 50,000	ไม่เกิน 10,000	.3420	.19284	.077	-.0372	.7211
		10,001-20,000	1.2138(*)	.14884	.000	.9211	1.5064
		20,001 - 30,000	.1837	.11989	.126	-.0520	.4194
		30,001 - 40,000	.6630(*)	.15678	.000	.3548	.9713
		50,001 - 60,000	.6304(*)	.19900	.002	.2392	1.0217
		60,001 ขึ้นไป	-.1196	.17068	.484	-.4551	.2160
	50,001 - 60,000	ไม่เกิน 10,000	-.2885	.24577	.241	-.7716	.1947
		10,001-20,000	.5833(*)	.21300	.006	.1646	1.0021
		20,001 - 30,000	-.4467(*)	.19388	.022	-.8279	-.0656
		30,001 - 40,000	.0326	.21862	.882	-.3972	.4624
		40,001 - 50,000	-.6304(*)	.19900	.002	-1.0217	-.2392
		60,001 ขึ้นไป	-.7500(*)	.22880	.001	-1.1998	-.3002
	60,001 ขึ้นไป	ไม่เกิน 10,000	.4615(*)	.22346	.040	.0222	.9009
		10,001-20,000	1.3333(*)	.18681	.000	.9661	1.7006
		20,001 - 30,000	.3033	.16468	.066	-.0205	.6270
		30,001 - 40,000	.7826(*)	.19320	.000	.4028	1.1624
		40,001 - 50,000	.1196	.17068	.484	-.2160	.4551
		50,001 - 60,000	.7500(*)	.22880	.001	.3002	1.1998

* The mean difference is significant at the .05 level.

Group Statistics

	เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
คุณลักษณะส่วนบุคคล	ชาย	186	2.4194	1.39747	.10247
	หญิง	214	2.1168	.86692	.05926
ความสามารถในการหารายได้	ชาย	186	2.4086	.91518	.06710
	หญิง	214	2.7336	.80438	.05499
ความเข้มแข็งทางการเงิน	ชาย	186	2.8280	.91974	.06744
	หญิง	214	2.7850	.78756	.05384
ปัจจัยอื่นๆ	ชาย	186	3.4892	1.08174	.07932
	หญิง	214	3.5748	.83442	.05704
ภาพรวม	ชาย	186	2.7043	.99386	.07287
	หญิง	214	2.6869	.66440	.04542

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ปัจจุบันท่านมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้	400	1	5	2.73	1.252
ท่านคิดว่าท่านมีภาระหนี้สูงเมื่อเทียบกับรายได้	400	1	5	2.68	1.299
ภาระการผ่อนชำระหนี้ของท่านสูงเมื่อเทียบกับ	400	1	5	2.59	1.325
ท่านใช้วงเงินสินเชื่อในการซื้อเครื่องประดับ	400	1	5	2.52	1.242
ท่านมักจะซื้อสินค้ารุ่นใหม่แทนของเก่าทันที	393	1	4	1.92	.977
ท่านชอบการเสี่ยงโชค	400	1	5	2.24	1.156
ท่านมักเลือกผ่อนชำระเมื่อมีการใช้วงเงิน	400	1	5	2.71	1.365
ท่านมักมีรายจ่ายฉุกเฉินเสมอ	376	1	5	2.92	1.167
ท่านมีรายได้สม่ำเสมอ	400	1	4	1.94	.906
ท่านมีรายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำ	400	1	5	3.35	1.287
ท่านใช้วงเงินสินเชื่อเงินสดเพื่อชำระบัตรเครดิต	400	1	5	2.29	1.379
ท่านมีเงินออม	394	1	5	2.79	.986
ท่านมีวงเงินประกันชีวิต	400	1	5	2.94	1.270
ท่านมีกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ที่ปลอดภาระ	400	1	5	3.14	1.149
ท่านคิดว่างานประจำของหรือกิจการของ	400	1	5	2.32	.830
ธุรกิจหรืองานประจำของท่านมีคู่แข่ง	394	1	5	3.54	1.155
สินค้าที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวันมีราคา	400	1	5	3.73	1.140
สินค้าที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวันมีราคา	400	1	5	2.88	.980
ท่านได้รับวงเงินสินเชื่อมากกว่า 1 สถาบัน	400	1	5	3.53	1.130
Valid N (listwise)	357				

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ธรรมฤทธิ ศรี
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2538
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	ธุรกิจส่วนตัว